

บทที่ 1 - The Dark Lord Ascending

กล่าวถึงโวลเดอมอร์ กำลังวางแผนประชุมอยู่กับพวก Death Eaters ค่ะ สเตนปอกที่ประชุมว่าแฮร์รี่จะออกเดินทางวันไหน มีบางส่วนยังไม่เชื่อสเตนไปแล้วก็เถียงกัน .. คุยเรื่อง Ministry of Magic .. โวลดีต้องการไม้กายสิทธิ์ของคนอื่นและเขาต้องการฆ่าแฮร์รี่เอง โวลดีเลยจะเอาไม้ของลูเซียส ซึ่งลูเซียสก็ขัดไม่ได้ โวลดีเลยกระแนะกระแหนลูเซียสแทน ไป ๆ มา ๆ คนอื่นก็ช่วยกันแฉเรื่องครอบครัวมัลฟอยค่ะ ยกข่าวเรื่องท้องก๊ (มีศักดิ์เป็นหลานของเบลลาทริกซ์ ลูเซียสกับนาซิซซาร์) ที่ไปแต่งงานกับลูปิ้นที่เป็นหมาป่า เลยโดนหัวเราะเยาะค่ะ .. จากนั้น โวลดีก็เปิดเผยฉากในที่ประชุม เป็นอาจารย์ในโรงเรียนสอนเกี่ยวกับมักเกิ้ล ชื่อว่า Charity Burbage .. แล้วก็ฆ่าเธอค่ะ

Note :

- เคร โคนั่งอยู่ด้วยค่ะ เขาอ่อนตลกเก้าอี้ตอนโวลดีฆ่าอาจารย์ Burbage ค่ะ
- พวกฝั่งโวลดีเป็นพวกคลั่งเลือดบริสุทธิ์ การแต่งงานหรือคบหามักเกิ้ลเป็นเรื่องน่ารังเกียจ
- โวลดีเอาไม้ของคนอื่น คาดว่า (บิ๊จคิดเองนะ) เพราะเขาต้องเป็นคนฆ่าแฮร์รี่ และไม้กายสิทธิ์ของทั้งคู่เป็นพี่น้องกัน ฆ่ากันไม่ได้ เลยต้องยืมของคนอื่นค่ะ

บทที่ 2 - In memorandum

กล่าวถึงแฮร์รี่ที่ยังจมอยู่กับความคิดของตัวเอง ดูข่าวของเก่า ๆ และคิดถึงดัมเบิลดอร์ .. มีคอลัมน์ในหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับดัมเบิลดอร์ ประมาณดัมเบิลดอร์ในความทรงจำน่าจะ .. เขียนโดย Elphias Doge ที่เป็นนักเรียนรุ่นเดียวกัน มาเข้าเรียนที่โรงเรียนพร้อม ๆ กัน ตอนนั้นพ่อของดัมเบิลดอร์เพิ่งถูกจับฐานทำร้ายมักเกิ้ล ถูกขังที่อัสคาบัน ทำให้ดัมเบิลดอร์ถูกมองว่าเป็นพวกเกลียดมักเกิ้ลไปด้วย ซึ่งจริง ๆ แล้วไม่ใช่เช่นนั้น เขาเป็นคนฉลาดที่สุดในโรงเรียน มีเพื่อนเป็นคนที่ชื่อเสียงหลายคน ได้รางวัลมากมาย ..

สามปีหลังจากพวกเขาได้เรียนที่โรงเรียน น้องชายของดัมเบิลดอร์ชื่อ Aberforth ได้มาเข้าเรียน ซึ่งเหมือนว่าเป็นพี่น้องที่ไม่ค่อยจะเหมือนกัน และดูไม่ค่อยเป็นมิตรกันเท่าไร .. หลังเรียนจบ Elphias กับดัมเบิลดอร์ตั้งใจจะออกท่องเที่ยวด้วยกัน แต่เกิดเรื่องขึ้นคือแม่ของดัมเบิลดอร์ตาย และหลังจากนั้นอีกปี น้องสาวของดัมเบิลดอร์ก็ตาย พี่น้องห่างกันมากยิ่งขึ้น .. Elphias กล่าวยกย่องดัมเบิลดอร์ว่าได้ทำประโยชน์ต่อสังคมของพ่อมดแม่มดมาก ๆ แล้วก็ได้พูดถึงการประลองเวทย์ของดัมเบิลดอร์กับ Grindelwald

แล้วก็มีข่าว Interview ริต้า สกิตเตอร์ ที่กำลังจะออกหนังสือประวัติชีวิตของดัมเบิลดอร์ .. ซึ่งแฮร์รี่อ่านสัมภาษณ์เสร็จก็เขี่ยหนังสือพิมพ์ทิ้งทันที

บทที่ 3 - The Dursleys Departing

พวก Dursleys โดยเฉพาะลุงเวอร์นอนไม่ค่อยเชื่อเรื่องที่แฮร์รี่เตือนถึงอันตรายต่อครอบครัว คิดว่าแฮร์รี่จะยึดบ้านแต่แฮร์รี่ก็พูดล่อมจนเขายอมไปอีกครึ่งและเพราะดัดลีย์เห็นด้วยกับแฮร์รี่แผนก็ต้องให้พวก Dursleys จะไปอยู่ที่ปลอดภัย จะได้ไม่ถูกพวกโวลเดอมอร์จับไปทรมานเพื่อให้ออกที่ซ่อนแฮร์รี่ แล้วนั่นอาจคือครั้งสุดท้ายที่แฮร์รี่จะได้พบพวก Dursleys อีก แอบซึ่งเล็กน้อยเพราะอย่างน้อย ดัดลีย์ก็เหมือนจะจำได้ว่าแฮร์รี่เคยช่วยชีวิตไว้ ป่าเพ็ททูเนียเหมือนจะพูดอะไรก่อนไป แต่ก็พูดไม่ออก พูดแต่เพียงว่าลาก่อน ...

Note : อย่างน้อยถึงไม่เคยชอบหน้ากัน แต่ก็มีคามผูกพันค่ะ

บทที่ 4 - The Seven Potters

พวก Dursleys ไปแล้ว แฮร์รี่ระลึกความหลังกับบ้านหลังนี้ขณะหนึ่งก่อนจะมีคนมารับ แผนคือให้เพื่อน ๆ ดื่มน้ำยาสรรพรสเป็นแฮร์รี่และแยกกันไปแต่ละที่ แล้วค่อยใช้กุญแจนำทางมายังบ้านโพรงกระต่ายค่ะ แฮร์รี่ไปกับแฮกริดโดยมอเตอร์ไซค์คันเดิมที่เคยใช้มาส่งแฮร์รี่ที่บ้านนี้ละ สองคนนี้เดินทางไปที่บ้านพ่อแม่ของห้องก็แล้วใช้กุญแจนำทางไปบ้านโพรงกระต่าย .. มันดันก็สปลอมเป็นแฮร์รี่ไปกับมูคดี้ .. อาเธอร์ไปกับเฟร็ดที่สปลอมเป็นแฮร์รี่ .. ลูปินไปกับจอร์จที่สปลอมเป็นแฮร์รี่ .. บิลไปกับเฟลอร์ที่สปลอมเป็นแฮร์รี่ .. เฮอร์ไมโอนี่สปลอมเป็นแฮร์รี่ไปกับคิงสลีย์ .. รอนสปลอมเป็นแฮร์รี่ไปกับท็องก์ ทั้งหมดไปโดยไม้กวาด หรือ Thestral

ทันทีที่แยกกันไปทุกคนก็ถูกโจมตีจากผู้เสพความตายค่ะ .. ทั้งหมดทั้งส่วนวายนาคู แฮร์รี่กำลังสาปให้ผู้เสพความตายตัวแข็ง เขาหันไปเห็น Stan แฮร์รี่เลยใช้คาถาปลดอาวุธแทน สเตนเลยตะโกนบอกคนอื่นว่านี่คือแฮร์รี่ตัวจริง ผู้เสพความตายที่ล้อมอยู่หายไปพักหนึ่ง .. ก่อนจะกลับมาใหม่พร้อมกับโวลเดอมอร์ ที่พยายามจะมาแฮร์รี่ ทันทีที่จะถูกสาป ไม้กายสิทธิ์ของแฮร์รี่ก็ เอ่อ เรียกไงดีละ act of its own ทำตามใจตัวเอง โดยที่แฮร์รี่ไม่ได้ สั่งหรือโบกไม้ไหนค่ะ .. ไม้ของลูเซียสที่โวลเดอมอร์เอามาใช้ระเบิด โวลเดอมอร์ถอยทัพไป แฮร์รี่กับแฮกริดตกลงที่บ่อน้ำ ตรงบ้านพ่อแม่ท็องก์พอดีค่ะ

Note : เอ็งวิดตายค่ะ ทำไปได้นะ ป้าเจเค นกฮูกป้ายังฆ่าเลยค่ะ

บทที่ 5 - Fallen Warrior

แฮร์รี่กับแฮกริดมายังบ้านพ่อแม่ของห้องก้อย่าง (ค่อนข้างจะ) ปลอดภัย คุยกันพักหนึ่ง แฮร์รี่ก็เข้าใจว่าทำไมโวลเดอมอร์ถึงหายไป เพราะว่ามอเตอร์ไซด์พุ่มเข้ามาในเขตคาถาคุ่มครองของทางภาคโพตัส แฮร์รี่เกือบจะพุ่งไปหาแม่ของห้องก้อย่างเพราะเธอคล้ายกับเบลลาทริกซ์มาก

แฮร์รี่กับแฮกริดใช้กัญญาเงาทางกลับไปที่บ้านโพรงกระต่ายเป็นคู่แรก ซึ่งตามที่นัดกัน พวกเขาต้องกลับเป็นคู่ที่สาม ทำให้มอลลี่กับจินนี่เป็นห่วงคนอื่น ๆ มาก .. ไม่นาน ลูปีนกับจอร์จก็กลับมา โดยที่จอร์จบาดเจ็บสาหัส เจียนตาย โคนสเนปทำร้ายที่ศีรษะ หูขาดไปหนึ่งข้าง .. แฮร์รี่ไม่โอ้นี้กับคิงสลีย์ เฟร็ดกับอาเธอร์ รอนกับห้องก้อย่าง บิลกับเฟลอร์ กลับมาอย่างปลอดภัย .. บิลเล่าว่า กลุ่มเขากับมูดี้บินอยู่ใกล้ ๆ กัน ทันทีที่โวลเดอมอร์โจมตี มันดันก่ตื้นตกใจ และหายตัวไป คำสาปของโวลเดอมอร์โดนมูดี้เข้าเต็ม ๆ ที่หน้า กระแทกเขาจนตกจากไม้กวาด และ ตามที่บิลคาดการณ์ มูดี้ได้เสียชีวิตแล้ว

พวกเขาปรึกษากันว่าแผนรั่วได้ยังไง ทั้ง ๆ ที่รัดกุมและมีการเปลี่ยนกำหนดการเดินทางของแฮร์รี่ใหม่ แต่โวลเดอมอร์ก็ยังไม่รู้แฮร์รี่บอกว่าเขาเชื่อใจทุกคนในเวลานั้น จนลูปีนเอ่ยปากเตือนว่าเขาเหมือนเจมส์ในเรื่องการเชื่อใจเพื่อน ๆ (แต่ก็ถูกปีเตอร์หักหลังในที่สุด) แฮร์รี่พูดเรื่องไม้กายสิทธิ์ของเขาที่ร้ายเวทย์เองโดยที่เขาไม่ได้ทำ แต่เหมือนไม่มีใครเชื่อ ทำให้แฮร์รี่คิดถึงคัมเบิลดอร์มาก ๆ ว่าเขาคงต้องยอมฟังและแนะนำอะไรดี ๆ ให้ได้ ..

แฮร์รี่เจ็บแผลเป็น แล้วเขาก็เห็นภาพในศีรษะ โวลเดอมอร์กำลังทำร้ายโอลิแวนเดอร์ เรื่องไม้กายสิทธิ์ เพราะคิดว่าโอลิแวนเดอร์โกหกตนเองให้แฮร์รี่รอด เรื่องที่เขาต้องใช้ไม้กายสิทธิ์คนอื่นแทนไม้ของโวลเดอมอร์เอง

Note :

- มีใครนับไหม ว่ากี่ศพแล้ว ..
- เอ่อ .. บีจิงคงสปอยได้ถึงแค่บทที่ 10 นะคะ เพราะขณะนี้ไฟล์แบบชัด ๆ pdf มีถึงแค่บทที่ 10 ค่ะ
- แล้วก็ยังมีแบบไฟล์ภาพถ่ายหนังสือทั้งเล่มในกระถู่ข้างล่างค่ะ แต่อ่านลำบากมาก ไม่สามารถอ่านละเอียดแบบ pdf ได้ค่ะ
- กำลังเช็คเวปบีทอยู่ค่ะ อออิ เผื่อฟลุ๊ค

บทที่ 6 - Ghoul in Pajamas

อีกไม่กี่วันแฮร์รี่จะครบสิบเจ็ด มีเรื่องให้พวกเขาต้องคิดกันเยอะ ทั้งเรื่องงานแต่งของบิลกับเฟลอร์ พวกเขาต้องจัดบ้านเล็ก ๆ ต้อนรับแขกและครอบครัวเฟลอร์ การย้ายภาคีจากบ้านซีเรียสมาที่นี้ยิ่งทำให้สถานที่คับแคบขึ้นไปอีก แล้วยังมีเรื่อง Horcruxes และที่ว่าทั้งสามจะเลิกเรียนไปหา Horcruxes ซึ่งแน่นอนมอลลี่ไม่เห็นด้วย ผิดกับอาเธอร์และพี่น้องคนอื่น

ทั้งสามคุยกันเรื่องมุดตี้ ซึ่งรอนยังแอบหวังว่ามุดตี้อาจจะยังไม่ตายเพราะไม่มีใครพบศพ แฮร์รี่ไม่อินี่นั่งเลือกหนังสือที่จะเอาไปด้วยในการเดินทางหา Horcruxes ซึ่งแฮร์รี่ก็ยังไม่อยากให้เพื่อน ๆ ต้องมาเสี่ยงชีวิตไปกับเขา แฮร์รี่ไม่อินี่บอกทั้งน้ำตาว่าเธอถึงขนาดเปลี่ยนความทรงจำพ่อแม่ว่าไม่เคยมีลูกสาว เพื่อให้โวลเดอมอร์ติดตามยากขึ้น ส่วนรอนก็ให้ Ghoul ในบ้านใส่ชุดนอนของเขา หลอกคนอื่นว่าตัวเองป่วยหนักไปเรียนไม่ได้

แฮร์รี่ไม่อินี่บอกว่าเธอกำลังค้นคว้าเรื่อง Horcruxes ที่เธอเคยหาอ่านในห้องสมุดแล้วไม่เจออะไรเลย หลังจากงานศพดัมเบิลดอร์ เธอนั่งเก็บของในหอบหึง แล้วนี่ก็ขึ้นได้เลยลองเสกแอ็กซิโอดู แล้วหนังสือก็ลอยมาหาเธอจากห้องทำงานของดัมเบิลดอร์ .. มันเป็นหนังสือ ความลับของศาสตร์มืดที่สุด เป็นหนังสือที่เต็มไปด้วยเรื่องชั่วร้าย มีวิธีสร้าง Horcruxes การรวมวิญญาณและการทำลาย Horcruxes ซึ่งเป็นเรื่องที่ยากมาก เธอบอกว่าการทำลายต้องทำให้มันเสียหายเกินกว่าที่จะใช้เวทมนต์ซ่อมแซมได้ เหมือนไดอารี่ของริดเดิ้ลที่จินนี่เอาไปทิ้งซักโครกกลับไม่เป็นไร แต่แฮร์รี่ใช้เจ็ยวบาซิลิซแทง (พิชบาซิลิซรักษาได้ด้วยน้ำตานกฟีนิกซ์ซึ่งเป็นแรร์ไอเทม) ไดอารี่ก็หมดสภาพ

Note :

- บีจิ่งอ่านช่วงแฮร์รี่ไม่อินี่อธิบายเรื่อง Horcruxes ไม่ค่อยเก๋เท่าไรหะ
- บีจิ่งไม่ได้อ่านเวอร์ชันไทยตั้งแต่เล่มสามหะ เลยไม่ทราบว่าภาษาไทยใช้ทับศัพท์อะไรแทนคำเฉพาะทั้งหลายหะ

บทที่ 7 - The Will of Albus Dumbledore

รอนบอกว่าแฮร์รี่นอนละเมอพูดแต่ชื่อ Gregorovitch ซึ่งพวกเขาที่สงสัยกันว่านี่คือชื่ออะไร แต่ข้อสงสัยก็ถูกแทนที่ด้วยความตื่นเต้นแทนเพราะแฮร์รี่อายุครบสิบเจ็ดปีบริบูรณ์แล้ว นั่นหมายถึงแฮร์รี่บรรลุนิติภาวะในโลกพ่อมดและใช้คาถาได้แล้ว (โดยไม่ถูกจับ) แฮร์รี่ได้รับของขวัญวันเกิด .. จินนี่เรียกแฮร์รี่ไปคุยด้วยตามลำพังบอกว่าเธอนึกไม่ออกว่าจะให้อะไรแฮร์รี่ เลยคิดว่าจะมอบสิ่งที่ทำให้เขาระลึกถึงเธอ พวกเขาจูบกัน กำลังหวานซึ่ง อยู่ ๆ รอนก็เปิดประตูพรวดเข้ามา .. รอนบ่น ๆ ใส่แฮร์รี่ว่าเขาไม่ควรให้ความหวังจินนี่ ซึ่งแฮร์รี่ก็เข้าใจว่าตัวเองอนาคตไม่แน่นอน และบอกว่าจะไม่ถือโอกาสกับจินนี่อีก

คืนนั้นมีจัดงานวันเกิดแฮร์รี่กัน ระหว่างที่ทุกคนกำลังสนุกสนานอยู่ Rufus Scrimgeour รัฐมนตรีกระทรวงเวทมนตร์ ก็โผล่มา เรียกแฮร์รี่ รอน เฮอร์ไมโอนี่เข้าไปคุยเป็นการส่วนตัว ซึ่งก็คือเรื่องพินัยกรรมของคัมเบลดอร์ ที่ได้มอบของบางอย่างให้พวกเขา .. แฮร์รี่เลยตั้งข้อสงสัยว่า คัมเบลดอร์ตายไปตั้งหนึ่งเดือนแล้ว ทำไมเพิ่งเอามาให้ เฮอร์ไมโอนี่บอกว่าทางกระทรวงคงสงสัยว่าของ ๆ คัมเบลดอร์จะมีศาสตร์มืด กระทรวงเลยเก็บไปตรวจสอบ

คัมเบลดอร์มอบ Deluminator ให้รอน .. หนังสือนิทาน Tale of Beedle, the Bard ส่วนของแฮร์รี่ คือลูกสนิทซ์ของการแข่งขันครั้งแรกของแฮร์รี่ .. ลูกสนิทซ์เป็นของวิเศษที่จดจำสัมผัสของคนที่จะต้องมันได้คนแรก และเก็บซ่อนข้อความความลับได้ ซึ่ง Scrimgeour แน่ใจว่าในนี้คัมเบลดอร์ต้องซ่อนอะไรไว้ให้แฮร์รี่แน่ ๆ .. แต่พอแฮร์รี่ถือลูกสนิทซ์ไว้ ก็ไม่มีอะไรเกิดขึ้น ทำให้ Scrimgeour หัวเสียมาก .. ของอีกอย่างที่คัมเบลดอร์ให้แฮร์รี่คือดาบของก๊อดดริค กริฟฟินดอร์ ซึ่ง Scrimgeour อ้างว่าดาบเป็นสมบัติอันทรงค่าทางประวัติศาสตร์ เลยไม่ยอมมอบให้แฮร์รี่ ซึ่งพวกเขาสามคนก็เถียงสู้ขาดใจ จน Scrimgeour โกรธจัดยกไม้กายสิทธิ์จี้ไปที่อกแฮร์รี่จนเสียเป็นรู เสียงอะอะทำให้ฮาเธอร์กับมอลลี่รีบวิ่งเข้ามาดู Scrimgeour เลยถอยกลับไป

ทั้งสามตรวจสอบของที่คัมเบลดอร์เหลือไว้ให้ และพยายามเชื่อมโยงกันว่าจะมีความลับอะไรซ่อนอยู่ .. แฮร์รี่นึกได้ว่าลูกสนิทซ์ลูกนี้ ในการแข่งครั้งนั้น เขาไม่ได้ใช้มือจับมัน แต่กลืนมันไว้ต่างหาก ในลูกสนิทซ์มีประโยคซ่อนไว้ว่า I open at the close. ซึ่งพวกเขาก็ไม่รู้ว่าหมายถึงอะไร

แฮร์รี่ไม โอนี่บอกว่า เธอไม่เคยได้ยินเกี่ยวกับหนังสือเล่มนี้มาก่อน รอนตกใจมากเพราะนี่คือหนังสือนิทานที่เด็กในโลกเวทมนต์ทุกคนรู้จัก แม้แต่เขาเองที่ไม่ชอบอ่านหนังสือยังรู้จักเลย แฮร์รี่ไม โอนี่ก็เถียงกลับว่าเธอเกิดในโลกของมักเกิ้ล ทำให้เธอซุกซนขึ้นมาได้ว่า ทำไมคัมเบิลดอร์ถึงอยากให้เธออ่านหนังสือเล่มนี้

บทที่ 8 - The Wedding

ในงานแต่งงานของบิลกับเฟลอร์ แอร์รี่คัมน์้ำยาสรรพรสปลอมตัวเป็นญาติคนหนึ่งของพวกเขาวิสลีย์ ชื่อแบร์รี่ วิสลีย์ (แต่จริง ๆ แล้วใช้ผมจากเด็กหนุ่มมักเกิ้ลผมแดงแถวบ้าน) ทุกคนออกมาจับแขนที่จัดงานแต่ง ซึ่งก็มีเพื่อน ๆ และคนรู้จักมากมาย .. ลูน่ากับพ่อ ชื่อว่า Xenophilus ที่ทำทางแปลก ๆ กัน .. Auntie Muriel คุณป้าปากร้ายของพวกเขาวิสลีย์ และวิกเตอร์ ครัม ที่ทำให้เซอร์ไมโอนี่หน้าแดง และรอนหึงจนลมออกหู .. พิธีแต่งงานราบรื่นระหว่างที่รอนกับเซอร์ไมโอนี่ออกไปเดินรำกัน ครัมพูดคุยกับแอร์รี่ (ที่เขาไม่รู้ว่าคือแอร์รี่เพราะปลอมตัวอยู่) บอกถึงความผิดปกติของพ่อลูน่าที่เขาสังเกตเห็น เพราะพ่อของลูน่าใส่สร้อยที่มีสัญลักษณ์ของ Grindelwald พ่อมดชั่วร้ายที่ดัมเบิลดอร์เคยประลองกัน แอร์รี่จึงแก้ตัวให้ลูน่ากับพ่อ พวกนี้เป็นคนแปลก ๆ สนใจสิ่งของแปลก ๆ แบบนี้ ซึ่งครัมดูไม่ค่อยเชื่อ แล้วแอร์รี่ก็นึกได้ Gregorovitch เป็นคนทำไม้กายสิทธิ์ของครัม ซึ่งเขาเลิกขายไปหลายปีแล้ว ของครัมเป็นไม้สุดท้ายที่เขาขายให้ ทำให้แอร์รี่นึกเอาไว้ว่า Gregorovitch หายไปเพราะ โวลเดอมอร์หรือเปล่า เขาจะรู้อะไรมากกว่าโอลิเวนเดอร์หรือเปล่า

ในงาน แอร์รี่พบกับ Elphias Doge ที่เขียนคอลัมน์เกี่ยวกับดัมเบิลดอร์ แอร์รี่แสดงตัวกับ Elphias และพูดคุยกับ Elphias ไม่พอใจเรื่องหนังสือของริต้า สคิตเตอร์ ซึ่งแอร์รี่ถามเขาว่าสมัยก่อน ดัมเบิลดอร์เคยยุ่งเกี่ยวกับศาสตร์มืดหรือเปล่า Elphias ปฏิเสธ และยืนยันแอร์รี่ว่าอย่าสั่นคลอนความทรงจำดี ๆ เกี่ยวกับดัมเบิลดอร์ พวกเขากำลังคุยเรื่องริต้าอยู่ ป้า Muriel ก็เข้ามาร่วมวงด้วย บอกว่าเธอชื่นชมและรอคอยหนังสือของริต้าอย่างใจจดใจจ่อ ซึ่งเธอหลุดปากออกมาว่าน้องสาวของดัมเบิลดอร์ Ariana เป็น Squib และดัมเบิลดอร์กักเธอไว้ในบ้านตลอดเวลา และแม่ของเขาเป็นผู้หญิงที่น่ากลัว หยิ่งผยองและกดขี่ข่มเหง ไม่ยอมให้ลูกสาวที่แม่จะเป็น Squib ไปเข้าโรงเรียนมักเกิ้ลเด็ดขาด Elphias เถียงว่า Ariana ป่วยหนักจนไม่สามารถออกไปไหนได้ ป้า Muriel ก็เถียงกลับว่าป่วยหนักแต่กลับไม่เคยไปปรึกษาตัวที่ St. Mungo เลยสักครั้ง และขุดคุ้ยเรื่องที่ว่าแม่ของเขาอาจฆ่าลูกสาวตัวเองก็ได้ถ้าเธอไม่ตายไปซะก่อน หรือไม่ก็ Ariana ต้องการอิสระมากจนฆ่าแม่ตัวเองก็ได้ ซึ่งทำให้ Elphias โกรธจัด .. ป้า Muriel ยังเล่าต่อด้วยว่าเธอแอบฟังแม่กับ Bathilda Bagshot คุยกันว่าในงานศพของ Ariana น้องชายของดัมเบิลดอร์กล่าวโทษดัมเบิลดอร์ว่าเป็นเพราะเขา น้องถึงตายและชกดัมเบิลดอร์ซึ่งเขาก็ไม่ได้ขัดขืนหรือป้องกันเลย แม้แต่นิดเดียวซึ่งแปลกมากเพราะเขาสามารถจัดการ Aberforth ได้อย่างสบาย ๆ และเขาก็แน่ใจว่าริต้าได้ข้อมูลมาจาก Bathilda ซึ่ง Bathilda เป็นเพื่อนสนิทคนหนึ่งของดัมเบิลดอร์ อาศัยอยู่ที่ก๊อดดริค ฮาโลว์เหมือนกับดัมเบิลดอร์

สิ่งที่แฮร์รี่ได้รู้ทำให้เขาตกใจมาก ทั้งเรื่องอดีตของคัมเบลดอร์ที่เขาไม่เคยรู้มาก่อน และที่น่าตกใจที่สุดคือ คัมเบลดอร์เคยอยู่ในเมืองเดียวกับพ่อและแม่ของแฮร์รี่ และเขาไม่เคยพูดหรือบอกเรื่องนี้กับแฮร์รี่เลยสักครั้งเดียว แต่เขานั่งคิดได้ครู่เดียวเท่านั้น .. เมื่อผู้พิทักษ์ของกิงสลีย์ปรากฏตัวเพื่อส่งข่าวว่า "กระทรวงถูกยึด Scrimgeour เสียชีวิต พวกมันกำลังมา"

Note : - Bathilda Bagshot เป็นผู้เขียนหนังสือ A History of Magic

บทที่ 9 - A Place to Hide

ในงานแต่งงานโกลาหลมาก ๆ เมื่อทราบข่าวร้าย เฮอร์ไมโอนี่พาแฮร์รี่กับรอนไปยังถนนในเมืองมักเกิ้ล เพราะคิดว่าปลอดภัยจากพวกผู้เสพความตาย เฮอร์ไมโอนี่เตรียมของพร้อมมาในกระเป๋า ซึ่งมีหนังสือ เสื้อผ้าไว้เปลี่ยน และผ้าคลุมล่องหน (พวกเขาขังอยู่ในชุดงานปาร์ตี้) เธอให้แฮร์รี่อยู่ใต้ผ้าคลุมล่องหนและพาพวกเขาไปนั่งพักในบาร์เก่า ๆ แห่งหนึ่งเพื่อปรึกษากันว่าจะซ่อนกันที่ไหนดี ในบาร์นั้น แฮร์รี่ที่ล่องหนอยู่เหลือบเห็นแขกในร้านยกไม้กายสิทธิ์จะทำร้ายรอน พวกเขาจึงต่อสู้กันจนผ้าคลุมหล่นไป แต่ก็จับผู้เสพความตายสองคนไว้ได้ พวกเขาเคลียร์พื้นที่ เปลี่ยนความทรงจำคนในนั้นใหม่ และปรึกษากันว่าจะไปไหนดี แฮร์รี่ยืนยันจะกลับไปที่บ้านเก่าซีเรียส แม้เพื่อน ๆ จะไม่เห็นด้วย แต่ก็ไป

ในบ้าน มีคำสาปของพวกภาคีใช้เพื่อดักสเนป พวกเขาปรึกษากันว่าทำไมผู้เสพความตายตามแฮร์รี่มาเจอได้ยังไง แล้วสงสัยว่าร่องรอยติดตามตัวของแฮร์รี่อาจจะยังอยู่ (เอ่อ มันคือ Trace ที่จับพวกอายุต่ำกว่า 17 แล้วใช้คาถานะกะ มันผิดกฎหมาย และถ้ามันยังอยู่แฮร์รี่ใช้คาถาเมื่อไหร่ พวกโวลดีที่ยึดกระทรวงได้แล้วจะรู้ทันทีว่าแฮร์รี่อยู่ไหน) ระหว่างที่ปรึกษากันอยู่ แฮร์รี่ก็ปวดแผลเป็นและรู้สึกถึงความโกรธของโวลดี ที่ลูกน้องปล่อยให้แฮร์รี่หนีไปได้อีก

Note :- ระหว่างเดินบนถนน มีคนวิ้วแฮร์รี่ด้วยค่ะ

- เฮอร์ไมโอนี่สั่งคาปูซิโนมาสองแก้ว (แฮร์รี่อดเพราะล่องหนอยู่ สั่งสามแก้วมันดูแปลก ๆ เพราะนั่งแค่สองคน)
- รอนเกลียดคาปูซิโน

บทที่ 10 - Kreacher's tale

แฮร์รี่ตื่นแต่เช้า ยังคงสับสนและว้าวุ่นใจอยู่โดยเฉพาะเรื่องของคัมเบิลดอร์ เขาเดินเรื่อยเปื่อยไปในห้องนอนเก่าของซีเรียส และไปเจอจดหมายเก่าที่ลิลลี่เขียนมาหาซีเรียส เล่าถึงแฮร์รี่สมัยเด็ก ๆ ที่ชอบของขวัญ (ไม้กวาดของเล่น) ของซีเรียสมาก ๆ เล่าว่า คัมเบิลดอร์ยังไม่ได้คืนผ้าคลุมล่องหนของเจมส์ วอร์มเทิลที่มาเยี่ยมเมื่ออาทิตย์ก่อนก็ดูเศร้า ๆ ไป ... Bathilda มาเยี่ยมบ่อย ๆ และรู้สึกจะเอ็นดูแฮร์รี่มาก และได้เล่าเรื่องของคัมเบิลดอร์ให้ฟัง ... จดหมายขาดหายไปเท่านั้น แฮร์รี่พยายามหาส่วนที่เหลือของจดหมายต่อแต่ไม่พบ เนื้อความในจดหมายยังทำให้แฮร์รี่สงสัยหนักขึ้นและอยากจะไปที่ก๊อกริด ฮาโลว์ แต่เซอร์ไมโอเน่ไม่เห็นด้วย เพราะคิดว่าผู้เสพความตายต้องไปดักรอแฮร์รี่ที่แถวหลุมศพพ่อแม่ของเขาแน่ ๆ

ระหว่างที่กำลังจะลงไปหาอะไรกิน แฮร์รี่เห็นสัญลักษณ์หน้าห้องที่เขาไม่เคยสังเกตมาก่อน และเห็นชื่อ Regulus Arcturus Black และนึกถึงล๊อคเก็ท R.A.B. ขึ้นมาได้ จึงเข้าไปสำรวจห้องของเรกูลัส ซึ่งเก็บข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับโวลดีเต็มไปหมด .. เรกูลัสเป็นน้องชายของซีเรียส แต่ต่างจากซีเรียสมาก ๆ อยู่บ้านสลิดีริน เคยเป็นผู้เสพความตาย แต่เมื่อพยายามถอนตัว ก็เลยถูกสังหาร .. เซอร์ไมโอเน่เลยตั้งข้อสังเกตว่าถ้าเขาเป็นผู้เสพความตาย ได้ใกล้ชิดโวลเดอมอร์ แต่กลับอยากเลิกเพราะอาจจะหมดความเชื่อถือ เขาคงต้องการจะโค่นล้มโวลเดอมอร์แน่ ๆ พวกเขาพยายามหาล๊อคเก็ทในห้องแต่ไม่พบ เซอร์ไมโอเน่เลยนึกถึงผู้เสพผ้าที่ใครพยายามเปิด มันจะพ่นขยะใส่ และนึกถึงครีเซอร์

แฮร์รี่เรียกครีเซอร์ออกมา ถามเรื่องล๊อคเก็ทและเรกูลัส ครีเซอร์บอกว่าล๊อคเก็ทถูกมันดันกัสนำเอาไปแล้ว ครีเซอร์เล่าถึงเรกูลัสว่าเป็นคนที่ดีต่อครีเซอร์มาก ผิดกับซีเรียส และครีเซอร์ดีใจและยินดีรับใช้เรกูลัสมาก เมื่อเรกูลัสอายุสิบหกและเข้าร่วมกับโวลดี ครีเซอร์ก็ถูกเรียกไปรับใช้โวลดีด้วย โวลดีพาครีเซอร์ไปที่ถ้ำแห่งนั้น และให้ครีเซอร์ดื่มน้ำยาในอ่าง เป็นการทดสอบว่าน้ำยาใช้ได้หรือเปล่า จากนั้นโวลดีก็ทิ้งครีเซอร์ไว้ในถ้ำ ครีเซอร์ทรมาณคลานมาดื่มน้ำที่ทะเลสาบแล้วก็ถูกพวกปีศาจดึงลงไปใต้น้ำ แต่ครีเซอร์รอดมาได้เพราะเรกูลัสเรียกครีเซอร์กลับไปพอดี .. จุดนี้แฮร์รี่สงสัยว่าทำไมครีเซอร์ถึงกลับไปได้ เซอร์ไมโอเน่กับรอนเลยบอกว่าเวทมนต์ของเอลฟ์ไม่เหมือนกับของพ่อมด คำสั่งของเจ้านายคืออันดับหนึ่ง และเอลฟ์สามารถหายตัวได้แม้แต่ในฮอกวอตส์ หลังจากนั้น เรกูลัสขอให้ครีเซอร์พาเขาไปที่ถ้ำ ที่อ่างนั้น ... แต่เรกูลัสไม่ได้ให้ครีเซอร์ดื่มน้ำยานั้น เขาเป็นคนดื่มเอง สั่งครีเซอร์สลับล๊อคเก็ทและทำลายมันทิ้ง และสุดท้ายเรกูลัสก็ถูกพวกอินเฟอริตดึงไปในทะเลสาบ ครีเซอร์กลับมา

พยายามทำลายล็อกเก็ตแต่ไม่สำเร็จ นายหญิงก็เสียใจมากที่เรกูลัสหายไป ครีเซอร์ก็ทำโทษตัวเองที่ทำตามคำสั่งไม่ได้ บอกนายหญิงไม่ได้เช่นกันเพราะเรกูลัสห้ามไม่ให้ครีเซอร์บอกเรื่องนี้กับใคร

แฮร์รี่ไม่เข้าใจครีเซอร์ว่าทำไมยังช่วยบอกข่าวให้พวกโวลเดอมอร์ ทั้ง ๆ โวลเดอมอร์เคยปล่อยให้มันตาย และเรกูลัส นายของมันพยายามจะลบล้างโวลเดอมอร์ แต่ครีเซอร์กลับทรยศซีเรียส ส่งข่าวให้นาร์ซิสซัสกับเบลลาทริกซ์ไปบอกโวลเดอมอร์ แฮร์รี่ไม่โอเน็ตเลยอธิบายว่าเอลฟ์ประจำบ้านเหมือนเป็นทาสรับใช้ที่ถูกข่มเหงมาตลอด มันจะดีกับพ่อมดที่ใจดีกับมันมาก ๆ เท่านั้น ซึ่งก็คือนายหญิงแบล็กและเรกูลัส ผิดกับซีเรียสที่ไม่ดีต่อครีเซอร์มาก มันจึงมองนาร์ซิสซัสกับเบลลาทริกซ์ดีกว่าซีเรียส และนี่คือผลตอบแทนของการกระทำไม่ดีต่อเอลฟ์ประจำบ้าน

เมื่อเข้าใจแล้ว แฮร์รี่จึงสั่งให้ครีเซอร์ติดตามมันค้นก๊ต และค้นหาว่าล็อกเก็ตอยู่ที่ไหน เพราะมันสำคัญมากต่อเรกูลัส และเพื่อไม่ให้เขาตายอย่างไร้ค่า แล้วแฮร์รี่ก็มอบล็อกเก็ตอันที่เรกูลัสทำปลอมเอาไว้ ให้กับครีเซอร์ และบอกมันว่า นี่เป็นของเรกูลัส มอบให้กับมันตอบแทนความภักดีที่มันมีให้ ซึ่งทำให้ครีเซอร์ซาบซึ้งใจมาก ๆ ก่อนมันจากไป มันโค้งคำนับแฮร์รี่กับรอนถึงสองครั้ง ทำเสียงตลก ๆ ใส่แฮร์รี่ไม่โอเน็ต ก่อนจะคำนับอย่างนับถือแล้วก็หายตัวไป

Note :

- เป็นการย่อความที่ยาวมาก รู้สึกว่ามันสำคัญไปหมดเลย ละไว้แล้วเดี๋ยวอ่านกัน ไม่รู้เรื่อง
- ในห้องซีเรียสมีรูปปรอมอเตอร์ไซค์ด้วย แฮร์รี่คิดว่าพ่อทูนตัวของตัวเองเจ๋ง โคตร ๆ .. อ้อ มีรูปสาวสวยมักเกิดใส่บิกินีด้วยคะ อีอิ

บทที่ 11 - The Bribe

สองวันแล้ว ครีเซอร์ยังไม่กลับมา ผู้เสพความตายยังคงเดินผ่านไปถนน แต่ยังไม่พบพวกเขาซึ่งซ่อนอยู่ในบ้านไม่พบ พวกเขาไม่ได้ข่าวจากข้างนอกเลย ซึ่งทำให้ร้อนหงุดหงิดมากเพราะเป็นห่วงทางบ้าน แต่แล้ว ลูปินก็มาที่นี่ แอร์รี่เล่าเรื่องหลังจากงานแต่งงานให้ฟัง ซึ่งลูปินคิดว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะมีผู้เสพความตายรู้ที่อยู่ของแอร์รี่ได้เร็วขนาดนั้น ถึงกับจะไปจับแอร์รี่ที่ฝังในเมืองมักเกิ้ล ลูปินแจ้งข่าวพวกเขาว่าตอนนี้พวกเขาและผู้เสพความตายและโวลดียึดกระทรวงไว้แล้ว พวกนั้นทรมาณ Scrimgeour ให้บอกที่ซ่อนแอร์รี่ แต่ Scrimgeour ก็ไม่ยอมบอกแล้วก็ถูกสังหารต่อมา ซึ่งทำให้แอร์รี่ช็อกและตื่นตกใจ ถึงแม้เขาจะไม่ชอบ Scrimgeour แต่ Scrimgeour ก็ช่วยปกป้องเขาจนตาย พวกเขาผู้เสพความตายยังตามหาแอร์รี่อยู่ ทั้งไปบ้านพ่อแม่ของท็องก์ ให้คำสาปกรีดแทงทรมาณให้บอกที่ซ่อน หรือค้นบ้านโพรงกระดาษ แต่ท้ายที่สุด ทุกคนยังปลอดภัยอยู่ Daily Prophet ก็ถูกพวกโวลดียึดครอง และลงข่าว ข้อสงสัยเกี่ยวกับการตายของคัมเบิลดอร์ ซึ่งทำให้แอร์รี่โกรธมาก รัฐมนตรีคนใหม่ของกระทรวงคือ Pius Thicknesse ซึ่งถูกคาถา Imperius Curse อยู่ และกลายเป็นหุ่นเชิดของโวลเดอมอร์ในกระทรวง รวมทั้งการออกกฎลงทะเบียนพ่อแม่แม่มดที่เกิดจากมักเกิ้ล (Muggle-Born Register) กล่าวหาว่าพวกนี้ได้ขโมยพลังเวทมนต์มาใช้

ลูปินถามแอร์รี่เรื่องที่คัมเบิลดอร์ได้มอบหมายอะไรให้เขาทำ ลูปินต้องการจะช่วยและปกป้องแอร์รี่ แต่แอร์รี่ไม่ยอมบอกลูปินว่างานนั้นคืออะไร แอร์รี่ยกเรื่องท็องก์ขึ้นมาพูด ซึ่งลูปินก็ดูเศร้าหนักกว่าเดิม เขาบอกว่าท็องก์กำลังจะมีลูก ทั้งสามคนเข้ามายินดีกับลูปินที่ดูไม่ยินดีด้วย และยืนยันว่าจะร่วมกลุ่มด้วยอีก แต่แอร์รี่ยังคงถามเขาเรื่องท็องก์ ว่าเขาตั้งใจจะปล่อยให้ท็องก์อยู่ที่บ้านพ่อแม่และทำไมถึงอยากไม่ได้อยู่กับลูกที่จะเกิดมา ลูปินหน้าซีด ตอบอย่างกลืนไม่เข้าคายไม่ออกว่า มันเป็นเรื่องผิดพลาดที่แต่งงานกับท็องก์ ซึ่งทำให้เธอกลายเป็นพวกถูกเนรเทศไปด้วยเพราะมาแต่งงานกับมนุษย์หมาป่า พ่อแม่ของเธอก็ไม่เห็นด้วย ไม่มีใครอยากคุยกับพวกเขา และลูกที่เกิดมา ก็มีสิทธิ์เป็นเหมือนเขาก็ได้ ซึ่งทำให้เขารู้สึกผิดมากที่ทำให้เด็กบริสุทธิ์กลายเป็นมนุษย์หมาป่า แต่แอร์รี่โกรธลูปินมากที่จะทิ้งท็องก์กับลูก จนด่าลูปินว่าเป็นคนขี้ขลาด ลูปินชัศคาถากระแทกแอร์รี่และออกจากที่นั่นไป เฮอร์ไมโอนี่บอกว่าแอร์รี่ไม่ควรพูดแบบนั้น แอร์รี่บอกว่า พ่อกับแม่ไม่ควรจะทิ้งลูกนอกจากจะจำเป็นจริงๆ พออารมณ์เย็นลง แอร์รี่บอกว่าเขาไม่ควรว่าลูปินว่าขี้ขลาดแม้เขาจะทำตัวแบบนั้น และหวังว่าเขาจะกลับไปหาท็องก์

ในหนังสือพิมพ์ มีตัวอย่างหนังสือของริต้าเกี่ยวกับคัมเบิลดอร์ กล่าวถึงแม่และน้องสาวเมื่อมาอาศัยที่ก๊อกริกฮาโลว์ แล้วครีเซอร์ก็กลับมา พร้อมกับมันตันกัส ซึ่งเขายอมรับว่าเขาตกใจมากและไม่อยากตายจึงหายตัวหนีไป แฮร์รี่ถามเขาเรื่องลોકเก็ต ซึ่งมันตันกัสบอกว่าเขาไปขายของที่ตรอกไดแอกอน ผู้หญิงคนหนึ่งเข้ามาถามว่าเขาได้รับอนุญาตหรือเปล่าและจะเก็บค่าปรับเขา แต่เธอกลับชอบลોકเก็ตแทน มันตันกัสเลยให้ลોકเก็ตเธอไป ซึ่งเขาก็ไม่รู้ว่าเธอคือใคร ... เฮอร์ไมโอนี่เสกคาถาใส่มันตันกัส ที่หลังมือขวาของเขามีรอยแผลเป็น

Note : - แฮร์รี่โกรธลูปีนมากเพราะเขากำลังจะทิ้งลูกค่ะ บีจิงคิดว่าแฮร์รี่นึกถึงตัวเอง ที่ไม่มีพ่อแม่ค่ะ ถ้าไม่จำเป็นจริง ๆ พ่อแม่ไม่ควรจะทิ้งลูกเด็ดขาด

- Imperius Curse นี้ คาถาสะกดใจหรือเปล่าคะ?

บทที่ 12 - Magic is might

เลยเวลาเดินทางไปโรงเรียนด้วยรถไฟสายฮอกวอตส์แล้ว ทั้งสามยังคงซ่อนตัวอยู่ที่นี้โดยมีครีเชอร์ (ที่กลายเป็นค็อบบีเบอร์สอง) คอยรับใช้อย่างนอบน้อมและเต็มใจ รับข่าวสารข้างนอกจากหนังสือพิมพ์ที่แอบขโมยมา ซึ่งพาดหัวข่าวว่า เซเวอรัส สเนป ได้ขึ้นเป็นอาจารย์ใหญ่ที่ฮอกวอตส์ และรับสองพี่น้อง Carrows ที่เป็นผู้เสพความตาย มาเป็นอาจารย์วิชาหมักเกลือศึกษากับป้องกันตัวจากศาสตร์มืด

พวกเขาวางแผนที่จะเข้าไปในกระทรวงเวทมนตร์เพื่อหาล็อกเก็ต ระหว่างคุยกัน แฮร์รี่เจ็บแปลป็น และเห็นโวลเดอมอร์ฆ่าคนอื่นเพื่อตามหา Gregorovitch อีก เฮอร์ไมโอนี่เตือนให้แฮร์รี่ต้องระวังตัวและปิดกั้นไม่ให้โวลเดอมอร์เข้ามาแทรก แต่แฮร์รี่ไม่สนใจ เขาอยากรู้ว่าทำไมโวลเดอมอร์ต้องการ Gregorovitch พวกเขาโดยใช้น้ำยาสรรพรสปลอมตัวเป็นคนในกระทรวง เฮอร์ไมโอนี่ปลอมตัวเป็น Mafalda Hopkirk ตำแหน่งผู้ช่วยในแผนกตรวจสอบการใช้คาถาไม่ถูกไม่ควร (555 Improper Use of Magic Office ในเวอร์ชันไทยใช้ว่าอะไรคะ ไม่ทราบนะค่ะ เอ๊กกก) รอนปลอมเป็น Reg Cattermole แผนกซ่อมแซม ส่วนของแฮร์รี่ ปลอมเป็นชายตัวสูงชื่อ Albert Runcorn (ซึ่งตอนแรกพวกเขาไม่รู้ว่าเป็นใคร) ... ขณะที่พวกเขากำลังจะขึ้นไป ผู้เสพความตายคนหนึ่ง ชื่อ Yaxley ได้เรียกรอนในร่าง Cattermole ไว้ บอกว่าออฟฟิศเขาฝนตกมานานแล้ว และแปลกใจที่เห็นเขาตรงนี้ Yaxley บอกว่าเขากำลังจะลงไปสอบสวนเมียของ Cattermole ที่ไม่ใช่พวกเลือดบริสุทธิ์และ Cattermole ควรจะไปอยู่ข้าง ๆ เธอ และขู่ว่าถ้าออฟฟิศเขาไม่แห้งภายในหนึ่งชั่วโมง สถานะสายเลือดของเมีย Cattermole จะต้องขำแยแน่ ๆ

รอนออกจากลิฟต์ที่ชั้นสองหลังจากเฮอร์ไมโอนี่แนะนำวิธีซ่อมออฟฟิศของ Yaxley และเหมือนคนที่เข้ามาในลิฟต์จะรู้จักแฮร์รี่ในร่างของ Albert จนลิฟต์เปิดที่ชั้นหนึ่ง คนสี่คนเข้ามา สองคนกำลังคุยกัน หนึ่งในนั้นแม่มดร่างเตี้ยหน้าตาขุ่นมากและตรงกับรูปพรรณสัณฐานของคนที่มีมันตันก็สบอกว่าให้ล็อกเก็ตไป เดินเข้ามาในลิฟต์พอดี

Note : - บทนี้แปลแบบงง ๆ นะค่ะ อ่านไม่ค่อยเก็ตเท่าไรค่ะ

- Charity Burbage อาจารย์คนเก่าวิชาหมักเกลือศึกษา ถูกฆ่าตาย

ในบทที่ 1 แต่หนังสือพิมพ์ปิดข่าว แคลงว่าลาออกค่ะ

- ตอนที่ทั้งสามต้องเอาเส้นผมคนอื่นมาใส่ในน้ำยาสรรพรสนะค่ะ

.. คล้าย ๆ พวกโจรดักตีหัวเลย

- คนที่แฮร์รี่ปลอมตัวเป็นเขา เป็นคนใหญ่คนโตค่ะ
- มีแต่คนรังเกียจและดูถูก Cattermole ที่ทำงานแผนกซ่อมค่ะ

บทที่ 13 - The Muggle-born Registration Commission

อัมบริดจ์เข้ามาในลิฟท์พร้อมกับรัฐมนตรีแล้วตกตายเสมอไมโอนี่ ทำให้รู้ว่าเธอปลอมเป็นคนที่ต้องทำงานในศาล จดทะเบียนพวก Muggleborn พร้อมกับอัมบริดจ์ แฮรี่จึงเหลือตัวคนเดียวที่ว่างไปค้นห้องทำงานอัมบริดจ์ ซึ่งอยู่ ชั้นเดียวกับรัฐมนตรี พอออกจากลิฟท์มาพร้อมกันรัฐมนตรีก็ถามว่าทำไมชั้นนี้ เพราะไม่ใช่ แผนกของ Runcorn แฮรี่ก็โมเมไปว่าจะมาคุยกับ Mr.Weasley แต่ลงผิดชั้น รัฐมนตรีก็ไม่ว่าอะไร พอลับตาแฮรี่ก็เอา invisibility cloack มาพรางตัวแล้วเดินหาห้องอัมบริดจ์ หน้าห้องเจอพนักงานกำลังคัดลอกหนังสือของอัมบริดจ์ 2 คน คนหนึ่งกำลังจะบ่นก็ถูกอีกคนห้ามไว้ พนักงานคนแรกเลยของขึ้นที่เพื่อนกลัวเกินเหตุ บอกว่านอกจากดา วิเศษแล้วยังมีหุวิเศษอีกห่อถึงไม่ให้บ่น แฮรี่ได้ยื่นก็หนีไปเห็นตาวิเศษของ Mad-Eye ติดอยู่ที่ประตูห้อง ทำงานอัมบริดจ์ แฮรี่จะเข้าไปค้นห้องก็ต้องไม่ทำให้พนักงานหน้าห้องรู้ตอนเปิดประตู เลยเอาระเบิดมาสร้างความวุ่นวายหน้าห้อง ระหว่างซลุมุนก็แอบเปิดประตูเข้าไปในห้อง เข้ามาถึงก็ฉกตา Mad-Eye ซึ่งอัมบริดจ์เอาไว้ ใช้แอบดูพนักงานหน้าห้องทำงานจากในห้อง แล้วใช้คาถา accio เรียก locket แต่ไม่มีอะไรมาจึงเริ่มค้นห้อง ด้วยตัวเอง ค้นไปค้นมาเจอแฟ้มของ Arther Weasley ให้รายละเอียดว่าเป็นครอบครัว pureblood ซึ่งกำลังถูกจับ ตาเพราะเคยให้ "Undesirable No.1" มาอยู่ด้วย

หลังจากค้นจนทั่วแน่ใจว่าไม่เจอแน่ รัฐมนตรีก็เข้ามาในห้อง แฮรี่รีบคลุมผ้าแล้วแอบออกไประหว่างรัฐมนตรีทิ้ง โน้ตไว้ให้อัมบริดจ์ ตอนนี้แฮรี่คิดว่าไม่เจอ locket ในกระทรวงแน่ๆจึงจะถอยทัพ โดยลงลิฟท์ไปหาเสมอไมโอนี่ ซึ่งตอนนี้อยู่ในศาล บังเอิญว่ารอนเข้ามาพอดีเพราะไม่สามารถแก้ฝนตกได้เลยต้องไปตามคนอื่นมาทำแทน พอ รอนก็เข้ามาด้วยแล้วมีปากเสียงกับแฮร์นิดหน่อย เพราะ Runcorn ที่แฮรี่สวมรอยอยู่เป็นคนที่ทำเรื่องตรวจสอบ พ่อมดที่ปลอมว่าตระกูลตัวเองเป็น pureblood แล้วเกิดไม่พอใจพ่อมดที่กระทรวงคนนึงเลยขุดข้อหาให้ไปนอน เล่นใน azkaban ทำให้พ่อรอนไม่พอใจ หลังจากแยกกันไป แฮรี่สวมผ้าคลุมแล้วเดินหาศาล ระหว่างทางเจอ dementor กับพวก Muggleborn ที่กำลังรอขึ้นศาล พอประตูศาลเปิด Mary Cattermole ภรรยาของคนที่ยอมสวม รอยก็ถึงคิวถูกเรียกเข้าไป แฮรี่แอบตามเข้าไป พบว่าในศาลมี dementor อยู่เต็ม ส่วนคนสอบสวนก็คืออัมบริดจ์ พร้อมด้วย Yaxley (ซึ่งเป็น Death Eater) และ เสมอไมโอนี่ อัมบริดจ์ใช้ Patronus แมวเหมียวกันออรา dementor ไว้ ระหว่างสอบสวนจึงไม่หลุดพร้อมกับคนที่ถูกสอบสวน แฮรี่ค่อยๆปีนขึ้นไปหาเสมอไมโอนี่แล้วกระซิบบอกแผน ขณะที่อัมบริดจ์กำลังเฝ้ากับการสอบสวน แฮรี่แอบเห็น locket อยู่กับอัมบริดจ์ เสมอไมโอนี่ก็แกล้งชมไปว่าสวยดี อัมบริดจ์เลยโหมให้ฟังว่าเป็น locket ตระกูลเธอ ซึ่งเป็นญาติกับตระกูล pureblood แฮรี่ได้ยื่นก็ขนาดที่เอา locket ที่รับมาจาก mundungus มาใช้แอบอ้าง pureblood ของตัวเอง เลยเสก stupefy ใส่ทั้งอัมบริดจ์และ Yaxley แล้วรีบ เก็บ Horcrux คืน เสก Patronus พา Mrs.Cattermole พร้อมกับ Muggleborn คนอื่นที่รออยู่หน้าศาลฝ่าฝูง dementor เพื่อหนีออกจากกระทรวง รอนเข้ามารวมด้วยแล้วบอกว่ากระทรวงรู้แล้วว่ามีคนบุกรุกเพราะเจอรูที่เคยเป็นลูกตา

Mad-Eye หน้าห้องอัมบริด พอมมาถึงชั้นเตาผิงก็เจอคนในกระทรวงกำลังปิดเตา แฮร์รี่บอกให้หยุดโดยจะขัดข้อหาแบบเดียวกับที่ทำกับพอมดคนก่อน แต่ยังไม่ทันได้หนี Yaxley ซินลิฟตามมาทัน ทั้งสามรีบเข้าไปในเตา โดยมี Mrs.Cattermole ติดตามด้วย เพราะนึกว่ารอนเป็นสามีตัวจริง รอนจึงบอกความจริงไปว่าไม่ใช่สามี แฮร์รี่เห็น Yaxley โผล่ตามออกมาจากเตาก็รีบจับแขนรอนกับเฮอไมโอนี่แล้วพาหายตัวกลับไป Grimald Place แต่ยังไม่ทันได้เข้าบ้านก็วิ่งไปซะก่อน

บท 13 จบแค่นี้ครับ ที่วิ่งไปอีกทีก็คือเฮอไมโอนี่ถูก Yaxley จับตัวไว้ ทำให้ Yaxley หายตัวมาโผล่ที่ Grimald Place ด้วย เฮอไมโอนี่รู้ว่า Yaxley ติดตามด้วยก็รีบสลัดหลุดแล้วพารอนกับแฮร์รี่หายตัวไปโผล่ในป่าแทน การที่ Yaxley ติดตาม Grimald Place ก็คือฝา Fidelius Charm เข้ามาได้ ซึ่งจะทำให้ได้ก็ต่อเมื่อ Secret Keeper เป็นคนบอกเท่านั้น ในเมื่อคัมเบลคอร์ดตายไปแล้วพวกเขาที่เหลือจึงกลายเป็น Secret Keeper แทน แล้วการให้ Yaxley มาเห็น Grimald Place ก็คือการบอกความลับให้นั่นเอง ดังนั้น Grimald Place จะไม่ถูกซ่อนไว้อีกแล้ว ทั้งสามคนจึงไม่สามารถกลับไปอยู่ได้อีก

บทที่ 14 - The Thief

แฮร์รี่รู้สึกตัวขึ้นมากลางป่า เธอไมโอนี่กำลังปฐมพยาบาลรอนที่สลบอยู่ เธอไมโอนี่บอกว่าพวกเขาอยู่ในป่าที่เคยใช้จัดงานควิดดิชเวิร์ลคัพ เธอไมโอนี่เอน้ำยาจากในเป้หยดใส่รอน ไม่นานรอนก็ฟื้นขึ้นมา ทั้งสามคนซักถามกันว่าเกิดอะไรขึ้น เธอไมโอนี่โทษว่าเป็นความผิดของเธอที่ปล่อยให้ Yaxley จับตัวเธอได้จนทำให้บ้านที่กริมโมเพอร์ทถูกเปิดเผย แต่แฮร์รี่ก็ว่าเป็นความผิดของเขาเองต่างหากที่แอบหยิบตาของแมดอายมาทำให้พวกที่กระทรวงรู้ว่ามีคนบุกรุก พวกเขาตัดสินใจค้างคืนที่ป่านี้ เธอไมโอนี่เสกคาถาป้องกันนับสิบคาถาไปรอบๆ บริเวณ จากนั้นจึงเอาเต็นท์จากในเป้มากางเพื่อใช้เป็นที่พักชั่วคราว เธอไมโอนี่เอาล็อกเก็ตที่ขโมยจากอัมบริดมาได้ออกมาเวียนกันดู มันยังไม่บุบสลาย

ทั้งสามคนพยายามเปิดล็อกเก็ตแต่ไม่สำเร็จไม่ว่าจะพยายามแค่ไหนก็ตาม แฮร์รี่ตัดสินใจเก็บล็อกเก็ตไว้ก่อนแล้วค่อยหาวิธีทำลายทีหลัง แฮร์รี่กับเธอไมโอนี่ใช้ผ้าคลุมล่องหนออกไปสำรวจรอบๆ และเก็บเห็ดมากินประทังชีวิต รอนต้องนอนพักอยู่ในเต็นท์เพราะยังไม่หายดี ทุกอย่างดูเงียบสงบดีมาก ทั้งสองคนกลับเข้ามานอนพักกันในเต็นท์ แฮร์รี่นึกเป็นห่วงครีเซอร์ว่าจะเป็นอย่างบ้าง จะถูกจับได้หรือถูกทรมาณให้บอกความลับหรือไม่ ครีเซอร์จะขายเขาหรือเปล่า แล้วแฮร์รี่ก็เจ็บแผลเป็นขึ้นมา เขาเห็น Gregorovitch ถูกจับแขวนไว้กลางอากาศ มีเสียงโวลเดอมอร์สั่งให้ Gregorovitch เอาของบางอย่างมาให้ แต่ Gregorovitch บอกว่าของถูกขโมยไปนานแล้ว โวลเดอมอร์ใช้คาถาอ่านความทรงจำของ Gregorovitch จึงได้เห็นว่ามีคนร้ายบุกรุกเข้ามาขโมยของในบ้านของ Gregorovitch เป็นชายหนุ่มผมทองคนหนึ่ง Gregorovitch รู้ตัวแต่คนร้ายหลบหนีไปได้พร้อมของบางอย่าง

โวลเดอมอร์ถามว่าคนร้ายเป็นใคร แต่ Gregorovitch ไม่รู้ โวลเดอมอร์จึงลงมือทรมาณ Gregorovitch เธอไมโอนี่ได้ยินแฮร์รี่ร้องละเมอโวยวายจึงเรียกแฮร์รี่ให้ตื่นขึ้นมา เธอไม่พอใจที่รู้ว่าแฮร์รี่ยังเห็นภาพโวลเดอมอร์อยู่ แฮร์รี่เล่าเรื่องที่เห็นให้รอนฟัง เขาคิดว่า Gregorovitch คงถูกฆ่าตายแล้ว และของที่โวลเดอมอร์ต้องการต้องเป็นสิ่งสำคัญ แฮร์รี่คิดว่าเขาเคยเห็นขโมยคนนั้นมาก่อนแต่ยังไม่ออกว่าเป็นใคร รอนเสนอความคิดว่าเป็นไปได้มีขโมยว่า โวลเดอมอร์กำลังหาของมาทำ Horcrux อีกอันหนึ่ง แต่แฮร์รี่คิดว่าไม่ใช่ เพราะจากตำราที่เธอไมโอนี่ค้นคว้า โวลเดอมอร์น่าจะแบ่งวิญญาณเพื่อทำ Horcrux จนถึงขีดจำกัดแล้ว

แฮร์รี่คิดว่าโวลเดอมอร์น่าจะกำลังพยายามหาทางแก้ไขข้อจำกัดของ wand ที่จะไม่ทำร้ายพี่น้องกันเองมากกว่า โดยการไปหาข้อมูลจากคนทำ wand แล้วก็มาที่ แต่โวลเดอมอร์กลับไม่ถามถึงวิธีทำสุดขยด wand ที่แท้แล้ว โวลเดอมอร์กำลัง

พยายามทำอะไรอยู่กันแน่ คราวนี้เป้าหมายการไล่ล่าคนต่อไปของโวลเดอมอร์ก็คือหวัชโมยนุ่มผมทองคน นั้น

บทที่ 15 - The Goblin's Revenge

พวกเขาต้องหลบ ๆ ซ่อน ๆ เปลี่ยนที่พักไปเรื่อย ๆ และหาอาหารทำกินเอง ซึ่งอดคัดมาก ๆ แฮร์รี่ไม่สามารถเสกคาถาผู้พิทักษ์ที่เขาเชี่ยวชาญที่สุดได้ เฮอร์ไมโอนี่ตั้งข้อสังเกตว่าอาจเป็นเพราะลือกเกิด เพื่อแฮร์รี่ถอดออก เขาก็รู้สึกโล่งขึ้น พวกเขาเลยสลับกันสวมลือกเกิด พวกเขาปรึกษากันว่า Horcruxes ที่เหลือจะไปที่ไหนได้บ้าง ซึ่งก็นึกกันไม่ออก และสภาพจิตใจของพวกเขาก็แย่อย่างมาก โดยเฉพาะเวลาที่ใส่ลือกเกิดและรอนก็เริ่มหงุดหงิด และเป็นห่วงที่บ้านมาก ๆ จนพาลทะเลาะในเรื่องอาหารการกินที่เฮอร์ไมโอนี่จะไม่ค่อยถนัดระหว่างที่เถียงกัน พวกเขาได้ยินเสียง จึงใช้ Extendable Ears (หูที่ฟังเสียงไกล ๆ ได้ของเฟร็ดจอร์จนะค่ะ) แอบฟัง พบว่าเป็นพวกก๊อบลินและชายสามคนที่กำลังหลบหนีกระทรวงอยู่ในนั้

พักกินอาหารกันแถว ๆ นั้น สามคนคือเท็ด (พ่อของท็องก์) ดิน โทมัส และ เดิร์ก ทั้งสามเป็นคนที่เกิดจากมกเกิดและไม่ยอมไปลงทะเบียน .. พวกก๊อบลินบอกว่าพวกเขาไม่ยุ่งหรือเข้าข้างใครเพราะเป็นเรื่องสงครามของพ่อมด แต่ Gringott ก็ไม่ได้อยู่ในความควบคุมของก๊อบลินแต่เพียงผู้เดียวอีกแล้ว พวกมันไม่ชอบผู้ใดกำลังพ่อมด ก็เลยถือโอกาสแก้แค้นพวกพ่อมด ก๊อบลินเล่าข่าวเรื่องเงินนี้และเพื่อน ๆ พยายามขโมยดาบกริฟฟินดอร์จากห้องทำงานของสเนป (ห้องอาจารย์ใหญ่นั่นละค่ะ) สเนปเลยเห็นว่าที่โรงเรียนไม่ปลอดภัย เลยเอาฝาก ไว้ที่ Gringott .. ดาบนั้นพวกก๊อบลินเป็นคนสร้างขึ้น ก๊อบลินได้รู้ทันทีว่าดาบเป็นของปลอม แต่พวกมันก็ไม่ได้พูดอะไร แก่แค้นพวกพ่อมดให้คิดว่าพวกเขามีดาบของจริงอยู่

หลังจากนั้น เฮอร์ไมโอนี่ก็เอารูปของ Phineas Nigellus Black ออกมาจากกระเป๋า (มหัศจรรย์) และสอบถามเขาเรื่องเงินนี้กับดาบ .. เงินนี้ เนวิลล์และลูน่าถูกทำโทษให้ไปทำงานให้แฮกริดในป่าต้องห้าม ส่วนเรื่องดาบ ซึ่งเขากล่าวว่า ครั้งสุดท้ายที่เห็นดาบถูกเอาออกไป (ไม่นับที่เงินนี้ขโมย) คือเมื่อดัมเบิลดอร์หยิบดาบไปทำลายแหวน ... นั่นทำให้แฮร์รี่และเฮอร์ไมโอนี่ตกใจและตื่นเต้นมากที่ทราบว่าดาบสามารถทำลาย Horcruxes ได้ และพวกเขายกยมนึกว่าดาบเล่มจริงตอนนี้อยู่ที่ไหน

แต่ในตอนนั้น รอน ที่ใส่ลือกเกิดและจิตใจห่อเหี่ยวมาก กลับไม่สนใจความตื่นเต้นของพวกเขา และพูดจากระแนะกระแห้ ทำให้แฮร์รี่เหลืออด เพราะเขาเองก็เห็นรอนกับเฮอร์ไมโอนี่ซุบซิบกันและเงิบเสียงทันทีที่เขาเข้าไปหาเหมือนกัน พวกเขาทะเลาะกันจนเฮอร์ไมโอนี่เสกโล่ห์ขึ้นกันพวกเขาออกจากกัน รอนถอดลือกเกิดต่อ

อก และถามเซอร์ไม โอนี่ ว่าจะอยู่หรือเปล่า เซอร์ไม โอนี่บอกอย่างตะกุกตะกักว่าเธอจะอยู่ พวกเขาต้องอยู่ช่วย แฮร์รี่ รอนกลับบอกว่า เธอเลือกแฮร์รี่ แล้วก็เดินออกจากเต็นท์และหายตัวไปท่ามกลางพายุ

Note :

- Phineas Nigellus Black เคยเป็นอาจารย์ใหญ่และเป็นคนตระกูลแบล็ค มีรูปของเขาสองที่ ทั้งที่ฮอกวอตส์ และบ้านของซีเรียส .. เซอร์ไม โอนี่เก็บรูปที่บ้านของซีเรียสใส่กระเป๋าไว้ตั้งแต่ บทที่ 11 เพราะกลัวว่าถ้า Phineas กลับมายังรูปที่บ้านซีเรียส แล้วเห็นพวกเขา Phineas จะเอาไปบอกสเนปค่ะ
- รูปภาพในฮอกวอตส์สามารถติดต่อกันได้ แต่เดินทางออกจากปราสาทไม่ได้เว้นแต่จะมีรูปของตัวเองที่อื่น และไม่สามารถพาคนอื่นไปที่รูปของตัวเองข้างนอกไม่ได้

บทที่ 16 - Godric's Hollow

รอนจากไปแล้ว แอร์รี่กับแฮร์รี่ไม่โอบี๋ยังคงเดินทางต่อไปด้วยกัน แอร์รี่พยายามไม่พูดถึงรอนเพื่อไม่ให้แฮร์รี่ไม่โอบี๋คิดมาก แต่เขารู้ว่าแฮร์รี่ไม่โอบี๋ยังคงเศร้าซึมอยู่ แอร์รี่ครุ่นคิดว่าดาบจะไปอยู่ที่ไหน และคิดถึงคัมเบลดอร์ นิกโกรที่เขามิเคยถามอะไรคัมเบลดอร์เลย ความคิดย้อนกลับไป Godric's Hollow และเขาปรึกษาแฮร์รี่ไม่โอบี๋ว่าเขาอยากกลับไปไหน ใจจริงคือเขาอยากกลับไปยังหลุมศพของพ่อแม่ คราวนี้แฮร์รี่ไม่โอบี๋เห็นด้วย และยกเรื่องดาบมาพูดว่า ก๊อดกริก กริฟฟินดอร์เองก็เกิดที่นี่ และยกหนังสือ History of Magic เขียนโดย Bathilda Bagshot ขึ้นมาขึ้นยัน และบอกว่าพ่อแม่หลายคนเคยอาศัยอยู่ที่นี้ แอร์รี่เชื่อมโยงเรื่องราวทั้งหมดเข้าด้วยกันกับ Godric's Hollow ทั้งดาบของก๊อดกริก กริฟฟินดอร์ ครอบครัวของเขา Bathilda Bagshot ที่อาศัยอยู่ที่นั่น และครอบครัวของคัมเบลดอร์

พวกเขาฝึกหัดตัวได้ฝึกคลุมล่องหน และปลอมตัวเป็นมักเกิ้ลไปยัง Godric's Hollow เวลานั้นเป็นช่วงคริสตมาสพอดี ซึ่งทำให้แอร์รี่คิดถึงตัวเอง ว่าถ้าไม่มีโวลดี เขาชีวิตที่เป็นสุข ... ที่ Godric's Hollow มีอนุสรณ์สถานสงครามอยู่ พ่อแอร์รี่เดินผ่าน มันก็เปลี่ยนเป็นรูปปั้นคนสามคน คือพ่อแม่ และตัวเขา ... พวกเขาเดินเข้าไปในส่วนที่ฝังศพ และพบป้ายหลุมศพของคนที่มีนามสกุลคุ้นเคยมาก ๆ เช่น Abbott .. หลุมศพของแม่และน้องสาวคัมเบลดอร์มีคำจารึกว่า "Where your treasure is, there will be your heart also." และหลุมศพของเจมส์กับลิลลี่จารึกไว้ว่า "The last enemy that shall be destroyed to death." ซึ่งแอร์รี่ก็ยังไม่แน่ใจว่าคำจารึกพวกนี้หมายถึงอะไร และเขานึกโกธรที่ไม่ได้ติดดอกไม้หรือเอาอะไรมาเคารพหลุมศพพ่อแม่ตัวเองเลย แฮร์รี่ไม่โอบี๋เสกพวงหรีดคริสตมาสดอกกุหลาบออกมาให้แอร์รี่ วางบนหลุมศพ .. ทั้งสองเดินออกจากตรงนั้นเงียบ ๆ แอร์รี่โอบไหล่แฮร์รี่ไม่โอบี๋ และเธอก็โอบเอวเขา และเดินจากไป

Note :

- ช่วงที่กำลังคิด ๆ กันอยู่ แฮร์รี่ไม่โอบี๋อ่านหนังสือนิทานที่คัมเบลดอร์ให้ไว้ และพบสัญลักษณ์ของ Grindelvald ในหนังสือ
- Grindelvald คือพ่อมดชั่วร้ายที่เคยประลองกับคัมเบลดอร์ คนเดียวกับที่ครัมส์เกตเห็นพ่อของลูน่าห้อยสัญลักษณ์นี้

บทที่ 17 - Bathilda's Secret

"แฮรี หยุดก่อน"

"มีอะไรผิดปกติหรือ" พวกเขาเพิ่งเดินมาถึงหลุมฝังศพของพวกสกุลแอบบ็อตทอนหนึ่ง

"มีใครบางคนอยู่ที่นั่น ชั้นบอกได้เลยว่าใครบางคนกำลังดูเราอยู่ อยู่บนแท่นที่นั่น"

พวกเขาขึ้นนั่งกันอยู่ จับมือกันและกัน มองไปในความมืดของสนามหญ้าที่เป็นหลุมฝังศพ แฮรีไม่เห็นอะไรผิดปกติ

"เธอแน่ใจหรือ"

"ชั้นเห็นบางอย่างเคลื่อนไหว สาบานได้ ชั้นเห็นจริงๆ"

เธอปล่อยมือจากเขาเพื่อให้มีมือว่างที่จะใช้ไม้กายสิทธิ์ได้

"แต่พวกเราก็ดูเหมือนพวกมักเกิ้ลไม่ใช่หรือ" แฮรีถาม

"อ้อ พวกมักเกิ้ลที่เพิ่งวางดอกไม้บนหลุมศพของพ่อแม่ของเธออย่างนั้นนะหรือ ชั้นแน่ใจว่ามีใครอยู่ตรงนั้น"

แฮรีคิดถึงหนังสือประวัติศาสตร์เวทมนต์ที่กล่าวว่าสนามหญ้าที่เป็นหลุมฝังศพเป็นสถานที่ค่อนข้างน่ากลัวและหลอกลอน ถ้าหากเพียงแต่...แต่ในนาที่นั่นเขาได้ยินเสียงใบไม้กรอบแกรบ และเห็นร่องรอยของหิมะบนแท่นที่เซอร์ไมโอนี่พูดถึง แน่แน่นอนว่าผีไม่สามารถที่จะทำให้หิมะเคลื่อนที่หรือมีร่องรอยได้

"ก็แค่แมว" แฮรีพูด "หรืออาจจะเป็นนก ถ้ามันเป็นพวกผู้เสพความตาย เราคงตายไปแล้ว แต่ออกไปจากนี้กันเถอะ เราใช้ผ้าคลุมล่องหนได้"

พวกเขาเหลือบมองกลับไปทางที่จะออกจากสนามหญ้า แฮรีไม่ได้รู้สึกสบายใจเหมือนกับที่เค้าได้แสดงออกให้เซอร์ไมโอนี่เห็น

เขารู้สึกจิตใจที่กลับมาที่ประตูและทางเดินเท้าพวกเขาคลุมผ้าคลุมล่องหน เมื่อพวกเขากลับมาที่ฝั่บ ฝั่บดูเหมือนหนาแน่นกว่าก่อนหน้านี้ มีเสียงร้องเพลงเหมือนที่พวกเขาเคยได้ยินที่โบสถ์ แฮรีคิดจะกลับไปนั่งที่ฝั่บ แต่ก่อนที่เขาจะพูดอะไร เซอร์ไมโอนี่ก็ดึงเขาไปอีกทางหนึ่งที่ตรงข้ามกับทางที่พวกเขาเข้ามา พวกเขาเดินกันมาเรื่อยๆ แฮรีบอกไม่ได้ว่ากระท่อมหลังสุดท้ายจะสิ้นสุดลงเมื่อไร พวกเขาเดินกันอย่างรวดเร็วที่สุดที่จะทำได้ ผ่านหน้าต่างที่มีแสงไฟแวบแวม มีต้นคริสมาสต์มองเห็นเป็นเงาๆ ในความมืด

"เราจะหาบ้านของบาทิลดาเจอได้อย่างไร" เซอร์ไมโอนี่ถามและเหลียวหลังไปมอง

"แฮรี เธอก็คิดว่ายังหือ แฮรี"

หล่อนกระตุกแขนเขา แต่แฮร์รี่ไม่ได้สนใจ เขามองฝ่าความมืดไปยังบ้านหลังสุดท้ายของแคว้นนั้น เขาเร่งความเร็วขึ้นและลากแฮร์รี่ไมโอหนีไปกับเขา หล่อนลั่นเล็กน้อยบนน้ำแข็ง

"แฮร์รี่ "

"มอง... มองคูซิ แฮร์รี่ไมโอหนี."

"ชั้นไม่เห็น ... โอ้"

พวกเขาเห็นมัน รั้วต้นไม้สูงชันนับตั้งแต่ 16ปีหลังจากที่แฮกริดเอาแฮร์รี่ไป กระทั่งส่วนใหญ่มองอยู่แต่ถูกปกคลุมด้วยเถาไธวี่และหิมะ.แต่ทางขวาของชั้นบนสุดถูกระเบิดออกไป แฮร์รี่แน่ใจเลยที่เดิยวว่านี่เกิดจากไฟที่เกิดจากคำสาบ เขาและแฮร์รี่ไมโอหนีขึ้นอยู่ที่ประตู และมองไปที่กระโจม

"น่าประหลาดใจว่าทำไมไม่มีใครคิดจะซ่อมมันเนี่ย" แฮร์รี่ไมโอหนีกระซิบ

"บางทีพวกเขาอาจจะซ่อมมันไม่ได้ แฮร์รี่ตอบ "เพราะมันพังเนื่องจากคำสาบด้านมืด จึงไม่สามารถซ่อมได้"

แฮร์รี่ปล่อยมือจากผ้าคลุมล่องหน และเดินไปที่ประตู ไม่ได้คิดจะเปิดมันออก แต่ก็ทาบมือลงกับส่วนหนึ่งของบ้าน

"เธอไม่ได้คิดจะเข้าไปข้างในใช่ไหม มันมองดูไม่ปลอดภัยเลย มันอาจจะ ...แฮร์รี่..คูซิ"

ดูเหมือนว่ามือเขาที่ทาบบนประตูเป็นตัวทำให้เกิดขึ้น มีเครื่องหมายแผ่นป้ายผุดขึ้นตรงพื้นหน้าพวกเขา ผ่านกลุ่มต้นไม้ตรงนั้น มันดูประหลาด อักษรสีทองบนแผ่นไม้เขียนไว้ว่า ที่จุดนี้ คืนวันที่ 31 ตุลาคม 1981 ลิลลี่และเจมส์เสียชีวิต ลูกชายของพวกเขา เด็กชายคนเดียวที่เหลืออยู่จากคำสาบ Killing Curse. บ้านหลังนี้พวกมักเกิ้ลไม่สามารถมองเห็นได้ มันเก็บไว้ในสถานะที่เหมือนกับตอนมันถูกทำลาย มันเป็นเหมือนอนุสาวรีย์สำหรับพวกพอตเตอร์ เพื่อเตือนให้ระลึกถึงความรุนแรงที่ได้เกิดขึ้นกับครอบครัวเขา และรอบๆ ก็มีคำพูดอื่นๆ ที่เขียนโดยพ่อมดหรือแม่มดที่มายังที่แห่งนี้ ที่ซึ่งเด็กชายที่รอดชีวิตได้หนีไป บางคนได้เซ็นชื่อไว้ด้วย บางคนก็ได้ทิ้งข้อความไว้ ส่วนใหญ่จะเป็นข้อความในลักษณะที่คล้ายๆกันคือ ขอให้แฮร์รี่โชคดีไม่ว่าแฮร์รี่จะอยู่ที่ใดก็ตาม ถ้าเธอได้อ่านนี้ แฮร์รี่รู้ว่าพวกเขาอยู่ข้างเธอ ขอให้แฮร์รี่อายุยืน หรืออะไรทำนองนั้น

"พวกเขาไม่ควรเขียนอะไรไว้แบบนี้" แฮร์รี่ไมโอหนีพูดอย่างขุ่นเคือง

แต่แฮร์รี่ก็ไม่ได้หันไปมองเธอ

"มันคูซิ ชั้นดีใจที่พวกเขาทำ ชั้น.."

****จากนี้ไปอย่างย่อละ ละเอียดไม่ไหว ****

หลังจากนั้นก็ยังมีผู้หญิงเดินมาหาพวกเขา หล่อนเป็นแม่ดแนอน พวกเขาสงสัยว่าหล่อนจะเป็นบาทิลด้า พวกเขาถามว่าหล่อนคือบาทิลด้ามัย หล่อนไม่ตอบ หล่อนเปิดประตู และทำท่าทางให้พวกเขาตามหล่อนเข้าไป พวกเขาตามไปโดยคิดว่าหล่อนเป็นบาทิลด้า ภายในบ้านแฮรี่เห็นรูปถ่ายชายผมทอง เขาจึงพยายามถามหล่อนเกี่ยวกับชายผมทองคนที่ขโมยของในร้าน แต่หล่อนไม่ตอบอะไร หล่อนทำท่าทางต้องการให้ขึ้นไปชั้นบน

เมื่อพวกเขาจะตามหล่อนขึ้นไปข้างบน หล่อนก็ไม่ยอมให้แฮรี่ไม โอนี่ขึ้นไป หล่อนต้องการให้แฮรี่ขึ้นไปเพียงคนเดียว บาทิลด้าพาแฮรี่ไปชั้นบน และที่นั่นในห้องแฮรี่ใช้ไม้กายสิทธิ์จุดไฟ และสอบถามหล่อนว่า คัมเบิลดอร์ ฝากอะไรไว้ให้เค้ามัย แต่หล่อนไม่สนใจ

หล่อนถามว่าเขาชื่อแฮรี่มัย แฮรี่บอกว่าใช่(สังเกตว่าก่อนหน้านี้หล่อนไม่พูดอะไรเลย ไม่ว่าพวกเขาจะถามว่าหล่อนใช่บาทิลด้ามัย หรือ ใครคือขโมยคนนั้น) เมื่อหล่อนแน่ใจว่าเป็นแฮรี่ หล่อนทำปากขมขมขมปากพึมพำ แฮรี่ได้ยินประมาณว่า รั้งตัวไว้ เขาถามซ้ำว่าคัมเบิลดอร์ฝากอะไรไว้ให้เค้ามัย หล่อนชี้ไปที่มุมห้องและบอกว่า There (นี่มาของชื่อบทที่ 17 นี้จ้ะ) แค่ว่าตายตัวว่าวันที่หล่อนก็กลายเป็นงูเข้ามาทำร้ายแฮรี่ แฮรี่ไม โอนี่เข้ามาจังหวะที่กำลังซุลมุนกันอยู่และพยายามช่วยเขา ภูนาณีนีปล่อยเขา มีงูเต็มห้อง มีเสียงระเบิด พวกเขาต่อสู้ พวกเขารู้ว่าลอร์ดโวลเดอมอร์กำลังมา แฮรี่ไม โอนี่พาแฮรี่หายตัวออกมา แต่ตัวเขารู้สึกเหมือนเขาเป็นลอร์ดโวลเดอมอร์ที่รู้สึกคลั่งแค้นในนาที่สุดท้ายที่แฮรี่หนีไปได้

แฮรี่มารู้สึกตัวอีกทีเมื่อพวกเขาอยู่ในเต็นท์ แฮรี่ฝันเกี่ยวกับเรื่องราววันที่พ่อกับแม่ของเขาพยายามพาเขาหนี ช่วยเขา และร้องขอชีวิตของแฮรี่จากลอร์ดโวลเดอมอร์ และในที่สุดโดนลอร์ดโวลเดอมอร์ฆ่า เขาตื่นมา แฮรี่ไม โอนี่กำลังดูแลเขา บอกว่าพวกเขาหนีออกมาได้ช้าโม่งกว่าแล้ว ตอนนี้ใกล้รุ่งแล้วแฮรี่ไม โอนี่เล่าเกี่ยวกับที่แฮรี่เป็นตอนเขาละเมอว่าเขาครางและออกเสียงเหมือนเป็นลอร์ดโวลเดอมอร์ และอีกทีที่ร้องให้ทำตัวเหมือนเด็ก(เป็นช่วงที่เค้ามัยถึงพ่อกับแม่ถูกฆ่า)

แฮรี่ไม โอนี่บอกว่าหล่อนเอาฮอร์ครักมาจากตัวแฮรี่ไม่ได้ มันติดกับหน้าอกเค้ามัย มันทำให้เค้ามัยรอยตรงหน้าอก (ฮอร์ครักร้อนและมีปฏิกิริยาเมื่อตอนเจอบาทิลด้า และเจองูในห้องนั้น) แฮรี่โดนงูกัดที่แขนด้วยแต่ไม่เป็นไรมาก แฮรี่ขอโทษที่เค้ามัยพา

แฮร์รี่ไม่โอ้นี่ไปที่นั่นและทำให้พวกเขาโดนทำร้าย แฮร์รี่ไม่โอ้นี่บอกว่าเป็นเพราะหล่อนอยากไป หล่อนถามแฮร์รี่ว่าเกิดอะไรขึ้น

หลังจากที่พวกเขาขึ้นไปข้างบนหล่อนให้หูซ่อนอยู่หรือ แฮร์รี่บอกว่าไม่ใช่จริงๆ แล้วงูคือหล่อน หล่อนคืองู แฮร์รี่ไม่โอ้นี่ตกใจ อะไรวะ แฮร์รี่บอกว่าบาทิลด้าจะต้องตายแล้วแน่ๆ แล้วลอร์ดโวลเดอมอร์ก็ทิ้งงูไว้ในตัวหล่อนเพื่อรอแฮร์รี่ ซึ่งลอร์ดโวลเดอมอร์รู้ว่าแฮร์รี่จะต้องกลับมาที่นี่แฮร์รี่ไม่โอ้นี่ตกใจที่มีเวทมนต์อย่างนั้นด้วย แฮร์รี่บอกว่าก็อย่างที่ลูปีนบอกว่าเวทมนต์ทำได้ในสิ่งที่เรานึกไม่ถึง บาทิลด้าไม่ต้องการพูดอะไรเมื่อพวกเขาซักถาม หล่อนที่แรก หล่อนแค่พยักหน้าหรือผงกหัวหรือส่ายหัว ก็เพราะมันเป็นพาเซลเม้า ซึ่งถ้าพูดแฮร์รี่ก็ต้องรู้ว่ามันเป็น Parseltongue, ตอนนั้นแฮร์รี่บอกว่าเขาไม่ได้นึกถึง แต่เขาเข้าใจที่หล่อนพูด เมื่อขึ้นไปข้างบน หล่อนส่งข่าวไปยังคนที่รู้ว่าใครว่าแฮร์รี่อยู่ที่นั่น คนที่คุณรู้ว่าใครบอกให้รังตัวเขาไว้ที่นั่นและลอร์ดโวลเดอมอร์กำลังมา เขาบอกแฮร์รี่ไม่โอ้นี่ว่าออกมาจากส่วนที่เคยเป็นคอของบาทิลด้า ซึ่งแฮร์รี่ไม่โอ้นี่บอกว่าเธอไม่ต้องการรู้รายละเอียดขนาดนั้น แฮร์รี่เลยเล่าแค่บาทิลด้าเปลี่ยนเป็นงูและโจมตีเขา

แน่นอนว่าไม่ได้ต้องการจะฆ่าเขา แค่รังตัวเขาไว้จนคนที่คุณรู้ว่าใครมาถึง แฮร์รี่ไม่โอ้นี่บอกให้แฮร์รี่หยุดเล่าและพักก่อน แฮร์รี่ถามถึงไม้กายสิทธิ์ของเขา(ซึ่งเขาจำได้ว่ามันหล่นตอนเขากำลังสู้กับงู)แฮร์รี่ไม่โอ้นี่ดึงไม้กายสิทธิ์จากใต้เตียงส่งให้แฮร์รี่ มันดูเหมือนเกือบจะแยกเป็นสองเสียง (โดนแฮร์รี่เหยียบตอนสู้กับงู)แฮร์รี่ไม่โอ้นี่ขอโทษที่มันหัก แฮร์รี่ขอให้หล่อนซ่อมให้เขา เขาทดลองใช้และพบว่าไม้กายสิทธิ์มีบางสิ่งผิดปกติ ไม่ทำงานอย่างที่เขาสั่ง

แฮร์รี่ไม่โอ้นี่ขอโทษ เธอบอกว่าเป็นเพราะเธอใช้คาถา Blasting Curse(ทำให้ระเบิด) ในตอนซุลมุน ทำให้มีการสะท้อนของคาถาทุกทิศทางแฮร์รี่บอกไม่เป็นไร มันเป็นอุบัติเหตุ และคงหาทางซ่อมได้ แฮร์รี่ไม่โอ้นี่ร้องไห้และขอโทษ และเล่าถึงคราวที่รอนทำไม้กายสิทธิ์หัก มันซ่อมไม่ได้ และรอนก็ต้องซื้ออันใหม่

แฮร์รี่นึกถึงโอลิเวนเดอร์ที่ถูกลอร์ดโวลเดอมอร์จับตัวไป และนึกท้อใจว่าเค้าจะหาไม้กายสิทธิ์ให้ตัวเองด้วยตัวเองได้อย่างไรเขาเอ่ยปากขอยืมไม้กายสิทธิ์ของแฮร์รี่ไม่โอ้นี่ ซึ่งแฮร์รี่ไม่โอ้นี่ก็ส่งให้ด้วยน้ำตานองหน้า(เพราะเสียใจที่ทำให้ไม้แฮร์รี่พัง ไม่ใช่เพราะเสียค่ายไม้  มิเชล) เขาปล่อยให้เธอนั่งเงียบๆบนเตียงเขา ตัวเขาคิดเพียงแต่ว่าจะทำอย่างไรถึงไปจากแฮร์รี่ไม่โอ้นี่ตรงนี้ได้(desiring nothing more than to get away from her)

บทที่ 18 – The Life and Lies of Albus Dumbledore

แฮร์รี่นึกถึงเหตุการณ์ที่ได้เผชิญมาที่ก๊อดดริค ฮอลโลว์ และรู้สึกโกรธคัมเบลคอร์อย่างมากที่ไม่ได้บอกอะไรให้พวกเขาู้ พวกเขาไปที่นั่นเพราะคิดว่าจะได้คำตอบที่ตนต้องการรวมถึงเรื่องดาบ แต่กลับต้องไปเผชิญหน้ากับกับดักของโวลเดอมอร์และต้องหนีเอาชีวิตรอดและไม่กายสิทธิ์ของเขายังมาหักเสียดีก กลายเป็นว่าฝ่ายของโวลเดอมอร์ได้ข้อมูลที่เขาต้องการ จากนั้นแฮร์รี่ไมโอนี่ก็เข้ามาขัดจังหวะความคิดของเขา (ด้วยซาร้อนๆสองแก้ว)และบอกว่ามีอะไรบางอย่างให้ดูที่น่าจะเกี่ยวกับผู้ชายในรูปที่แฮร์รี่ต้องการรู้ว่าเขาคือใคร และหยิบหนังสือ The Life and Lies of Albus Dumbledore ซึ่งมีลายมือของริต้า สกิดเตอร์ อยู่ด้วย เป็นข้อความขอบคุณให้กับ Batilda Bagshot ที่ให้ข้อมูลในการทำหนังสือเล่มนี้

แฮร์รี่หวังว่าเขาจะได้พบข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับคัมเบลคอร์ที่เขาไม่เคยรู้และที่คัมเบลคอร์ไม่เคยบอก เขาจึงเริ่มเปิดหนังสืออ่านไปพร้อมกับแฮร์รี่ไมโอนี่ ซึ่งในนั้นเขียนไว้ว่ากรินเดอวัลด์คือเพื่อนของคัมเบลคอร์ และกล่าวถึงเกียรติยศต่างๆที่คัมเบลคอร์ได้รับหลังจบการศึกษาจากฮอกวอร์ตและเขามีแผนจะไปเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับ Elphias “Dogbreath” Doge แต่ต้องกลับมาที่ก๊อดดริค ฮอลโลว์เพราะต้องดูแลน้องๆของเขา จากนั้นในหนังสือก็ลงบทสัมภาษณ์และเรื่องราวที่เกี่ยวกับครอบครัวของคัมเบลคอร์ (แน่นอนว่าตามสไตล์ของริต้า สกิดเตอร์) และตามด้วยเรื่องราวของ Gallert Grindelwald ว่าเป็นหลานที่ Batilda Bagshot รับเลี้ยงและได้กลายเป็นพ่อมดศาสตร์มืดที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในยุคก่อนหน้าโวลเดอมอร์ (ลงรายละเอียดค่อนข้างเยอะขอไม่แปลนะคะ แม้ว่าอาจจะสำคัญในภายหลังนะนะ ถ้ามีใครมาแปลลงไว้ต่อก็ดี) และกล่าวถึงการตายของ Arina Dumbledore น้องสาวที่เป็นสควิบของคัมเบลคอร์ว่ามีอะไรที่เกี่ยวข้องกับทั้งสองคนหรือไม่ มีคำที่เกี่ยวข้องอย่างเช่น ‘For the Greater Good’ จากนั้นแฮร์รี่ไมโอนี่ก็รีบย้ำกับแฮร์รี่ว่ามันเป็นหนังสือที่เขียนโดยริต้า สกิดเตอร์และย้ำว่าความสนิทสนมของคัมเบลคอร์และกรินเดอวัลด์อาจนำไปสู่หนทางในการสร้างพลังอำนาจต่างๆของกรินเดอวัลด์ก็จริง

แต่ตอนนั้นพวกเขาก็ยังเป็นเด็กหนุ่ม และคัมเบลคอร์ก็เพิ่งจะสูญเสียพ่อแม่

แต่แฮร์รี่กลับรู้สึกโกรธอย่างมากและทู่เถียงกับแฮร์รี่ไมโอนี่อย่างรุนแรงเรื่องที่เขารู้สึกว่าคัมเบลคอร์ละเลยน้องๆของตนเอง สุดท้ายแฮร์รี่ไมโอนี่ทนไม่ไหวจึงบอกว่าที่แฮร์รี่รู้สึกโกรธแค้นอย่างมากอาจเป็นเพราะเขาคิดว่าทำไมคัมเบลคอร์จึงไม่บอกเรื่องเหล่านี้ให้เขารู้ด้วยตนเอง แฮร์รี่ไมโอนี่ย้ำว่าคัมเบลคอร์รักและห่วงใยแฮร์รี่อย่างแน่นอน แต่แฮร์รี่ไม่เชื่อและบอกว่าคัมเบลคอร์ทิ้งให้เขาอยู่กับเรื่องราวที่เป็นอันตรายและยุ่งเหยิงมากมายโดยไม่

บอกอะไรเขาเลย แต่กลับบอกหลายเรื่องกับกรินเดอวัลด์ แฮร์รี่บอกให้เซอร์ไมโอนี่กลับเข้าเต็นท์ไปอยู่ในที่อุ่นๆ เซอร์ไมโอนี่หันหลังเดินกลับไปและยกมือแตะที่หลังศีรษะแฮร์รี่อย่างแผ่วเบา แฮร์รี่หลับตาลงแวบหนึ่งและภาวนาให้สิ่งที่เซอร์ไมโอนี่คิดเป็นจริง ที่ว่าคัมเบิลคอร์รัคและห่วงใยเขา

บทที่ 19 - The Silver Doe

พักพลังพวกเขาเหมือนได้ยินเสียงแปลก ๆ ด้านนอก พวกเขาเลยย้ายที่พักโดยการหายตัวใต้ผ้าคลุมล่องหน ครั้งนี้ พวกเขาไปที่ Forest of Dean ที่เซอร์ไมโอเน่เคยมาตั้งแคมป์กับพ่อแม่ ... รอบด้านคลุมด้วยหิมะ และเงียบสงบ แฮร์รี่ครุ่นคิดเรื่องคัมเบิลดอร์

เรื่องที่เกิดขึ้นที่ Godric's Hollow และท้ายที่สุด เขาเป็นห่วงและคิดถึงจินนี่มาก ๆ ทันใดนั้น เขาก็เห็นแสงสีเงินที่ประหลาดมาก เขาเคยเดินออกไปนอกเขตที่พัก แสงสีเงินนั้นคือผู้พิทักษ์ที่เป็นร่างกวางสาวสีเงินที่งดงามมาก ๆ มันวิ่งหนี แฮร์รี่ตามมันไปจนถึงสระน้ำแข็ง แฮร์รี่รู้สึกเหมือนมีคนวิ่งตามมา แล้วเขาก็เห็นดาบของกริฟฟินดอร์อยู่ที่สระน้ำนั้น

แฮร์รี่มองรอบ ๆ คิดว่าถ้าเป็นผู้เสพความตายตามมา เขาคงถูกทำร้ายแล้ว เขาคิดถึงคัมเบิลดอร์ แปลกใจว่าทำไมดาบมาอยู่ที่นั่นได้ แล้วเขาก็ทำลายน้ำแข็ง ถอดเสื้อผ้า วางของต่าง ๆ ไว้ แล้วกระโดดลงไปเอาดาบในสระ ... น้ำในนั้นเย็นเฉียบ และสร้างความลำบากให้แฮร์รี่มาก เมื่อเขาเข้าไปใกล้ดาบ สร้อยคอล็อกเก็ตที่ใส่อยู่ที่รัดคอแฮร์รี่จนหายใจไม่ออก เขาคิดว่าเขาต้องตายแล้วแน่ ๆ แต่ทันใดนั้น ก็มีคนมาช่วย เหมือนกับครั้งที่เซอร์ไมโอเน่มาช่วยเขาจากงูขึ้นมาจากน้ำ แฮร์รี่เห็นรอนเปียกโชกไปทั้งตัว มือหนึ่งถือดาบกริฟฟินดอร์ อีกมือถือ Horcruxes ที่สร้อยขาดแล้ว แฮร์รี่ทั้งตกใจ ดีใจและแปลกใจที่เห็นรอนที่นี่ รอนบอกว่าเขาไม่ได้เป็นคนเสกกวางสีเงินนั้นเพราะคิดว่าเป็นผู้พิทักษ์ของแฮร์รี่ ซึ่งแฮร์รี่ก็แย้งว่าผู้พิทักษ์ของตัวเองคือกวางตัวผู้ (Stag) แต่ก่อนที่พูดถึงความสงสัยอื่น แฮร์รี่เรียกรอนมา และขอให้เขาเป็นคนทำลาย Horcruxes ด้วยดาบ เพราะรอนเป็นเขาเอาดาบขึ้นมา และแฮร์รี่คิดว่ามันควรจะเป็นรอน แม้อรอนจะดึงดันว่าเขาไม่เหมาะ แต่สุดท้าย รอนก็ยอม .. แฮร์รี่เปิดล็อกเก็ตด้วยภาษาพาร์เซล ร่างของทอม ริคเคิลก็ปรากฏขึ้น พูดจาดากถางว่ารอนเป็นแค่คนที่อยู่ข้าง ๆ แฮร์รี่เท่านั้น ไม่มีใครสนใจรอน แล้วก็ปลอมเป็นแฮร์รี่และเซอร์ไมโอเน่และดูถูก เขาย้ำรอนแถมยังจับกันต่อหน้ารอนด้วย ทำให้รอนเจ็บปวดมาก รอนเงื้อมือดาบอยู่หลายครั้ง แต่ก็ไม่ได้ฟันร่างนั้นเสียที จนทอมสร้างภาพต่าง ๆ นานา ๆ ที่ทำร้ายจิตใจรอนมากขึ้น แต่ทุกท้าย รอนก็ฟันร่างทอม ริคเคิลได้

พวกเขากลับมาหาเซอร์ไมโอเน่ ซึ่งทั้งดีใจ ทั้งโกรธที่รอนไม่ยอมกลับมาเสียที แล้วรอนก็บอกว่าเขาตามเพื่อน ๆ เจอเพราะ Deluminator ที่คัมเบิลดอร์ให้มา เขาเล่าว่าที่กลับมาเลยไม่ได้เพราะตอนนั้นที่โกรธและหายตัวไป รอนไปเจอกับพวก Snatchers เป็นกลุ่มที่ได้ตามจับพวกที่เกิดจากมักเกิ้ลและพวกทรยศแล้วไปเอารางวัลจากกระทรวง รอนบอกพวกนั้นว่าเขาคือ Stan ภายหลังก็หนีออกมาได้ แล้วเขาก็มีไม้กายสิทธิ์สำรองด้วย

Note :

- เซอร์ไมโอนี่เป็นผู้หญิงที่น่ากลัวมากค่ะ ...
- แฮร์รี่บอกรอนว่า เขาคิดกับเซอร์ไมโอนี่เหมือนพี่น้องและแน่ใจ

ว่าเซอร์ไมโอนี่ก็คิดเหมือนกัน

- เพื่อมีใครยังไม่รู้ ... แฮร์รี่มีคำหัว หนึ่งพันเกลเดียน ค่ะ
- จบบทนี้ พวกเขายังไม่รู้ว่าใครเสกผู้พิทักษ์มานำทางค่ะ

บทที่ 20 - Xenophilus Lovegood

แม้แฮร์รี่ไม่โอเนียงคุณอน ๆ อยู่บ้าง แต่แฮร์รี่ก็รู้สึกดีมากกว่าเดิมเยอะที่พวกเขาทั้งสามกลับมาอยู่ด้วยกันอีก พวกเขาปรึกษากันว่าจะเอาไงต่อ รอนที่ได้อยู่ข้างนอกมาตักพักเอาข้าวมาอัพเดทเพื่อน ๆ เขาไม่ได้กลับไปที่บ้าน โพรงกระต่าย แต่ไปอยู่ที่บ้านของบิลกับเฟลอร์เทิน แล้วรอนก็บอกว่า ที่พวกกระทรวงและผู้สวดความตายตามพวกเขาเจอได้ก็เพราะพวกเขาเอ่ยชื่อ โวลเดอมอร์ ดังนั้น พวกเขาจึงต้องหยุดเรียกชื่อนั้นและตอนนี้บิลเองก็กำลังหลบหนีอยู่เหมือนกัน .. พวกเขาคุยกันเรื่องผู้พิทักษ์กวางสาว ซึ่งก็ยังสรุปไม่ได้ว่าใครเป็นคนเสก

แฮร์รี่พยายามฝึกใช้ไม้กายสิทธิ์อันใหม่ แต่ก็พบว่ามันมีพลังน้อยกว่าไม้ของตัวเอง ... แฮร์รี่ไม่โอเนียงเดินทางหาแฮร์รี่ และบอกว่าเขาต้องการไปพบ Xenophilus Lovegood พ่อของลูน่า และชี้ให้แฮร์รี่ดูในหนังสือประวัติคัมเบลลอร์ดที่รีต้า สคิตเตอร์เขียนขึ้น มันมีลายเซ็นของคัมเบลลอร์ดในจดหมายที่เขียนถึง Grindelwald ซึ่งตัว A ในลายเซ็นนั้นถูกแทนด้วยสัญลักษณ์เล็ก ๆ ที่เหมือนกับสัญลักษณ์ที่พวกเขาเจอในหนังสือนิทานที่คัมเบลลอร์ดให้เธอ

แฮร์รี่ไม่โอเนียงสงสัยเกี่ยวกับสัญลักษณ์นี้ซึ่งโผล่มาหลายครั้งแล้ว ทั้งในหนังสือ หลุมศพหนึ่งใน Godric's Hollow และเหมือนพ่อของลูน่าจะมีข้อมูลเรื่องสัญลักษณ์นี้พวกเขาเดินทางไปบ้านลูน่า ซึ่งอยู่ไม่ไกลจากบ้าน โพรงกระต่าย

... Xenophilus ต้อนรับพวกเขาอย่างไม่เต็มใจ แฮร์รี่ขอให้เขาช่วย ซึ่งเขาก็ยังไม่แน่ใจอยู่ดี เลยออกไปตามลูน่าในบ้านนั้นมีแต่ของเวทมนตร์ที่แปลกและอันตรายมาก ๆ เมื่อ Xenophilus กลับมา บอกว่าเดี๋ยวลูน่าจะมา แฮร์รี่ก็ถามเขาเรื่องสัญลักษณ์ที่ Xenophilus ห้อยอยู่ แต่ Xenophilus เลิกคิ้ว และถามกลับว่า แฮร์รี่กำลังหมายถึงถึงสัญลักษณ์ของ Deathly Hallows อยู่หรือ

Note :

- รู้แล้วล่ะ ว่าสเนปเป็นคนเสกผู้พิทักษ์กะ (บทหลัง ๆ ละ ตอนที่แฮร์รี่ดูความทรงจำของสเนปใน Pensive)
- ที่บอกว่าแฮร์รี่ไม่โอเนียงกลัว แบบที่พี่ Domingo อธิบายเลยละ ก็ตอนที่แฮร์รี่ไม่โอเนียงเห็นรอนนะครับ เธอแสดงท่าทางโกรธมากออกมา แบบว่าแทบจะมารอนทิ้งเลยแหละ โทษฐานที่รอนทิ้งเธอไปตั้งหลายอาทิตย์

จนแฮรี่ต้องเสกคาถาเกราะป้องกันออกมาสู้ระหว่างทั้งสองคนไว้ และรอนก็ต้องเมื่อยปากอธิบายตั้งนานกว่าแฮรี่จะไม่โง่จะอารมณ์เย็นลงได้

บทที่ 21 - The Tale of the Three Brothers #1

เมื่อ Xenophilius พுகถึง Deathly Hallows พวกของแฮร์รี่ก็งุนงงและไม่เข้าใจ จน Xenophilius พுகถึงนิทานเรื่อง The Tale of the Three Brothers ซึ่งรอนกับเฮอร์ไมโอนี่รู้จัก แต่แฮร์รี่ไม่รู้จัก มันเป็นนิทานของพวกเขาพ่อมด และเฮอร์ไมโอนี่ก็หยิบหนังสือที่ดัมเบิลดอร์ให้ออกมา มันคือนิทานฉบับนิทานของ Beedle the Bard และเล่าให้คนในที่นั่นฟัง

.... ครั้งหนึ่งมีพี่น้องสามคน เดินทางท่องเที่ยวผ่านแม่น้ำสายหนึ่งที่เชี่ยวมาก พวกเขาจึงโบกไม้กายสิทธิ์ สร้างสะพานขึ้นเพื่อเดินข้าม เคาที่เฝ้าอยู่โกรธมากเพราะสามพี่น้องไม่หลงกล นักเดินทางส่วนใหญ่มักจะจมน้ำตายตรงนั้น แต่เคาที่เฝ้าก็พอ จึงบอกว่าเขายินดีจะมอบของขวัญให้สามพี่น้อง

.... คนโต มีนิสัยชอบใช้กำลัง ขอไม้กายสิทธิ์ ที่จะชนะในทุก ๆ การควดต่อสู้ ไม้กายสิทธิ์ที่คู่ควรกับพ่อมดที่เอาชนะความตาย เคาไปยัง Elder Tree และสร้างไม้กายสิทธิ์จากกิ่งไม้ และมอบให้คนโต

.... คนกลาง เป็นคนที่จ้องมอง ขอพลังที่จะเรียกคนตายให้ฟื้นคืน เคาจึงหยิบศิลาตรงริมน้ำ มอบให้กับคนรอง

.... คนเล็ก เป็นคนถ่อมตนแต่ฉลาดที่สุด ขอสิ่งที่จะทำให้เขาไปไหนมาไหนได้โดยที่เคาติดตามเขาไปไม่ได้ ซึ่งเคา โดยไม่เต็มใจนัก มอบเสื้อคลุมล่องหนให้

.... สามพี่น้องเดินทางต่อ ชื่นชมของขวัญที่ได้รับ และแยกย้ายจากกันไปตามจุดหมายของแต่ละคน

.... คนโตเดินทางไปยังหมู่บ้านแห่งหนึ่ง เอาชนะพ่อมดคนอื่นด้วย Elder Wand และโอ้อวดว่าถึงไม้กายสิทธิ์ที่ทรงพลังที่สุดที่เขาได้มาจากเคา คินนั้น พ่อมดคนหนึ่งขโมย Elder Wand ไปขณะที่คนโตกำลังหลับและฆ่าเขาเสีย ... เคาได้ครอบครองคนโตแล้ว

.... คนรองกลับไปที่บ้านและลองใช้ศิลาเรียกคนตาย ซึ่งกลายเป็นหญิงสาวที่เขารักและจะแต่งงานด้วย แต่กลับเสียชีวิตลงก่อนวัยอันควร นางเศร้า หนาว และเจ็บปวดที่ต้องจากเขาไป แต่นางก็อยู่ในโลกนี้ไม่ได้ และก็ทรมาณคนรองเสียสติด้วยความโหยหา และฆ่าตัวตายตามนางไปเพื่อที่จะได้อยู่ด้วยกัน ... เคาได้ครอบครองคนรองแล้ว

.... เคนตามหาคนเล็กอยู่นานหลายปี แต่ก็ไม่พบ นานวันเข้า คนเล็กแก่ชราลง จึงออกจากผ้าคลุมล่องหน มอบต่อให้ลูกชายของเขา คนเล็กตกทายเคนราวกับเพื่อนเก่า และจากไปกับเคนด้วยความยินดี และเท่าเทียมกัน

Xenophilius บอกว่า ทั้งสามนี่คือ Deathly Hallows .. Elder Wand, Resurrection Stone และเสื้อคลุมล่องหน ซึ่งผู้ครองสิ่งสามอย่างนี้จะ *master of Death*

เดี๋ยวก่อนนะ บทนี้รายละเอียดเยอะมาก

Note : - master of death บิ๊จิงไม่กล้าแปลไทยกะ คือกลัวว่าเจอะเจอะเล่นคำอีก Master มีความหมายหลายอย่าง เช่น นาย, เชี่ยวชาญ, มีอำนาจเหนือ, ควบคุม หรือตามความหมายที่ Xenophilius บอกคือ ผู้พิชิต ผู้ชนะ

บทที่ 21 - The Tale of the Three Brothers #2

Xenophilius เชื่อว่าทั้งสามสิ่งมีอยู่จริง แต่เขาไม่รู้ว่ามีอยู่ที่ไหน หรือหนึ่งในของสามอย่าง ผ้าคลุมล่องหน นั้นอยู่กับพวกแฮร์รี่ในห้องเดียวกันนี่เอง พวกเขาคุยเรื่อง Elder Wand ซึ่ง Xenophilius บอกว่าเป็นสิ่งที่ยังพอติดตามได้บ้าง เพราะไม้กายสิทธิ์ต้องผ่านจากคนหนึ่งสู่คนหนึ่งหากเขาเป็นผู้ครองไม้นั้นจริง แต่ตอนนี้ Xenophilius เองก็ไม่รู้เหมือนกันว่าไม้นั้นไปอยู่ที่ไหนแล้ว เซอร์ไมโอเน่ถาม Xenophilius เกี่ยวกับครอบครัว Peverells ซึ่งเป็นชื่อหนึ่งบนหลุมศพที่ Godric's Hallow ...

Xenophilius บอกว่า สามพี่น้อง Peverells คือคนที่ได้ครอบครอง Hallows ทั้งสาม ซึ่งก็คือสามพี่น้อง Antioch, Cadmus และ Ignotus และเป็นคนเดียวกับสามพี่น้องในนิทานที่ได้ครอบครอง Hallows จริง ๆ

Xenophilius ที่มองนอกหน้าต่างตลอดเวลา ขอตัวลงไปเตรียมอาหารให้ แฮร์รี่ปรึกษาเรื่องที่เพิ่งรู้กับเพื่อน ๆ ซึ่งรอนดูไม่ค่อยเชื่อ เพราะเขาได้ยินนิทานเรื่องนี้มาตั้งแต่เด็ก ๆ ผิดกับเซอร์ไมโอเน่และแฮร์รี่ที่อยู่กับมักเกิ้ล เลยมีความเชื่อที่ต่างกันเรื่องการมองว่าของขวิญชี่นไหนดีที่สุดในใจ ซึ่งทั้งสามคนก็เลือกของต่างกัน เซอร์ไมโอเน่เลือกผ้าคลุม รอนเลือกไม้กายสิทธิ์ แฮร์รี่เลือกศิลา .. แฮร์รี่ให้เหตุผลว่า เขาอาจทำให้พ่อแม่ ซีเรียส หรือคัมเบิลดอร์กลับมาได้ แม้เขาก็รู้ว่าในนิทาน คนที่ตายไปไม่อยากจะกลับมา เซอร์ไมโอเน่บอกว่า Beedle the Bard น่าจะได้ไอเดียจากศิลาอาถรรพ์มาเขียนนิทาน ระหว่างที่พูดคุยกัน แฮร์รี่เกิดอะใจ จึงเดินขึ้นข้างบน และเข้าไปในห้องลูน่า

และพบว่าเป็นห้องที่ทิ้งร้างมาสักพัก เขาจึงรู้ว่าลูน่าไม่ได้อยู่ที่นี้สักระยะแล้ว จึงไปถาม Xenophilus ซึ่ง Xenophilus ขอมรับว่า เขาบอกทางกระทรวงแล้วแฮร์รี่อยู่ที่นี้ และที่ต้องทำแบบนี้เพราะพวกผู้เสพความตายจับตัวลูน่าเอาไว้ Xenophilus พยายามจะเสกคาถาจับพวกแฮร์รี่แต่พวกเขาหลบได้ และสะท้อนคาถากลับจนระเบิด Xenophilus ตกบันไดวนลงมาข้างล่าง และพวกผู้เสพความตายก็มาถึงที่บ้านพวกผู้เสพความตายไม่ได้รับรอนนักร เพราะคิดว่า Xenophilus โกหกอีก และบอกให้ Xenophilus ขึ้นไปจับแฮร์รี่ลงมา เฮอร์ไมโอนี่วางแผน ให้รอนอยู่ใต้ผ้าคลุมล่องหน เสกคาถาไล่ Xenophilus และทำลายพื้นจนเป็นโพรง พวกเขาหล่นลงไปทับผู้เสพความตายที่อยู่ข้างล่าง และหายไปหนีไปหลังจากที่ผู้เสพความตายเห็นหน้าแฮร์รี่แล้ว

Note :

- ตอนคุยกัน มีการพูดถึง Deathstick กับ The Wand of Destiny ซึ่งเป็นชื่อไม้กายสิทธิ์ที่ศาสตราจารย์บีนส์เคยพูดถึงในวิชาประวัติศาสตร์เวทมนตร์
- เฮอร์ไมโอนี่ให้รอนซ่อนในผ้าคลุม เพราะพวกเขาหลอกทางโรงเรียนและกระทรวงว่ารอนนอนป่วยอยู่ที่บ้าน จึงให้พวกผู้เสพความตายเห็นรอนไม่ได้

บทที่ 22 - The Deathly Hallows

ทั้งสามหนีมาได้ เซอร์อธิบายว่า ต้องการให้ deatheater เห็นแฮร์รี่ก่อนหนีมาเพื่อจะได้รู้ว่า Xeno ไม่ได้โกหก และทำให้รอนใส่ผ้าคลุมล่องหนเพราะจริงๆ แล้วเขาคงจะป่วยหนักอยู่บ้าน ไม่ใช่มาอยู่กับแฮร์รี่แบบนี้ ถ้าพวก Death eater เห็นจะต้องทำร้ายครอบครัวรอนแน่ (ฉลาดมากๆ แฮร์รี่) จากนั้นทั้งสามก็ถกเถียงกันเรื่อง Deathly Hallow ต่อว่ามีจริงไม่จริง รอนกับแฮร์รี่เริ่มเถียงไปทางจริง โคนรอนเปรียบเทียบกับ Chamber of Secret ที่เคยเชื่อกันว่าเป็นเพียงตำนาน แต่แฮร์รี่ยังคงไม่เชื่อ

จากนั้นทั้งสามคุยกันเรื่องครอบครัว Peverell ที่ Xeno บอกว่าเกี่ยวข้องกับ Deathly Hallow โดยตรง และแฮร์รี่เห็นหลุมศพของ 3 พี่น้อง Peverell ที่ Godric's Hollow (Xeno บอกว่าเป็น 3 พี่น้องในเรื่อง Tales of 3 Brothers) แล้วแฮร์รี่ก็นึกขึ้นได้ว่าเคยได้ยินชื่อนี้มาก่อน จาก Marvolo Gaunt ว่าเขาสืบเชื้อสายมาจากตระกูล Peverell (ป่าเจเลนแนวนี้อีกแล้วอะ จำไม่ได้นะเนี่ย) และแหวนที่เป็น Horcrux ก็มีตราตระกูล Peverell และคิดว่าตราตระกูล Peverell คือสัญลักษณ์ของ Deathly Hallow นั่นเอง แฮร์รี่คิดว่าหินบนแหวนของมาโวลคือ Resurrection Stone ในนิทาน แล้วแฮร์รี่ก็นึกถึงคำพูดของ Xeno ที่ว่าคนที่รวบรวมของ 3 อย่างได้จะเป็น Master of Death และข้อความบนหลุมศพพ่อแม่แฮร์รี่ที่ว่า The last enemy that shall be destroyed is death แฮร์รี่นึกถึงตัวเองที่ครอบครอง Hallow ทั้งสามสู้กับโวลดีและ Horcrux (กลายเป็นเรื่องอะไรไปแล้วเนี่ย *-*)

แฮร์รี่คิดว่าผ้าคลุมของตนเองคือผ้าคลุมล่องหนของน้องคนสุดท้องในนิทาน และตัวเองสืบเชื้อสายมาจากน้องคนสุดท้อง และอยู่ๆ แฮร์รี่คิดว่าแหวน Horcrux นั้นซ่อนอยู่ในลูกสนิชที่คัมเบิลดอร์ให้มา (ไม่เข้าใจเหมือนกันว่าอยู่ๆ คิดได้ไง) ตอนนี้เขาได้ Hallow มาสองอย่างแล้ว เหลืออย่างสุดท้าย Elder Wand แล้วแฮร์รี่รู้ว่าที่ลึกลับว่า โวลดีติดตามหา Elder Wand ถึงได้จับ โอลิเวนเดอร์และ Gregorovitch ไป

แต่แฮร์รี่คิดว่าโวลดีน่าจะไม่เคยได้ยินนิทานเรื่องนี้มาก่อนและไม่รู้จัก Deathly Hallow ดังนั้นโวลดีอาจจะตามหา Elder Wand เพียงเพราะได้ยินเรื่องไม้กายสิทธิ์ที่มีอำนาจมากกว่าไม้ทัวไป แต่ไม่รู้ว่ามีมันคือ Elder Wand ที่เอาชนะได้ทั้งหมด

แฮร์รี่ไม่เชื่อและคิดว่าแฮร์รี่คิดไปเอง ส่วนรอนคิดว่าน่าจะทำตามที่คัมเบิลดอร์บอกคือทำลาย Horcrux ทั้งหมดซะ

ทั้งสามออกเดินทางตามหา Horcrux ไปตามสถานที่ต่างๆ ที่โวลดีเคยไป

แฮร์รี่คิดว่าผ้าคลุมของตนเองคือผ้าคลุมล่องหนของน้องคนสุดท้ายในนิทาน และตัวเองสืบเชื้อสายมาจากน้องคนสุดท้าย และอยู่ๆ แฮร์รี่คิดว่าแหวน Horcrux นั้นซ่อนอยู่ในลูกสนิชที่คัมเบิลดอร์ให้มา (ไม่เข้าใจเหมือนกันว่าอยู่ๆ คิดได้ไง) ตอนนี้นำได้ Hallow มาสองอย่างแล้ว เหลืออย่างสุดท้าย Elder Wand แล้วแฮร์รี่รู้ในที่สุดว่า โวลดีผู้ติดตามหา Elder Wand ถึงได้จับ โอลิแวนเดอร์และ Gregorovitch ไป

แต่แฮร์รี่คิดว่าโวลดีน่าจะไม่เคยได้ยินนิทานเรื่องนี้มาก่อนและไม่รู้จัก Deathly Hallow ดังนั้นโวลดีอาจจะตามหา Elder Wand เพียงเพราะได้ยินเรื่องไม้กายสิทธิ์ที่มีอำนาจมากกว่าไม้ทั่วไป แต่ไม่รู้ว่ามีมันคือ Elder Wand ที่เอาชนะได้ทั้งหมด

แฮร์รี่ไม่เชื่อและคิดว่าแฮร์รี่คิดไปเอง ส่วนรอนคิดว่าน่าจะทำตามที่คัมเบิลดอร์บอกคือทำลาย Horcrux ทั้งหมดซะ

ทั้งสามออกเดินทางตามหา Horcrux ไปตามสถานที่ต่างๆ ที่โวลดีเคยไป และมีคุยกันถึงรายการวิทยุ Potterwatch ที่รายงานตามความจริงโดยไม่สนโวลดี รอนอยากให้แฮร์รี่ได้ฟังเลยพยายามหาจนเจอในที่สุด Lee Jordan กำลังรายงานข่าวการตายของ Ted Tonks และ Dirk Cresswell แต่ Dean Thomas หนีไปได้ และมีครอบครัวมักเกิ้ลตาย 5 คน และท้ายสุด พบศพของ Bathilda Bagshot ที่ Godric's Hollow จากนั้นเป็นเสียงรายงานของ Kingsley, Lupin คั่นด้วยข่าว Xeno ถูกจำคุก และ Hagrid เกือบถูกจับแต่หนีไปได้ จากนั้นเป็นเสียง Fred พูดถึงข่าวลือว่ามีคนเห็นโวลดีออกนอกประเทศ แฮร์รี่คิดว่าโวลดีออกตามหา Elder Wand แต่รอนกับแฮร์รี่ไม่เชื่อเลยทะเลาะกัน และแฮร์รี่พูดชื่อโวลดีออกมา ทันใดนั้น ก็มีเสียงคนข้างนอกบอกให้ยกมือขึ้นแล้วเดินออกมา

ในที่สุดรอนก็หาทางเปิดวิทยุได้ มีสถานีพิเศษที่จัดรายการสนับสนุนแฮร์รี่เป็นการลับ สถานีต้องย้ายที่จัดไปเรื่อยๆ เพื่อความปลอดภัย ลี จอแดนเป็นคนจัดรายการ มีคิงส์กับลูปีนเป็นแขกประจำ ทั้งหมดใช้ชื่อปลอม มีการรายงานข่าวเรื่องเทมด พ็อทท์ของห้องกับเด็กและก๊อบลินชื่อ Gornuk ถูกฆ่าตาย ส่วนดินและกริบฮุกหนีไปได้ และยังรายงานว่าครอบครัวมักเกิ้ลครอบครัวหนึ่งถูกผู้เสพความตายฆ่า และยังรายงานการพบศพบาทิลด้า แบ็กชอตที่ก๊อดดริค ฮอลโลด้วย ทั้งสามคนพยายามพูดให้กำลังใจฝ่ายที่ต่อต้านและบอกว่าแฮร์รี่ต้องยังไม่ตาย เพราะแฮร์รี่คือความหวังสุดท้ายของทั้งหมด หากแฮร์รี่ตายพวกผู้เสพความตายต้องประโคมข่าวนี้แน่นอน จากนั้นก็มีเฟรดมารับเชิญเล่าเรื่องตลกนิดหน่อยก่อนจะปิดรายการไป ทั้งสามคนรู้สึกดีขึ้น แฮร์รี่เหลือเรียกชื่อโวลเดอมอร์ตรงๆออกมา ทันใดนั้นเต็นท์ก็ถูกล้อม

บทที่ 23 - Malfoy Manor

พวกล่าค่าหัวล้อมเต็นท์ของทั้ง 3 คน เสกคาถาใส่เข้าไปในเต็นท์ ทั้ง 3 คนโดนคาถากันเข้าไปเต็มๆ แฮร์รี่โดนคาถาเข้าเต็มหน้า ทั้ง 3 คนโดนจับได้ เกรเบ็คเป็นหัวหน้าพวกล่าค่าหัว พวกนี้รู้ที่อยู่ของทั้ง 3 คนเพราะแฮร์รี่ปลอมเรียกชื่อโวลเดอมอร์ มีการลงคาถาใส่ชื่อนี้ ใครเรียกชื่อโวลเดอมอร์โดยตรงจะถูกระเบิดที่อยู่ได้และถูกจับกุมข้อหาต่อต้านและถูกสอบสวน

เกรเบ็คถามชื่อทั้ง 3 คน เกรเบ็คจำแฮร์รี่ไม่ได้เพราะแฮร์รี่โดนคาถาที่หน้าทำให้มีแผลและมีเลือด(มั้ง)กลบหน้าจนมองไม่ออก แฮร์รี่อ้างว่าตัวเองชื่อเวนอน ดัดลี รอนบอกว่าเขาชื่อบาร์ตี้ วิสลิที่เป็นญาติห่าง เธอไมโอนี่บอกว่าเธอชื่อเพนโลเป่ เคลียร์วอเตอร์ ทั้งสามคนอ้างว่านี่โรงเรียนมา แต่ในรายชื่อนักเรียนไม่มีชื่อเวนอน ดัดลี แฮร์รี่โดนซักเขาจึงอ้างว่าอยู่บ้านสติเชอลิน และเนื่องจากแฮร์รี่เคยแอบเข้าไปในห้องนั่งเล่นของสติเชอลินตอนปี 2 ทำให้เขาบรรยายภาพได้ถูก แฮร์รี่อ้างว่ามีพ่อทำงานที่กระทรวง ปรากฏว่ามีคนนามสกุลดัดลีทำงานที่กระทรวงจริงๆ เกรเบ็คเกือบหลงเชื่อ แต่มีคนในกลุ่มหยิบเคล็ดพรอเฟเตอร์ออกมา ในนั้นมีภาพเธอไมโอนี่อยู่ในประกาศจับ เกรเบ็คจึงรู้ว่าพวกเขาโกหก และเวนอน ดัดลีจะต้องเป็นแฮร์รี่ พอตเตอร์ แต่ไม่มีใครแน่ใจ เต็นท์ถูกค้นอย่างละเอียดและคาบกริฟฟินดอร์ถูกยึดไปได้ เกรเบ็คสั่งให้พานักโทษทั้งหมดซึ่งรวมถึงคิน โทมัสและกริบสูกที่ถูกจับได้ก่อนแล้วไปที่บ้านมัลฟอยล์ที่ถูกใช้เป็นฐานบัญชาการ เดรโกกับลูเซียสที่เคยเจอพวกแฮร์รี่มาก่อนถูกตามมาระบุตัวแฮร์รี่ แต่ไม่มีใครกล้าชี้ชัดเพราะหน้าแฮร์รี่ตอนนี้เขินมาก แต่พวกเขาจำเธอไมโอนี่กับรอนได้ ยังไม่มีใครกล้าตามตัวโวลเดอมอร์มาเพราะถ้าเกิดความผิดพลาดอาจได้รับโทษได้ แฮร์รี่เริ่มเจ็บแผลเป็นอีกครั้ง โวลเดอมอร์ไปพบใครคนนึงเพื่อตามหาของที่แฮร์รี่เชื่อวาคือ wand ในตำนาน เบราทริกซ์เข้ามาในห้อง เธอเห็นคาบของกริฟฟินดอร์ที่เกรเบ็คถืออยู่ เธอตกใจมากเพราะเธอได้รับคำสั่งให้ไปดูและกริงกอตและตอนนี้คาบน่าจะเก็บอยู่ที่นั่น เบราทริกซ์แย่งคาบมาจากเกรเบ็คและโวยวายถามว่าคาบนี้มาได้ยังไง พวกแฮร์รี่ไม่ตอบ เบราทริกซ์ยืนยันว่านี่เป็นเรื่องใหญ่ที่ต้องสอบสวนก่อนจะรายงานโวลเดอมอร์ได้ เธอสั่งให้เอนักโทษไปขังที่ห้องใต้ดินยกเว้นเธอไมโอนี่ รอนพยายามขวางแต่ไม่สำเร็จ

ที่ห้องใต้ดิน แฮร์รี่ได้เจอลูนากับโอลิแวนเดอร์ที่ถูกขังมาก่อน เธอไมโอนี่ถูกเบราทริกซ์ทรมานให้บอกว่าได้คาบมาได้ยังไง พวกเขาแอบเข้าไปในกริงกอตได้ยังไง และขโมยอะไรไปอีกบ้าง เธอไมโอนี่บอกว่าเจอคาบโดยบังเอิญและคาบอันนี้เป็นของปลอม เบราทริกซ์ให้พาตัวกริบสูกมาดูคาบ คาบของจริงสร้างโดยก๊อบลิน กริบสูกต้องดูออก เดรโกมาที่ห้องขังพาตัวกริบสูกไป แฮร์รี่แอบกระซิบขอร้องให้กริบสูกโกหก แฮร์รี่ใช้กระจกสองทางเรียก

ตัวด็อบบี้มาช่วย แฮร์รี่ให้ด็อบบี้พาลูน่า โอลิแวนเดอร์ และคืนหายตัวหนีไปก่อนค่อยกลับมาพบกับรอน แต่เสียงหายตัวของเอลฟ์ดังมากจนลูเซียสได้ยิน ลูเซียสสั่งให้ทางนอนลงไปตวงคูห้องใต้ดิน แฮร์รี่กับรอนรอจังหวะที่ทางนอนเข้ามาในห้องข้าง รอนรีบ wand ของทางนอนได้ แฮร์รี่เอามือปิดปากทางนอนไม่ให้ส่งเสียง ทางนอนบิบบค้อแฮร์รี่ แฮร์รี่ทวงบุญคุณเรื่องที่เขาเคยช่วยทางนอน ทางนอนจึงปล่อยมือจากแฮร์รี่ ทันใดนั้นมือปลอมของทางนอนที่โวลเดอมอร์เสกให้กลับบิบบค้อตัวเอง แฮร์รี่กับรอนพยายามช่วยแต่ไม่สำเร็จ ทางนอนตาย(ชะงันแหละ)

ที่ด้านบน กริบสุกบอกเบราทริกซ์ว่าดาบที่ยึดได้เป็นของปลอม เบราทริกซ์จึงใช้รอยแผลที่แขนเรียกตัวโวลเดอมอร์ โวลเดอมอร์กำลังทรมาณชายแก่คนหนึ่งให้บอกว่าของอยู่ที่ไหนแต่ไม่สำเร็จ โวลเดอมอร์จึงฆ่าชายแก่ นั้น รอนวิ่งขึ้นไปด้านบน ใช้คาถาปลดอาวุธ แฮร์รี่ที่ตามมายึด wand ของเบราทริกซ์ได้ เบราทริกซ์ใช้มีดขู่ว่าเสมอไมโอเน่ รอนยอมวางอาวุธ ทันใดนั้นโคนไฟเพดานตกลงมาด้วยฝีมือด็อบบี้ แฮร์รี่เสกคาถาใส่เกรเบ็ค โวลเดอมอร์ก็เลยกลับมาแล้ว แฮร์รี่สั่งให้ด็อบบี้รีบพาทุกคนหนี กริบสุกหยิบดาบได้ด้วย เบราทริกซ์ปามีตีใส่ก่อนที่ทุกคนจะหายตัวไป เมื่อไปถึงที่หมาย แฮร์รี่พบว่าด็อบบี้โดนมีดปักกลางอก ด็อบบี้ตายในวงแขนของแฮร์รี่

บทที่ 24 - The Wandmaker

หลังจาก Dobby ตาย ทุกคนก็วิ่งออกมาหาแฮร์รี่ โดยที่รอนมาเสมอ ไมโอนี่เข้าไปพักข้างใน ส่วน Dean กับ nFleur ก็พา Griphook ที่บาดเจ็บไปรักษา

แฮร์รี่บอกว่าเขาต้องการฝังศพ Dobby ให้เหมาะสม และปฏิเสธที่จะใช้เวทย์มนตร์เสกหลุมฝังศพ แฮร์รี่ให้ทุกคนเข้าไปข้างในแล้วเริ่มต้นขุดหลุมด้วยตัวเองคนเดียว ถึงแม้แผลเป็นจะปวดแปลบ แต่แฮร์รี่ก็เรียนรู้ที่จะควบคุมความเจ็บปวดไว้ (เจมาหนักนี่เนอะ) ขุดไปก็คิดไป Hallows / Horcruxes / Hallows / Horcruxes แล้วแฮร์รี่ก็คิดว่าตอนนี้ Voldemort อยู่ที่ไหน และนึกถึงทางหนอนที่ถูกฆ่า

สีกพัก รอน กับ ดินก็ออกมาช่วยขุดด้วย พอขุดเสร็จ รอนก็ถอดรองเท้าตัวเองสวมให้ Dobby ส่วนดินก็เสกยั้วมหวกให้ Harry เอาไปสวมหัว Dobby แล้วทุกคนก็ออกมาข้างนอก แฮร์รี่ไมโอนี่ยังอาการไม่ดี ตัวซีดหน้าวสัน ส่วนลูน่าก็ปิดตาให้ศพของ Dobby

แฮร์รี่วางศพของ Dobby ลงในหลุม ลูน่าบอกว่าทุกคนควรจะพูดอะไรซักหน่อย โดยเธอเป็นคนเริ่มก่อน เธอกล่าวขอบคุณ Dobby ที่ช่วยชีวิตของเธอไว้ และมันไม่ยุติธรรมเลยที่ Dobby จะต้องมาตายทั้งๆที่เป็นคนดีและกล้าหาญ คนอื่นรวมทั้งแฮร์รี่พูดอะไรไม่ออกนอกจากคำขอบคุณหรือคำลา ก่อน หลังจากนั้นพอทุกคนกลับเข้าไปข้างใน แฮร์รี่ก็ขอเวลาอยู่กับหลุมศพคนเดียวสักพัก

แฮร์รี่ลี้ลับเข้าไปในกระเป๋ากลับไม้กายสิทธิ์ทั้งสอง แล้วเลือกอันที่สั้นกว่า เขาเสกคาถาใส่หินก้อนใหญ่ๆแถวนั้นเพื่อทำป้ายหลุมฝังศพใน Dobby “HERE LIES DOBBOY, A FREE ELF.”

พอแฮร์รี่เข้ามาด้านใน Bill ก็บอกว่าได้ย้ายทุกคนจาก Burrow ไป Muriel เรียบร้อยแล้ว เพราะพวก Death Eater รู้ว่า รอนอยู่กับแฮร์รี่ และครอบครัว Weasley จะตกเป็นเป้าหมายได้ และก็บอกว่าจะย้าย Olivander กับ Griphook ที่บาดเจ็บไปที่ Muriel ด้วย แต่แฮร์รี่สวนว่า เขาต้องคุยกับสองคนนั้นเป็นการส่วนตัว (ท่าที่แฮร์รี่ตอนนี้เปลี่ยนไปเลยครับ เข้มโหดทีเดียว) แฮร์รี่ขอตัวไปล้างมือที่เปลี่ยนโคลน ระหว่างที่ล้างแฮร์รี่ก็คิดไปถึงว่าใครเป็นคนส่ง Dobby มาช่วย แล้วก็นึกไปถึงประโยชน์ของ Dumbledore “จะมีความช่วยเหลือที่ฮอกวอตส์เสมอเมื่อมีคนต้องการ (ภาษาไทยแปลแบบนี้เรียกว่า)”

(ย่อหน้าต่อไป อยากแปลเต็มๆช่วงครับ เพราะมันคมมาก)

.....Harry understood and yet did not understand. His instinct was telling him one thing, his brain quite another. The Dumbledore in Harry's head smiled, surveying Harry over the tips of his fingers, pressed together as if in prayer.

แฮร์รี่เข้าใจแต่ก็ยังไม่เข้าใจ สัญชาติญาณบอกเขาอย่างหนึ่ง แต่สมองก็บอกเขากอย่าง ภาพของDumbledoreในหัวของแฮร์รี่กำลังขยับ มือประสานกันคล้ายกับกำลังสวดภาวนา

You gave Ron the Deluminator... You understood him... You gave him a way back...

คุณให้Deluminator กับรอน คุณเข้าใจรอนคุณให้ทางออกกับเขา

And you understood Wormtail too... You knew there was a bit of regret there, somewhere

และคุณก็เข้าใจหางหนอน ... คุณรู้ว่าเขายังมีความสำนึกผิดซ่อนอยู่ในใจ

... And if you knew them... What did you know about me, Dumbledore? Am I meant to know but not to seek?

Did you know how hard I'd feel that? Is that why you made it this difficult? So I'd have time to work that out?

.....ถ้าคุณเข้าใจพวกเขา แล้วผมล่ะ คัมเบิลดอร์...ผมควรจะได้รู้แต่ห้ามค้นหาอย่างนั้นหรือ คุณรู้ไหมว่ามัน

หนักหนาเหลือเกิน.... เพราะเหตุนี้หรือ คุณถึงทำให้มันยากนัก เพื่อจะให้ผมใช้เวลาในการค้นหามัน

(แปลไม่ได้เรื่องเลยจริงๆ แนะนำให้อ่านภาษาอังกฤษครับ ชอบๆ)

หลังจากคุณคิดอยู่สักพัก แฮร์รี่ก็ขอยุกับ Olivander และ Griphook ...Fluer คัดค้านและบอกว่าพวกเขายังจับ

หนักอยู่ แต่แฮร์รี่บอกว่า ไม่มีเวลาแล้วบิลถามว่านี่มันเกิดอะไรขึ้น อยู่ดีๆแฮร์รี่ก็โผล่มาพร้อมศพของเอลฟ์ กับ

ก๊อบลินที่บาดเจ็บ แฮร์รี่บอกว่า เขาบอกไม่ได้ และยังบอกอีกว่า บิลก็เป็นสมาชิกของ Order และรู้ว่า Dumbledore

ฝากภารกิจไว้ให้ตัวเอง (อย่าถาม ว่านั่นอะไร) บิลก็เลยถามว่า จะคุยกับใครก่อน คนชายไม้ หรือ ก๊อบลิน

แฮร์รี่ลงแล้วจะเอาเรื่องไหนก่อนดี Hallows หรือ Horcruxesและที่ตัดสินใจเลือก.....Griphook แฮร์รี่ขอให้ รอน

กับแฮร์รี่ไม่โอเคเข้าไปด้วย

Griphook บอกว่าแฮร์รี่เป็นพอมดที่แปลกจากที่แฮร์รี่ทำหลุมฝังศพให้กับ Dobby ซึ่งเป็นเอลฟ์ประจำบ้าน แล้วก็มีการถกเถียงเล็กน้อยระหว่างรอนกับ griphook เรื่อง “wand carrier” (ปัญหาระหว่างพวกพอมดที่ไม่ยอมให้ goblin ซึ่งสามารถให้เวทย์ได้อยู่แล้ว ถือครองไม้กายสิทธิ์ เพราะจะทำให้มีอำนาจยิ่งขึ้นไปอีก ส่วนรอนเถียงว่า goblin ก็ไม่บอกความลับของการหลอมคดหะกับพวกพอมดเหมือนกัน) แล้วก็เข้าสู่หัวข้อหลักที่คุยกับ Griphook ก็คือ แฮร์รี่บอกว่าจะบุกเข้าไปปล้นกริงกอร์ด. ... และจะบุกห้องเซฟของตระกูล Lestranges..... ถึง griphook จะบอกว่าเป็นไปไม่ได้ แต่แฮร์รี่ก็บอกว่า ก็วันที่ แฮร์รี่ไปกริงกอร์ดวันแรกไง ที่มีคนบุกเข้าไปสำเร็จ Griphook ก็ปฏิเสธว่านั่นมันห้องเปล่าๆ แต่ของ Lestranges มันต้องแน่นหนาแน่ๆ แล้วยังถามว่า จะเข้าไปทำอะไร เพราะดาบของกริฟฟินดอร์ในห้องนั้นมันก็ของปลอม (ของจริงอยู่นี่) แฮร์รี่บอกว่าในห้องมันมันมีอย่างอื่นอีกนอกจากดาบ...griphook บอกว่าความลับลูกค้าเปิดเผยไม่ได้ (แน่ะ เล่นตัวอีก) แฮร์รี่ขอให้griphook ช่วยพวกเขาในการที่จะบุกเข้าไปในเซฟ ซึ่ง griphook บอกว่าขอคิดดูก่อน.....

พอ griphook ออกมา แฮร์รี่ก็บอกรอนว่า ตอนที่แฮร์รี่โกหก เบลลาทริกซ์ว่าบุกห้องเซฟมาแล้ว เบลลาทริกซ์เหมือนกลัวอะไรบางอย่างจับจิต ซึ่งแฮร์รี่เดาว่าสิ่งของอีกสิ่งหนึ่งที่ซ่อนอยู่ในห้องเซฟก็คือ Horcrux อีกชิ้นหนึ่ง ถึงทำให้ เบลลาทริกซ์ออกอาการเมื่อได้ยินว่าโดนบุกเซฟ

รอนสงสัยเพราะนี่กว่า Horcrux จะถูกซ่อนในที่ที่ Voldermort เคยไป แล้วก็ถามว่า Voldermort เคยไปกริงกอร์ดหรือ แฮร์รี่บอกว่า ตอนเด็ก Voldermort ยากจน น่าจะเป็นปมที่ทำให้อัจฉาพวกที่มีบุญแจเซฟที่กริงกอร์ด จึงเป็นไปได้ว่าความเก๋บคดนี้จะทำให้โวลดีเออาของไปซ่อนที่กริงกอร์ด

ต่อมาก็เป็นคิวของ โอลิแวนเดอร์ ...โอลิแวนเดอร์กล่าวขอบคุณแฮร์รี่ที่ช่วยเขาออกจากกริงกอร์ดมานานอย่างหนัก... แฮร์รี่บอกไม่เป็นไร แล้วก็ส่งไม้กายสิทธิ์ที่หักครึ่งของเขาให้โอลิแวนเดอร์ซึ่งโอลิแวนเดอร์ก็บอกว่า ถ้าเสียหายขนาดนี้คงจะซ่อมไม่ได้แล้ว แฮร์รี่เลยเอาไม้อีก 2 อันในกระเป๋าให้โอลิแวนเดอร์ดู ซึ่งโอลิแวนเดอร์ก็บอกได้ทันทีว่าเป็นของ เบลลาทริกซ์ กับของเดรโก มัลฟอย ...แฮร์รี่เลยถามว่า แล้วไม้นี้เค้าจะใช้ได้อย่างปลอดภัยมั๊ย โอลิแวนเดอร์บอกว่า อาจจะ เพราะถ้าไม้กายสิทธิ์ถูกเอาชนะมาอย่างถูกต้องมันจะรับใช้นายใหม่ได้เต็มที่ รอนก็เอาไม้ของเพตติกรูให้โอลิแวนเดอร์ดู และถามว่าเขาควรจะใช้ไม้อันนี้รีเปล่า โอลิแวนเดอร์บอกว่าได้ ถ้าเธอเป็นคนเอาชนะมา

แฮร์รี่ถามว่า กฎนี้ใช้ได้กับไม้ทุกอันรีเปลา โอลิแวนเดอร์บอกว่า น่าจะ และบอกว่าศาสตร์ของไม้กายสิทธิ์มันซับซ้อนมาก แฮร์รี่ถามต่อว่า แล้วจำเป็นจะต้องฆ่าเจ้าของคนเดิมรีเปลา เพื่อที่จะชิงไม้มา โอลิแวนเดอร์ปฏิเสธว่าคงจะไม้ต้องถึงขนาดฆ่าก็ได้ แฮร์รี่เลยยกเรื่องเล่าของไม้ที่ส่งต่อกันระหว่างฆาตกร ซึ่งโวลเดอมอร์ต์กำลังต้องการไม้นี้อยู่... โอลิแวนเดอร์ตกใจมากกว่าแฮร์รี่เรื่องนี้ได้ยังไง แฮร์รี่ยังบอกอีกว่า เขารู้ว่า โอลิแวนเดอร์บอกให้โวลเดอมอร์ต์ใช้ไม้ของคนอื่นแทน เพราะไม้ของทั้งสองเป็นพี่น้องกัน ซึ่งทำให้โอลิแวนเดอร์ยิ่งซัดเข้าไปใหญ่ แต่แฮร์รี่ไม่ได้ว่าอะไร แล้วเล่าเรื่องที่ ไม้ของแฮร์รี่เสกคาถาโดยที่แฮร์รี่ไม่ได้ร้าย.. โอลิแวนเดอร์บอกว่าประหลาดมากและไม่เคยได้ยินเรื่องแบบนี้มาก่อน

แฮร์รี่เลยวกกลับมาที่เรื่องไม้ elder wand หรือ Deathstick หรือ Wand of Destiny (นี่คือ Pick of Destiny ซะอีกแหละ)

โอลิแวนเดอร์เลยบอกว่า โวลเดอมอร์ต์นั้นพอใจกับไม้ของตัวเองมาก จนกระทั่งพบว่า ระหว่างไม้ของแฮร์รี่กับตัวเองมันเชื่อมกัน เลยต้องการหาไม้ใหม่ แฮร์รี่เลยบอกว่า อีกไม่นานเดี๋ยวโวลเดอมอร์ต์ก็จะรู้ว่าไม้ของเขาหักไปแล้ว แต่แฮร์รี่ไม่เห็นด้วย และบอกว่าเขายังไม่รู้ และจะหลอกให้เป็นแบบนี้ แต่แฮร์รี่บอกว่า ร่องรอยที่บ้าน Malfoy จะทำให้ โวลเดอมอร์ต์รู้ว่า เขาใช้ไม้อันอื่นที่ไม่ใช่ของตัวเอง โอลิแวนเดอร์บอกว่า โวลเดอมอร์ต์ไม่ได้แต่ต้องการไม้ elder wand เพื่อเอาชนะแฮร์รี่ แต่ยังไม่ต้องการจะรู้เทียมทาน (เป็นหนังสือไปแล้ว)

แฮร์รี่เลยทักว่า โอลิแวนเดอร์ทำไมบอกลโวลเดอมอร์ต์ ว่าไม้อยู่กับ Gregorovitch ซึ่งก็ทำให้ โอลิแวนเดอร์ตกใจ (เป็นรอบที่เท่าไรแล้ว) ว่าทำไมแฮร์รี่ (เขื่อนัก) โอลิแวนเดอร์บอกว่าเขาสื่อกันว่าอย่างนั้น และบางทีตัว Gregorovitch เองที่เป็นคนปล่อยข่าวนี้ แฮร์รี่ถามต่อว่า โอลิแวนเดอร์ รู้อะไรเกี่ยวกับ deathly Hallows บ้าง ซึ่งโอลิแวนเดอร์เองก็บอกว่าไม่รู้เลยวาคืออะไร ...การซักถามโอลิแวนเดอร์จบแค่นี้

ทั้งสามคนออกมาที่หลุมศพของDobby ...ซึ่งแฮร์รี่เริ่มอธิบายทฤษฎีที่เขาคิดให้ รอนกับแฮร์รี่โมนี่ฟัง แฮร์รี่บอกว่า ไม้เคยอยู่กับ Gregorovitch แต่ก็ถูก Grindelwald ขโมยไปซึ่งในขณะนี้แฮร์รี่ก็สัมผัสได้ว่า โวลเดอมอร์ต์มาอยู่ที่ประตูของฮอกวอร์ตแล้ว...!!!

แฮรี่เล่าต่อว่า ...เมื่อGrinder wald ทรงพลังมากขึ้น ก็โดนปราบ.. โดยคัมเบิลดอร์.....ซึ่งก็แปลว่าไม้ elder wand อยู่กับคัมเบิลดอร์นี่เอง...และตอนนี้ไม้ก็อยู่ที่ฮอกวอตส์นี่แหละ.... รอนเลยบอกว่า งั้นก็รีบไปเอาเลยสิ ...แต่แฮรี่บอกว่า สายไปแล้ว...ป่านี่ โวลเดอมอร์น่าจะไปถึงไม้ก่อนแล้ว

“ไม้ที่ไม่มีทางแพ้แฮรี่” รอนครวญคราง

“ฉันไม่ควรจะไปเอาไม้.....ฉันควรจะไปเอาHorcrux...

ฉากตัดมาที่ โวลเดอมอร์ตกับ กับ สเนป โวลเดอมอร์ตสั่งในสเนปไปรอที่ปราสาท ส่วนตัวเองก็ใช้คาถากำล้างกาย แล้วบุกหลุมศพของคัมเบิลดอร์ ศพของคัมเบิลดอร์ยังถูกเก็บไว้อย่างดี และนั่นเอง ที่หน้าอกของศพ สิ่งที่มีมือทั้งสองประสานไว้....elder wand

โวลเดอมอร์ตจึงไม่มาได้แล้ว.....

บทที่ 25 - Shell Cottage

ยังอยู่ที่กระท่อมเปลือก ห อ ย ริมหาดของบิลกับเฟลอร์ แอร์รี่ซึ่งบอกว่าจะไม่ตามไปชิง Elder Wand กลับรู้สึกสับสนและลังเล นี่เป็นครั้งแรกที่แอร์รี่เลือกที่จะไม่ลงมือทำอะไรเลย ยิ่งคิดถึงหลุม ศ พ คัมเบิลดอร์ยิ่งทำให้แอร์รี่รู้สึกแย่ เหมือนกับว่าคัมเบิลดอร์ทิ้งความนัยอะไรบางอย่างเอาไว้ให้แอร์รี่ค้นหาคำตอบแล้ว แต่ตัวเองมองข้าม มัน ไป ทำให้เขาต้องคอยเหลือवलหลังหันกลับมามองอย่างลังเลตลอดเวลาที่เลือกเดินมานี้ดูต้องแล้วหรือ

แล้วแอร์รี่ก็ พ ๑ ๓ นิกโกธคัมเบิลดอร์ที่ไม่อธิบายอะไรๆ ให้ชัดเจนไว้ก่อน ต ๑ ย บ้างเลย รอนพยายามเปิดประเด็นว่าคัมเบิลดอร์ ต ๑ ย ไปแล้วจริงๆ รีเปล่าใหม่ ซึ่งเซอร์ไมโอเน่ตั้งท่าค้ำคอกเต็มที่ พอดีเฟลอร์เดินเข้ามาขัดจังหวะ บอกแอร์รี่ว่ากริปซูกอยากคุยกับแอร์รี่เป็นการส่วนตัวในห้อง ด้วยท่าทีที่ไม่ปิดบังเลยว่าเธอไม่ชอบพวกกอบลินอย่างยิ่ง

ทั้งสามคุยกันว่าจะเชื่อเรื่องที่กริปซูกบอกว่าดาบนั้นเป็นของข โ ม ย มาได้รีเปล่า เซอร์ไมโอเน่เองก็ไม่แน่ใจ เพราะประวัติศาสตร์ของพอมคยอมไม่เขียนเรื่องใดๆ ของพอมคไว้ เธอเสริมว่าพวกกอบลินเองก็มีเหตุผลที่ดีที่จะ เ ก ลี ย ค ชิง ช้าง พวกพอมค เพราะในอดีตพวกพอมค ก ค ชี ช ม เ ห ง กอบลินไว้เยอะมาก

รอนเสนอแผนว่าจะเอาดาบปลอมให้กริปซูกไป ยิ่งทำให้เซอร์ไมโอเน่ได้ที ๒ ๓ ทันทันที่ว่าพวกพอมคก็คิดกันแบบนี้แหละพวกกอบลินถึงไม่ชอบหน้าเอา เฝยบไปอีกพักโดยไม่มีใครคิดออกว่าจะเสนอให้อะไรที่มีค่าพอๆ กับดาบที่พวกเขาจำเป็นต้องใช้ในการทำลายฮอร์ครักซ์เหมือนกันดี

ในที่สุดแอร์รี่ก็ตกลงใจว่าเขาจะยอมให้ดาบกริฟฟินดอร์ไปหลังจากที่กริปซูกช่วยให้พวกเขาบุกเข้าไปได้สำเร็จแล้ว แต่เขาจะไม่บอกกริปซูกว่าจะให้ดาบ "เมื่อไหร่" เซอร์ไมโอเน่ไม่ชอบใจเรื่องนี้ แต่ไม่มีใครคิดอะไรที่ดีกว่านี้ได้ ในที่สุดแอร์รี่กับกริปซูกก็จับมือทำข้อตกลงกันเรียบร้อย ท่ามกลางความชื่นมื่นของกริปซูกแต่เพียงผู้เดียว

จากนั้นกริปซูกกับทั้งสามก็หมกตัวกันวางแผนบุก ป ๓ ๓ กริงก็อตส์ชนิดที่แทบไม่โผล่หัวออกมาดูโลกนอกรจากเวลาอาหาร กริปซูกออกตัวว่าเคยเข้าไปในห้องเซฟของตระกูลเลสแตรงค์แค่ครั้งเดียวเท่านั้นตอนที่เอาดาบปลอมไปเก็บไว้ ห้องนั้นเป็นหนึ่งในห้องเซฟที่เก่าแก่ที่สุด อยู่ลึกที่สุด ได้รับการคุ้มกันอย่างดีที่สุด

เหมือนอย่างห้องของตระกูลพอมดเก่าแก่ทั้งหลาย ซึ่งนี่เป็นอุปสรรคต่อแผนบุกของพวกเขา และอุปสรรคอีกอย่างคือน้ำยาสรรพรสในสต็อกเหลือเพียงแค่สำหรับ 1 คนเท่านั้น

แฮร์รี่ไม่โอ้นี้แสดงความกังวลเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่หลังจากพิจารณาแผนที่ทางเดินที่กริปลุกวาดให้ดูแล้วแฮร์รี่ก็บอกว่ามีเท่านั้นที่เพียงพอ แฮร์รี่ รอนและแฮร์รี่ไม่โอ้นี้เริ่มรู้สึกไม่ชอบนิสย หย าบ คาย ไร่ความปรานีต่อผู้อื่น (โดยเฉพาะชนเผ่าที่ด้อยกว่า) ของกริปลุก

แต่ยังไงก็ต้องทนจนกว่าแผนจะสำเร็จ และจากความรู้สึกที่เฟลอร์ก็ยังไม่ชอบ ประจวบกับเรื่องต่างๆ มากมาย วันหนึ่งแฮร์รี่จึงเอ่ยขอโทษกับเฟลอร์ที่ทำให้ต้องลำบากขณะที่ทั้งสองอยู่ในครัว เฟลอร์บอกไม่เป็นไร เพราะยังไงแฮร์รี่ก็คือคนที่ช่วยชีวิตน้องสาวของเธอไว้ แล้วเปลี่ยนหัวเรื่องคุยว่าเดี๋ยวเย็นนี้คุณ โอลิแวนเดอร์ก็จะไปอยู่บ้านเมอร์เรย์ลแทนแล้ว อะไรๆ ก็คงจะยุ่งน้อยลง แฮร์รี่บอกว่าอีกไม่นานพวกเขาก็จะไปด้วยเหมือนกัน เฟลอร์กับบิลจะได้ไม่ลำบาก เฟลอร์ได้ยืนยันก็บอกแฮร์รี่ว่าห้ามไปไหนนะ อยู่ที่นี่แหละจะได้ปลอดภัย เป็นคำพูดที่แฮร์รี่รู้สึกเหมือนแม่ของรอนจริงๆ พอได้ยินนี้ก็กับดิ่งเปียกฝน โขกกลับเข้าบ้านมาพอดี แฮร์รี่จึงฉวยโอกาสหลบหนีหายไวก่อนจะโดนเฟลอร์ซักถามอะไรอีก

คืนนั้นบิลพาคุณ โอลิแวนเดอร์ไปส่งบ้านเมอร์เรย์ล เฟลอร์จึงฝากเที่ยวรำประดับเพชรกับมูนสโตนที่ยืมมาใช้ในงานแต่งไปคืนป่าเมอร์เรย์ลของครอบครัววิสลีย์ด้วย กริปลุกเห็นเที่ยวรำนั่นก็ทักขึ้นว่าเป็นของที่ทำโดยกอบลินสินะ บิลตัดบทว่าและเป็นของที่พอมดจ่ายเงินให้แล้ว จากนั้นบิลกับโอลิแวนเดอร์ก็ฝ่าลมแรงออกจากบ้านไป คนอื่นๆ ก็ตั้งโต๊ะกินมือเย็นกัน จนบิลกลับมาและบอกว่าทุกคนที่นั่นฝากความคิดถึงมาให้ด้วย

ขณะที่ทุกคนกำลังคุยกันอยู่บนโต๊ะอาหาร ก็ได้ยินเสียงเคาะที่ประตู ปรากฏว่าเป็นลูปินโผล่เข้ามาบอกว่าห้องสัลดอดลูกแล้ว เป็นเด็กผู้ชายชื่อเท็ด ได้ยินอย่างนั้นทุกคนจึงเข้ามาแสดงความยินดีกับลูปิน (ยกเว้นกริปลุก) ลูปินบอกว่าตนกับห้องสัเห็นฟ้องต้องกันว่าจะให้แฮร์รี่เป็นพ่อทูนหัวของลูกชาย แฮร์รี่ได้ยินอย่างนั้นก็รับปากไปอย่างงงๆ เฟลอร์ถามว่าเท็ดหน้าตาเหมือนใคร ลูปินบอกว่าคงเหมือนห้องสั เพราะสีผมของเท็ดเปลี่ยนได้ด้วย

หลังจากดื่มไวน์ฉลองไปหลายแก้วลูปินก็ขอตัวกลับ แต่คนที่เหลือในบ้านยังคงฉลองข่าวดีนี้อย่างรื่นริงกันต่อไป บิลกับแฮร์รี่ช่วยกันเก็บโต๊ะ ขณะที่อยู่ในครัว บิลเปิดประเด็นเรื่องที่แฮร์รี่กำลังวางแผนอะไรอยู่กับกริปลุก บิลเอ่ยขึ้นว่าคนทำงานกับกอบลินมานานจนรู้จักพวกกอบลิน มีเพื่อนเป็นกอบลิน และเตือนแฮร์รี่ว่าจะต้อง

ระมัดระวังเป็นพิเศษในการทำสัญญาตกลงอะไรกับกอบลิน โดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับสมบัติ เพราะวิถีคิดของพวกกอบลินในเรื่องของความเป็นเจ้าของนั้นแตกต่างจากของพวกพ่อมด โดยที่พวกกอบลินถือว่า สิ่งของต่างๆ ถือเป็นสิทธิ์ของคนที่สร้างขึ้น วัตถุต่างๆ ที่กอบลินสร้าง ในทัศนะของกอบลิน จึงถือว่าเป็นของกอบลินเสมอ แม้พวกพ่อมดจะจ่ายเงินให้ กอบลินก็จะถือว่านั่นคือการให้เช่าเฉยๆ เมื่อพ่อมดที่เป็นเจ้าของตายสิ่งของก็ควรจะกลับมาเป็นของกอบลินผู้สร้าง ไม่ใช่เป็นของตกทอดเปลี่ยนมือกันไประหว่างพวกพ่อมด ดังนั้นการยกของที่กอบลินสร้างตกทอดให้พ่อมดคนอื่นจึงเป็นการขโมยในสายตาของกอบลิน ในเมื่อแนวคิดเรื่องสิทธิ์แตกต่างจากของพวกพ่อมดเช่นนี้จึงทำให้เกิดความไม่เข้าใจกันและไม่พอใจขึ้น พวกกอบลินจึงมีความเชื่อกันว่าพวกพ่อมดนั้นไว้ใจไม่ได้ในเรื่องเงินๆ ทองๆ บิลกล่าวสรุปว่าจะทำสัญญาอะไรกับกอบลินก็ให้ระวัง แฮร์รี่ก็รับปากว่าจะจำใส่ใจไว้

บทที่ 26 - Gringotts

หลังจากใช้เวลาวางแผนนานหลายวัน ในที่สุดพวกแฮร์รี่ก็พร้อมบุกกริงกอทท์ คืบก่อนออกเดินทางแฮร์รี่เอา wand ของเบรธาทริกซ์ให้เธอไมโอนี่ ใช้แทนอันของเธอที่หายไป เธอไมโอนี่ไม่ชอบใจนักเพราะ wand อันนี้เคยใช้ทำเรื่องเลวร้ายมาก และมันยังไม่ยอมรับเธอเต็มที่ เธอไมโอนี่บ่นที่ผู้นำได้ wand อันใหม่เป็นของขวัญจากโอลิแวนเดอร์ เธอน่าจะได้บ้าง แฮร์รี่ใช้ wand ของมัลฟอยล์ที่ยึดมาได้ ส่วนรอนใช้ wand ของทางนอน ตามแผนที่วางไว้ เธอไมโอนี่จะปลอมเป็นเบรธาทริกซ์เข้าไปในธนาคารและรอนจะปลอมตัวเป็นนักลงทุนจากสแกนดิเนเวียที่เบรธาทริกซ์ต้องดูแล ส่วนแฮร์รี่กับกริดซุกจะซ่อนตัวอยู่ในผู้กลุ่มล่องหน

เมื่อไปถึงตรอกไดแอกอน เทรเวอร์เข้ามาทักเบรธาทริกซ์(เธอไมโอนี่) เขาสงสัยว่าเบรธาทริกซ์น่าจะยังถูกขังอยู่ในบ้านมัลฟอยล์เพราะโดนทำโทษที่ปล่อยให้แฮร์รี่หนีไป เธอไมโอนี่บอกว่าดาร์กฮอร์ดให้อภัยคนที่จงรักภักดีมากกว่าและมีผลงานมากกว่า เทรเวอร์เดินนำทั้งหมดไปที่กริงกอทท์ ที่หน้าธนาคารมีพอมด 2 คนในชุดสีทองถือเครื่องมือพิเศษสำหรับใช้ตรวจหาเวทมนต์เข้ามาตรวจเธอไมโอนี่กับรอน แฮร์รี่เสกคาถา Confundo ใส่เครื่องมือให้การตรวจผิดพลาด เมื่อเข้าไปที่ข้างในเธอไมโอนี่แจ้งความต้องการเข้าไปในห้องนิรภัยของเบรธาทริกซ์ ก๊อบลินขอดูสิ่งแสดงตัว พวกเขาได้รับคำสั่งให้ระวังตัวปลอม เธอไมโอนี่ส่ง wand ให้ตรวจ กริดซุกกลัวว่าจะผิดพลาดจึงให้แฮร์รี่เสกคาถาสะกดใจใส่ก๊อบลินตัวนั้นกับเตรเวอร์จนผ่านเข้าไปด้านในได้ เพื่อป้องกันความผิดพลาด แฮร์รี่สั่งให้เตรเวอร์ที่โดนคาถาสะกดใจอยู่ไปซ่อนตัวในที่ลับตา จากนั้นสั่งให้ก๊อบลินชื่อ โบ-กรอดนำทางไปห้องนิรภัย พวกเขา นั่งรถรางลงไปลึกมาก ลึกกว่าห้องนิรภัยของแฮร์รี่ พวกเขาผ่านไปใต้น้ำที่ตกลงมา ทันใดนั้น เธอไมโอนี่กับรอนก็กลับคืนร่างเดิม น้ำตกมีเวทมนต์ป้องกันการคาถาต่างๆอยู่ เป็นด่านพิเศษที่ป้องกันพวกตัวปลอม เธอไมโอนี่ได้ยินเสียงคนตามมา เธอเสกคาถาเกราะวิเศษขวางไว้หลังน้ำตก กริดซุกพาพวกแฮร์รี่ไปที่ห้องนิรภัย มีมังกรตาบอดฝ้าอยู่หน้าห้องนิรภัย กริดซุกเอา Clankers ให้มังกรเพื่อให้มันยอมให้ผ่านทาง แฮร์รี่สั่งให้โบ-กรอดเปิดประตูห้องนิรภัย ในห้องมีของเก็บอยู่มากมาย พวกเขาค้นอย่างรวดเร็ว หลังจากโดนกับดักไปคนละนิดละหน่อย พวกเขาก็หาถ้วยของฮัฟเฟิลพัฟเจวางอยู่สูงสุดของกองสิ่งของ หลังจากพยายามอย่างยากลำบาก ในที่สุดแฮร์รี่ก็ได้ถ้วยมา แต่กริดซุกลกดาวแล้ววิ่งหนีไป ในขณะที่ยามของกริงกอทท์หลายคนมาถึง แฮร์รี่เสกคาถาปลดโซ่มังกรแล้วพารอนกับเธอไมโอนี่ขึ้นหลังมังกร มังกรพาทั้งสามคนบินไปตามทางอุโมงจากนั้นก็พุ่งไฟแล้วใช้เท้าขุดเพดานถ้ำเพื่อออกไปด้านนอก ทั้งสามใช้คาถาระเบิดทางช่วยมังกรด้วยจนในที่สุดก็โผล่ขึ้นมาในห้องโถงของกริงกอทท์ ทำให้ก๊อบลินและพอมดในนั้นวิ่งหนีกันวุ่นวาย จากนั้นมังกรก็พาทั้งสามคนบินหนีไป

บทที่ 27 - The Final Hiding Place

หลังจากที่ ทั้งสามคนหนีออกมาจาก กริงกอร์ตด้วยมังกร ...ทั้งสามบนมังกรก็บินขึ้นไปเหนือLondon และสูงขึ้น ไปเรื่อยๆ โดยมังกรนั้นก็มองไม่เห็นเลยไม่รู้ว่าจะไปไหน บินไปไม่รู้ทิศทาง พวก 3สหาย ก็ยิ่งทรงมานขึ้นเรื่อยๆ ทั้งเมื่อยทั้งหนาว

สุดท้ายก็ทนไม่ไหว ทั้งสามก็ตัดสินใจ กระโดดลงในทะเลสาบตอนที่มังกรบินต่ำลง (เพื่อไปหาน้ำกิน)

ทั้งสามคลานขึ้นมาจากทะเลสาบ (โคลนเยอะนะ) แบบหมดสภาพ แล้วก็เอา ถ้วยของฮัฟเฟิลพัฟ ออกมาดู

ข่าวดี - ได้Horcruxมาแล้ว.ข่าวร้าย - เสียขาไปแล้ว

อย่างไรก็ตามการที่ได้ Horcrux มาทำให้ทั้งสามสามารถหัวเราะออกมาได้ ทั้งสามเริ่มถกกันว่า Voldermort จะรู้รึยังว่าถ้วยหาย และพวกเขากำลังตามล่า Horcrux อยู่ รอนบอกว่า บางทีพวกที่ธนาคารอาจจะกลัวแล้วก็ไม่กล้า บอกความจริงVoldermortก็ได้...ทันใดนั้น Harry ก็วูบ (อีกแล้วครับท่าน)

แฮร์รี่วูบเข้ามาในหัว Voldermort อีกครั้ง (เล่มนี้ Harry มาหัวVoldy บ่อยมาก)

ซึ่งVoldermort ที่มาถึงกริงกอร์ตก็หัวเสียอย่างแรง ถามว่ามีคนบุกกรุกได้ยังไง ...พวกgoblinบอกว่า มีimposter (ตัวปลอม) เข้ามาหลอก ซึ่งVoldermort โกรธมาก และพองoblin บอกว่า เป็นแฮร์รี่และสหาย Voldermort ก็ถามทันทีว่า พวกเค้าได้อะไรไปบ้าง.....พวกgoblinบอกว่าสิ่งที่พวกแฮร์รี่ได้ไป เป็นถ้วยเล็กๆสีทอง...ได้ยืนเท่านั้นแหละ Voldermort เลยคลั่ง แล้วใช้ eldar wand ฆ่าทุกคนที่ขวางหน้า ...ขนาดBelatrix กับ Lucius ยังต้องเอาคนอื่นไปเป็นเกราะป้องกันแล้วหนีออกไปทางประตู

ถึงตอนนี้ Voldermort ก็เริ่มparanoid อย่างแรง ว่าเจ้าพวกเด็กเมื่อวานขึ้นไปรู้ความลับเรื่อง Horcrux ได้ยังไง (กว่าจะสงสัย โดนทำลายไปที่อื่นแล้วละนี่).. หรือว่า Dumbledore จะอยู่เบื้องหลังเรื่องพวกนี้ ...Voldermort สงสัยว่า ถ้า Horcrux อันไหน ถูกทำลายลง ตัวเขาเองก็อาจจะรู้สึกได้สิ....ถึงแม้ตอนที่ Diary ถูกทำลาย เขาจะไม่รู้ก็เถอะ แต่นั่นก็น่าจะเป็นเพราะว่าตอนนั้น Voldermort ยังไม่มีร่างอยู่ทำให้ ไม่รู้สึกถึงdiary ที่ถูกทำลาย....Voldermortเริ่มไม่แน่ใจในข้อนี้แต่ก็ยังมั่นใจว่า Horcruxน่าจะยังอยู่ครบ...คิดถึงตรงนี้ Voldermort

เลยตัดสินใจจะไปเช็คที่ตั้งของ Horcrux ทีละอันเลยว่ายอยู่ดีรีเปลา ซึ่งนั่นก็คือ ที่ทะเลสาบ(ล็อกเก็ต), the shack (แหวน), และที่สุดท้าย..... Hogwarts!!!

Voldemortคิดว่ายังไง กับ the shack ก็ไม่น่าจะมีใครรู้ได้ เพราะไม่น่าจะมีใครรู้ความสัมพันธ์ระหว่างเขากับพวก Gaunt...

ส่วนที่ทะเลสาบก็ไม่น่าจะมีใครทะเลาะแนวป้องกันไปได้

และที่ Hogwarts ซึ่ง Voldemortมั่นใจว่าเป็นที่ที่ secure สุด

สุดท้ายก็คืออนาถิน ที่เขาจะปล่อยให้ไปไกลตัวไม่ได้อีกแล้ว

แล้วVoldemort ควรจะไปเช็คที่ไหนก่อนล่ะ

Dumbledore รู้ชื่อกลางของเขา เพราะฉะนั้น อาจจะเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่าง Voldemort กับ Gaunt ได้ เพราะฉะนั้น Voldemortจึงตัดสินใจไปเช็คที่ Gaunt ก่อนเป็นแห่งแรก ส่วนที่ทะเลสาบยังไง Voldemort ก็มั่นใจว่าแนวป้องกันปลอดภัย ส่วนที่ Hogwarts ก็จะเตือนสเนปให้ระวังพวกเด็กๆบุกเข้าไปคิดได้แบบนี้ Voldemort ก็ใช้ภาษาเรียกอานาถินมาหา แล้วก็เริ่มเดินทางทันที.....

ตัดกลับมาที่แฮรี่...ซึ่งพ้นจากภวังค์โดยมีเพื่อนทั้งสองเคียงข้าง แฮรี่เล่าให้ทั้งคู่ฟังว่า Voldemort รู้แล้วว่าพวกเค้ากำลังตามหา Horcrux และยังรู้ว่า ซินสุดท้าย ซ่อนที่ Hogwarts... และสุดท้ายก็คือ Voldemort กำลังกลัว!!! (น่าจะเป็นเหตุผลที่ทำให้ Harry สามารถเข้าไปในหัวของ Voldemort ได้สะดวกโยธิน)

แฮรี่จึงตัดสินใจว่าจะไปที่ Hogwarts เลย ก่อนที่ Voldemortจะรู้ว่าพวกเขาทำลายแหวนกับล็อกเก็ตไปแล้ว และจะไปย้ายที่อยู่ของซินสุดท้ายที่ Hogwarts เสียก่อนทั้งสามคลุมผ้าคลุมล่องหน และเร่งเดินทางไป สอกรมีดทันที

บทที่ 28 - The Missing Mirror

พวกเขามาถึง Hogsmeade และทันทีที่เขาไปถึง อากาศแถวนั้นก็แปลกไป ผู้เสกความตายวิ่งกรูออกมาจากร้านไม้กวาดสามอัน ราวกับรู้ว่าพวกเขามาถึงแล้วทั้ง ๆ ที่อยู่ใต้ฟ้าคลุมล่องหน พวกมันพยายามให้คาถาเรียกฟ้าคลุม เพราะรู้ว่าพวกเขาต้องหายตัวอยู่แน่ ๆ แต่ไม่คาถาใช้ไม่ได้ผลกับฟ้าคลุม พวกแฮร์รี่พยายามจะหายตัวหนี แต่ก็ไม่ได้ผล พวกผู้เสกความตายจึงเรียก Dementor มา แฮร์รี่เลยเสกผู้พิทักษ์ได้ Dementor ไป ตามแผนของพวกมัน ซึ่งก็รับวิ่งลงมายังแถว ๆ ที่แฮร์รี่เพิ่งเสกคาถา แต่ทันใดนั้น ก็มีเสียงหนึ่งเรียกพวกแฮร์รี่ให้เข้าไปในประตู ๆ หนึ่ง และไล่ขึ้นไปข้างบน เสียง ๆ แฮร์รี่เพิ่งรู้ว่านี่คือ โรงแรม Hog's Head พวกเขารับขึ้นไปข้างบน และเฝ้ามองจากหน้าต่างชั้นบน เห็นเจ้าของโรงแรมกำลังเถียงกับพวกผู้เสกความตายอยู่ แฮร์รี่ถึงรู้ว่าตอนนี้ที่นี่มีเคอร์ฟิวอยู่ เจ้าของโรงแรมบอกว่าผู้พิทักษ์ที่พวกนั้นเห็นคือผู้พิทักษ์ในร่างแพะของเขาเอง

เจ้าของโรงแรมนั้นคือ Aberforth น้องชายของคัมเบิลดอร์ แฮร์รี่รู้ว่า Aberforth เป็นคนส่งค็อบบีไปช่วยพวกเขา และเห็นกระจกอีกส่วนของซีเรียสได้รูปภาพหญิงสาว แฮร์รี่บอกว่าพวกเขาต้องการเข้าไปในฮอกวอตส์ แต่ Aberforth บอกให้เลิกคิดและให้พวกแฮร์รี่ไปไกล ๆ จากที่นี่

เขาเล่าเรื่องของคัมเบิลดอร์ในสมัยก่อน ซึ่งให้ดูรูปภาพหญิงสาวซึ่งก็คือ Ariana น้องสาวของพวกเขา Aberforth เล่าว่าเมื่อ Ariana อายุหกขวบ เธอยังเด็กและควบคุมพลังไม่ได้ เธอถูกเด็กหนุ่มมักเกิ้ลสามคนทำร้าย เพราะเขาเคยเห็นเธอใช้เวทมนต์ แล้วเธอก็ควบคุมมันไม่ได้อีก เธอเลยไม่ใช้พลังและมันทำให้เธอคลั่ง พลังระเบิดออกมาเมื่อเธอไม่สามารถควบคุมได้ พ่อของพวกเขาก็จัดการเด็กหนุ่มสามคนนั้น จนถูกจับและเอาไปขังที่อัสคาบัน พ่อเขาไม่เคยพูดเลยว่าเพราะอะไร เขาไม่อยากจะทางกระทรวงรู้ ไม่งั้นลูกสาวจะต้องถูกจับขังใน St. Mango และถูกประกาศว่าเป็นบุคคลอันตรายต่อความมั่นคง เพราะเธอควบคุมพลังไม่ได้ แม่และ Aberforth คอยดูแลเธอ โดยเฉพาะ Aberforth ที่เธอไว้ใจและรักมากที่สุด แต่คัมเบิลดอร์ส่วนมากจะเก็บตัวในห้อง อ่านหนังสือและเขียนจดหมายหาคนที่มิชื่อเสียงในสมัยนั้น เรื่องเกิดขึ้นเมื่อ Aberforth ไม่อยู่ แล้วเธอก็คุมพลังไม่ได้ แม่ก็เอาไม่อยู่จนแม่ตาย คัมเบิลดอร์เลยต้องหยุดการเดินทางท่องเที่ยวกับ Elphias Doge มาดูแลบ้านในฐานะหัวหน้าครอบครัว

Aberforth ต้องการเลิกเรียน กลับมาดูแลน้อง แต่คัมเบิลดอร์ไม่ยอม เขาดูแลเธอไม่ให้ระเบิดบ้านพัง จนกระทั่ง Grindelwald เข้ามาพูดคุยกับคัมเบิลดอร์ในหลาย ๆ เรื่อง ทั้งระเบียบของสังคมพอมด เรื่อง Hallows และทุกสิ่งที

พวกเขาสนใจ ท้ายที่สุด พวกเขาทั้งสามทะเลาะกันเรื่องของ Ariana ... Grindelwald ใช้คำสาปกรีดแทงใส่ Aberforth และคัมเบิลดอร์พยายามหยุด และพวกเขาก็สู้กัน ซึ่งทำให้ Ariana ทนไม่ได้ จนระเบิดพลังออกมา Aberforth บอกว่าเธอเพียงต้องการจะช่วยแต่เธอเพียงไม่รู้ว่าเธอกำลังอะไรอยู่ เขาไม่แน่ใจว่าใครเป็นคนทำ รู้อีกที่เธอก็ตายแล้ว Grindelwald หนีไป คัมเบิลดอร์เป็นอิสระตลอดกาล

แต่แฮร์รี่แย้งว่าคัมเบิลดอร์ไม่เคยมีอิสระเลย และเล่าว่าถึงคำพูดตอนที่คัมเบิลดอร์ดื่มน้ำยาในคืนที่เขาตาย ว่าคัมเบิลดอร์คงยังระลึกถึงตอนที่เขาเห็น Grindelwald กำลังทำร้ายน้อง ๆ อยู่ และแฮร์รี่ก็บอกว่าเขาจะไม่หยุด จนกว่าจะล้มโวลเดอมอร์ได้ ... Aberforth เดินไปยังรูปภาพ Ariana บอกว่าเธอรู้ว่าต้องทำอะไร .. หญิงสาวในภาพ หันหลังและเดินจากไป ซึ่งไม่เหมือนภาพอื่น ๆ เวลาเดินทางไปยังกรอบรูปอื่นอื่น .. มันเหมือนเป็นอุโมงค์ยาวมืด ๆ .. Aberforth บอกว่าทุกทางมียามเฝ้าแล้ว มีเพียงทางนี้ทางเดียว สักพัก Ariana ก็กลับมา พร้อมกับพานเนวิลล์ มาด้วย รูปภาพเปิดออก และเนวิลล์ก็กระโดดออกมาอย่างดีใจสุดขีดที่ได้พบพวกแฮร์รี่อีกครั้ง

บทที่ 29 - The Lost Diadem

ระหว่างที่เนวิลล์พาพวกเขาเดินผ่านอุโมงค์หลังภาพ เขาก็เล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้ฟังว่าที่โรงเรียนเปลี่ยนไปมากยิ่งกว่าตอนที่อัมบริดจ์เข้ามาคุมเสียอีก Amycus Carrows สอนวิชาป้องกันตัวจากศาสตร์มืด ซึ่งกลายเป็นสอนวิชาการใช้ศาสตร์มืดจริง ๆ โดยให้ฝึกคาถากรีดแทง เอาไว้ทำโทษคนอื่น ส่วน Alecto Carrows สอนมักเกิ้ลศึกษาก็เอาแต่ว่ามักเกิ้ลเป็นดั่งสัตว์โง่เง่าและสกปรก ซึ่งเนวิลล์ก็ถูกพวกนั้นทำโทษบ่อย ๆ จนมีแผลเต็มไปหมด มีนักเรียนบางส่วนต่อต้านเขา ซึ่งเมื่อจินนี่ไม่ได้กลับมาหลังคริสมาส เนวิลล์ก็เหมือนกลายเป็นหัวหน้ากลุ่มไป และถูกพวกพี่น้อง Carrows จับตามองตลอด จนไม่นานมานี้ พวกนั้นถึงไปลงที่คฤหาสน์ของเนวิลล์ แต่พวกนั้นคาดไม่ถึงว่าแม่มดแก่ ๆ จะมีพิษสงอะไรมากมาย แต่คฤหาสน์ของเนวิลล์เล่นงานผู้เสพความตายคนหนึ่งเข้า St. Mungo จนปานนี้ยังไม่หายเจ็บเลย คฤหาสน์กำลังหลบหนีอยู่ และส่งจดหมายมาหาเนวิลล์ชื่นชมเขาว่าสมเป็นลูกของพ่อแม่ และเธอภูมิใจในตัวเนวิลล์มาก

เนวิลล์พาแฮร์รี่ทะลุไปยังอีกด้านของรูปภาพ นั่นคือ Room of Requirements ที่มีเพื่อน ๆ รออยู่หลายคน ซึ่งลูน่าติน จินนี่ เฟร็ดจอร์จ ลี และโซตามมาสมทบอีก พวกเขาทุกคนต้องการจะช่วยแฮร์รี่ แต่แฮร์รี่ยังคงไม่แน่ใจและยังไม่ยอมบอกว่าเขากลับมาที่นี่เพื่อหา Horcruxes รอนกับแฮร์รี่ไม่โอ้เห็นด้วยที่จะให้เพื่อน ๆ ช่วย แม้จะไม่ได้บอกคนอื่นว่าจุดประสงค์ที่แท้จริงคืออะไร แฮร์รี่จึงบอกเพื่อน ๆ ว่า เขามาที่นี่เพื่อหาของสิ่งหนึ่งที่จะช่วยทำลายโวลเดอมอร์ และอาจอยู่ในส่วนที่ปกของเรเวนคลอ มันคืออะไรสักอย่างที่มีนกออินทรีของเรเวนคลอ ซึ่งลูน่าก็ให้ความเห็นว่า มันคือ Lost Diadem ของเรเวนคลอ .. โซ แชนบอกว่ามันสูญหายไปนานแล้ว แต่ถ้าเขาอยากเห็นว่า Diadem เป็นยังไง เธอจะพาไปดูที่รูปปั้นในห้องนั่งเล่นของเรเวนคลอ ... จินนี่เสนอให้ลูน่าเป็นคนพาแฮร์รี่ไปแทน

ได้ผ้าคลุมล่องหน แฮร์รี่เปิดแผนที่และขึ้นไปยังห้องนั่งเล่นเรเวนคลอ และเห็นรูปปั้นกับ Diadem ที่เป็นรัตเกล้าหินอ่อน มีคำจารึกเล็ก ๆ สลักอยู่ แฮร์รี่เลยออกจากผ้าคลุม และปีนขึ้นไปอ่าน ได้ความว่า "Wit beyond measure is man's greatest treasure." ทันใดนั้น เขาได้ยินเสียง จนตกใจหล่นลงมากับพื้น และพบ Amycus Carrows ยืนค้ำหัวอยู่ และกคนี้วไปยังรอยตรามารบนแขน

บทที่ 30 - The Sacking of Severus Snape

ในจังหวะที่ Alecto สัมผัสตรามาร บนตัวเธอตัวเอง แฮร์รี่ก็ดูบ ...Voldemort รู้แล้วว่า แฮร์รี่อยู่ที่ Hogwarts

พอแฮร์รี่ได้สติฟื้นขึ้นมา ก็เป็น Luna ที่เค็ด Stun Alecto ลงในนอนเรียบร้อย.. ซึ่งเสียงกระแทกไปปลุกให้ เด็กๆ ในหอเรเวนคลอ ตื่นขึ้นมาหมดเลยครับ แล้วก็ลงมาดูสภาพAlecto มีเด็กปีหนึ่งคนนึงมาตะแคงแล้วบอกว่า "ตายแล้วมั้ง"

ซั๊กพัก ก็มีเสียงเคาะประตูหอคิงส์ตัน Amycus มาครับ ...เคาะประตูใหญ่เลย ตะโกนถามAlectoว่า ได้ตัวแฮร์รี่แล้วหรือ ระหว่างที่จะโกนอยู่นั้น ป้าแมกกอนนากัลมาถึงแล้วครับ ป้าถาม Amycus ว่ามาทำไมคึกๆคั่นๆ Amycus บอกให้ไปตาม Flitwick มาเปิดประตูให้...แมกกอนนากัลเลยย้อนว่า อ้าวก็น้องสาวอยู่ในนั้นแล้วก็ให้ข้างในเปิดให้สิ (ฮา)... แต่สุดท้ายแมกกอนนากัลก็ตอบคำถามเปิดประตูใน Amucus เข้าครับ

Amycus เข้ามาเห็นAlecto นอนแปะอยู่ที่โวยวายใหญ่ว่าใครฆ่าน้อง ..แมกกอนนากัลสวนว่า แค่สลบเอง ...Amycus บอกว่า เดี่ยวพอ Dark lord มาที่นี่ ไม่เห็น Potter จะช่วยหมู่ เพราะเมื่อครู Amycus รู้สึกได้ว่าตรามาร ร้อนขึ้นมา ซึ่งdark lord เป็นคนส่งทั้งสองคนมาที่นี่ และบอกว่า Potter อาจมาที่หอเรเวนคลอให้มาดักจับ แต่ตอนนี้ไม่มีpotter จะทำไงดี...Amycus ไอเดียบรรเจิด บอกว่าให้โทษเด็กเรเวนคลอว่ารูมทำร้าย Alecto และบังคับให้แมกกอนนากัลเออออห่อหมก ด้วย แต่แมกกอนนากัลปฏิเสธไม่เอาด้วยด้วยจรรยาบรรณครู (อันนี้เติมเองครับ)

Amycus เลยเกิดheat :-))น้ำลายใส่หน้าแมกกอนนากัลซะ...แฮร์รี่เห็นแล้วโกรธจัด เลยออกจากผ้าคลุมล่องหนแล้วก็

"Crucio..." แฮร์รี่ใช้คาถากริดแทงเล่นงาน Amycus ครับ (โหดใช่เล่น) แล้วยังบอกอีกว่า เขาเข้าใจคำของBellatrix ที่ว่า จะเสกคาถาแนวนี้ต้องตั้งใจแบบนั้นจริงๆแล้ว...

แมกกอนนากัลเห็นแฮร์รี่ตกใจ และถามว่ามาทำอะไรที่นี่ แฮร์รี่บอกว่าVoldemort กำลังมา และถามว่าอาจารย์เคยเห็น diadem ริเปล่า ...ซึ่งตอนนี้แฮร์รี่พูดชื่อ Voldemort เต็มแล้ว เพราะรู้ว่ายังไง Voldemortก็รู้แล้วว่าเขาอยู่ที่นี้ ไม่มีความจำเป็นต้องหลีกเลียงคำต้องห้ามอีกต่อไป ทั้งคู่ตกลงว่าจะอพยพพวกเด็กๆให้หนีไปให้หมด และเริ่ม

มาตรการป้องกันฮอกวอร์ต โดย แมกกอนนากัลเสกซ์ Pratonas เป็นแมวสีเงินสามตัว เพื่อไปเตือนอาจารย์อีกสามบ้าน

ระหว่างทางนั้น เอง Snape ก็ปรากฏตัวขึ้นครับ ต่อปากต่อคำกันพอหอมปากหอมคอก็ควลกับแมกกอนนากัล (ฉากควลเก่ามากครับ) แฮรี่ที่หลบใต้ผ้าคลุมล่องหนนั้นพยายามจะแอบช่วย(ลอบกัก)หลายครั้ง แต่ก็ต้องคอยกันดูน่าจากลูกหลงอยู่ตลอด

แต่เป๊ปปๆ... Filwick กับ Sprout ก็มาครับ....แล้วธรรมชาติก็ได้เวลารวมกินโต๊ะ...สเนปเลยหนีครับ แล้วก็ไล่ล่ากันไปตามห้องเรียน (เป็นหนังคงมันส์พะยะค่ะ) จนสุดท้ายสเนปก็กระโดดทะเลหน้าต่างแปลงร่างหนีไปได้

แมกกอนนากัลเล่าเรื่องให้อาจารย์อีกสองคนฟังว่า Voldermort กำลังมา และให้แต่ละคนเตรียมมาตรการป้องกันและอพยพเด็กของตัวเอง Flitwick เสกย์คาถากำแพงลมกันฮอกวอร์ตไว้ ส่วนแมกกอนนากัลก็ผละไปกริฟฟินดอร์ คดยระหว่างทางผ่านพวก Slytherine ซึ่ง Slughorn ออกมาถามว่าเกิดอะไรขึ้น

"ถึงเวลาที่ Slytherine ต้องเลือกข้างแล้ว ว่ารักคืออยู่กับใคร" แมกกอนนากัลบอก แล้วป้าก็ร้ายมนตร์ Piertotum Locomator! ปลุกรูปปั้นในปราสาท ขึ้นมาช่วยรบ (เท่ห์ซ่า)

ส่วนด้านแฮรี่กับลูน่าก็กลับไปหาพวกเพื่อนๆ ระหว่างทางมีคนเห็น แฮรี่ก็หือหากันใหญ่ พอถึงห้องก็พบว่า พวก Order มากันครบทีมเลยครับ Fred บอกว่า เรียกทั้งหมดมาช่วยกันรบ Percy ก็มาด้วย Mrs. Weasley ดีใจมากและสวมกอดลูชาย(ซึ่งง่า) ผ่าแผ่นดินไหวเล็กน้อย ส่วนด้านลูปีนก็เอารูปลูกชายมาอวดใหญ่เลย

Ginny ก็อยู่ด้วย แต่ถูกแม่ปฏิเสธไม่ให้เข้าร่วมเพราะเพิ่ง 16 เท่านั้นเอง แต่ท้ายที่สุดแล้ว Mr. Weasley ก็บอกว่าให้ลูกสาวอยู่ก็ได้ แต่ให้รอเฉยๆไม่ต้องไปสู้

แฮรี่สังเกตเห็นรอนกับเซอร์ไมโอไนท์หายไป เลยสงสัย จินนี่บอกว่า ทั้งคู่เอยถึงห้องน้ำ แฮรี่ เลยไปดูห้องน้ำ แต่จังหวะนั่นเอง ...วูบอีกแล้ว.... เรื่องของ Voldermort มาถึงแล้วครับ....

บทที่ 31 - The Battle of Hogwarts

ที่ฮอกวอตส์ ศาสตราจารย์มักกอนนากัลและภากินกฟินิกซ์ยืนอยู่ที่แท่นอาจารย์ใหญ่ และสั่งให้ปริเฟคของแต่ละบ้านอพยพนักเรียนของบ้านตัวเองออกไปจากฮอกวอตส์ทันทีภายใต้การดูแลของมาดามพอมฟรีย์และฟลินซ์ เออร์นี่ถามว่า แล้วถ้าต้องการจะอยู่และต่อสู้ต้องทำอะไร มักกอนนากัลอนุญาตให้อยู่ได้กรณีที่อยู่ถึงเกณฑ์ มีนักเรียนถามถึงแสนป มักกอนนากัลบอกว่าแสนปจากไป โดยไม่ได้บอกใคร ระหว่างนั้นแฮร์รี่พยายามมองหารอนและเซอร์ไมโอนี่ที่โตะกริฟฟินดอร์ แต่ยังไม่เจอ มักกอนนากัลพยายามเร่งให้นักเรียนรีบออกไป แต่คำพูดของศ.มักกอนนากัลก็ถูกขัดจังหวะโดยเสียงปริสนาเสียงหนึ่ง เสียงสูง เขือกเย็น และชัดเจน

...ฉันรู้ว่าพวกเธอทุกคนพร้อมจะสู้ แต่ความพยายามของพวกเธอนั้นไร้ประโยชน์ ฉันนับถืออาจารย์ในฮอกวอตส์

...ส่งแฮร์รี่ พอตเตอร์มาแล้วทุกคนจะปลอดภัย

...พวกเธอมีเวลาถึงเที่ยงคืนเท่านั้น...

หลังโวลเดอมอร์คดพุดจบ แพนซี่ พาร์กินสัน กริคร้องให้ทุกคนจับแฮร์รี่ส่งไป แต่เด็กบ้านกริฟฟินดอร์ ฮัฟเฟิลพัฟ และเรเวนคลอ ยืนขึ้นปกป้องแฮร์รี่ มักกอนนากัลสั่งให้แพนซี่ออกไป และตามด้วยพวกสไลธีริน มักกอนนากัลสั่งให้บ้านอื่นๆออกไปด้วย แต่เด็กปีสูงๆบ้านเรเวนคลอ เด็กฮัฟเฟิลพัฟหลายคน และกว่าครึ่งหนึ่งของเด็กกริฟฟินดอร์ยังคงนั่งอยู่ที่เก้าอี้

แฮร์รี่พยายามถามหาเซอร์กัปรอน นายวิสลีย์เริ่มกังวลถึงสองคนนั้น แต่ความสนใจก็ถูกดึงไป เมื่อคิงสลีย์ขึ้นมาประกาศว่าเหลือเวลาครึ่งชั่วโมง และแบ่งนักเรียนสามกลุ่มให้ไปกับ มักกอนนากัล สเปราด และฟลิตวิก ไปประจำการที่สามหอคอยที่สูงที่สุด ส่วนคิงสลีย์ อาเธอร์ ลูปิน เฟรด จอร์จ จะไปที่สนาม มักกอนนากัลปีเตือนแฮร์รี่ให้รีบหาของที่แฮร์รี่ตั้งใจจะหา แฮร์รี่พยายามมุ่งคิดถึงฮอร์ครักซ์ แต่ก็อดคิดถึงรอนและเซอร์ไมไ่ได้เพราะโดยปกติแล้วสองคนนั้นจะอยู่เคียงข้างเขาเสมอ

แฮร์รี่คิดว่า โวลจะต้องคิดว่าแฮร์รี่จะต้องไปที่หอคอยของบ้านเรเวนคลอ เพราะโวลให้อะเลคโตมาเฝ้าไว้ ซึ่งมีเหตุผลที่เป็นไปได้ข้อเดียวคือ โวลกลัวว่าแฮร์รี่จะรู้ถึงฮอร์ครักซ์ที่มีความเชื่อมโยงกับเรเวนคลอ แฮร์รี่หันตาและนึกถึงของที่หายไปของบ้านเรเวนคลอ และนึกถึงมงกุฎที่หายสาบสูญไป เป็นไปได้หรือไม่ที่มงกุฎจะเป็นฮอร์ครักซ์

แล้วแฮร์รี่ก็นึกถึงบางเรื่องขึ้นมาได้ เลยไปถามนิกถึงผีประจำบ้านของเรเวนคลอ ซึ่งก็คือ the grey lady เมื่อแฮร์รี่เห็นก็จำได้ว่า เคยเจอ the grey lady เสมอๆที่ทางเดินในปราสาท เพียงแต่ไม่เคยพูดด้วย แฮร์รี่ถามถึงมงกุฎที่สาบสูญ แต่ the grey lady ปฏิเสธว่าคงช่วยอะไรแฮร์รี่ไม่ได้ มีนักเรียนมากมายหลายต่อหลายรุ่นตามหามันมาตลอด แฮร์รี่ขอร้องและบอกว่าเรื่องนี้เกี่ยวข้องกับโวลเดอมอร์ต

The grey lady บอกว่าเธอคือลูกสาวของเรเวนคลอ ผู้ก่อตั้งบ้านเรเวนคลอ และเธอเป็นคนขโมยมงกุฎนั้นจากแม่ของเธอเพราะคิดว่าจะทำให้เก่งกว่าแม่ และหนีไป

เรเวนคลอไม่ยอมรับว่ามงกุฎหายไป แต่แสร้งทำว่าอยู่กับตัวเองมาตลอด ปึงบังแม้กระทั่งผู้ก่อตั้งฮอกวอตส์คนอื่นๆ

ต่อมาเรเวนคลอป่วย และอยากจะพบลูกสาวเป็นครั้งสุดท้าย จึงส่งผู้ชายคนหนึ่งที่เขาเชื่อว่าจะตั้งใจตามหา เพราะชายคนนั้นหลงรักลูกสาวเธอมานาน ผู้ชายคนนั้นคือ บารอนเลือด !!!

เมื่อตามมาจนพบ แต่เธอปฏิเสธที่จะกลับไป ด้วยความโมโหชั่ววูบ บารอนเลยแทงเธอตาย แต่เมื่อได้สติเขาก็เสียใจ และใช้มีดนั้นฆ่าตัวตายตาม ส่วนมงกุฎนั้นถูกซ่อนอยู่ในป่าที่เธอตาย ที่แอลเบเนีย

แฮร์รี่ถามว่าเธอได้บอกเรื่องนี้ใครบ้างหรือเปล่า เธอจำได้ว่าเคยบอกเด็กหนุ่มคนหนึ่ง แฮร์รี่เดาได้ว่าเป็นทอม ริคเคิล ซึ่งน่าจะไปค้นหาตั้งแต่จบจากเรียน และป่าในแอลเบเนียนี้เองที่ริคเคิลซ่อนตัวอยู่ในช่วงสิบปีที่สูญเสียวงศ์วาน แต่เวลานั้น มงกุฎที่กลายเป็นฮอร์ครักซ์ไม่น่าจะอยู่ที่ป่าอีกต่อไปแล้ว แต่กลับสู่บ้านของมัน ซึ่งก็คือ ฮอกวอตส์!! ...และน่าจะมีเพียงโอกาสเดียวเท่านั้น คือวันที่โวลเดอมอร์ตกลับมาสมักรเป็นอาจารย์สอนป้องกันตัวจากศาสตร์มืด มงกุฎจึงน่าจะถูกซ่อนแถวๆห้องทำงานของคัมบิลดอร์

เหลือเวลาเพียงห้านาทีก่อนถึงเที่ยงคืน แฮร์รี่มั่นใจว่าตอนนี้เขารู้แล้วว่าฮอร์ครักซ์อันสุดท้ายคืออะไร แต่ปัญหาคือมันอยู่ที่ไหนกันเล่า ในเมื่อมันไม่เคยถูกค้นพบแม้ว่านักเรียนหลายรุ่นจะค้นหาตลอด แสดงว่ามันไม่ได้ซ่อนอยู่ในหอคอยของเรเวนคลอ แฮร์รี่เดินคิดจนมาเจอแฮกริด และกอร์ป ในที่สุดก็ถึงเวลาเที่ยงคืน แฮร์รี่เห็นแสงจากด้านนอก เป็นสัญญาณที่บอกว่าการต่อสู้เริ่มขึ้นแล้ว แฮกริดเล่าว่าได้ยินเสียงโวลเดอมอร์ตอยู่ในถ้ำ เลยมาช่วย และถามถึงรอนกับแฮร์รี่

แฮร์รี่ตอบว่าไม่รู้ และชวนแฮกริดออกไปค้นหาแถวทางเดินห้องพักอาจารย์ แฮร์รี่มองเห็นรูปปั้นสัตว์ประหลาดหน้าห้องอาจารย์แล้วนึกถึงรูปปั้นเรเวนคลอที่บ้านเลิฟกู๊ด และที่หอคอย และในที่สุดก็นึกออกมาว่ามงกุฎของเรเวนคลออยู่ที่ไหน

แฮร์รี่วิ่งต่อไป ผ่านเฟรด ดิน เนวิลล์ (ที่กำลังไปช่วยเมนเดรก) และคนอื่นๆ และเจอกับรอนและเฮอร์ เฮอร์เล่าว่า ทั้งสองคนเข้าไปในห้องแห่งความลับ โคนรอนเคยฟังแฮร์รี่และเลียนเสียงพาเซลมาที่ได้ ทั้งสองคนใช้เงี้ยวของ บาสิลิสทำลายถ้วยของฮัฟเฟิลพัฟที่เป็นฮอครักซ์ไปแล้ว

แฮร์รี่บอกว่าตนเองรู้แล้วว่าฮอครักซ์สุดท้ายอยู่ที่ไหน เป็นที่ๆนักเรียนใช้ซ่อนของมานานนับศตวรรษ แฮร์รี่รู้เพราะ เคยเอาหนังสือปรุงยาไปซ่อนที่นั่น

ที่ทางเดินหน้าห้องต้องประสงค์ แฮร์รี่ เฮอร์ รอน เจอ จินนี่ ทงก์ และย่าของเนวิลล์ แฮร์รี่อยากให้อินนี่กลับไป แต่ ขณะที่เถียงกันรอนก็คิดว่าควรไปปล่อยเอลฟ์ประจำบ้านให้หนีไปด้วย พอได้ยินแบบนี้แฮร์รี่เลยวิ่งเข้าไปจูบ รอน (ที่ปากชะด้วย โอ้ว)

แฮร์รี่เตือนแบบเกรงใจว่าเราต้องหาฮอครักซ์กันต่อ และท่องในใจว่าต้องการห้องที่ทุกสิ่งทุกอย่างถูกซ่อนอยู่ ประตูดานหนึ่งก็ปรากฏขึ้น

แฮร์รี่ และหาเจอรูปปั้นที่สวมมงกุฎเก๋ๆหมองๆที่แฮร์รี่นำมาทำสัญลักษณ์เพื่อซ่อนหนังสือปรุงยา แฮร์รี่หยิบมงกุฎ ขึ้นมา แต่มีคนสามคนปรากฏตัวข้างหลัง คือ แครป กอยน์ และมัลฟอย ซึ่งบอกว่าจะมาจับแฮร์รี่เพราะต้องการ รางวัลจากโวล รอนได้ยินเสียงจึงเข้ามาตามแฮร์รี่ แครปอยากเสกคาถาแต่มัลฟอยห้ามเพราะกลัวทำมงกุฎพัง มัลฟอยเชื่อว่ามงกุฎน่าจะสำคัญเพราะแฮร์รี่มาเอา แต่แครปบอกว่า มัลฟอยไม่มีสิทธิ์ออกคำสั่งคนอื่นอีกแล้ว แฮร์รี่ โผล่ออกมาพอดี แครปเลยเสกอะวาดา เคดาฟรา ไล่เพราะเป็นเลือดสีโคลน แต่แฮร์รี่เสกคาถาจูนงงไล่แครป แครปเลยเซไปชนมัลฟอยและทำไม้กายสิทธิ์หล่น ทั้งหมดต่อสู้กัน แครปเสกคำสาปที่แฮร์รี่ไม่รู้จักมาก่อน เกิดไฟ ไหม้ กอยน์หมดสติ แฮร์รี่ไปช่วยมัลฟอยเอากอยน์ออกมา

แฮร์รี่สังเกตว่าของที่เกี่ยวข้องกับเวทย์มนตร์ถูกไฟนี้เผาไปได้ แฮร์รี่พามัลฟอยออกมาเจอกอยน์ รอน เฮอร์ และรู้ว่า แครปตายแล้ว มงกุฎในมือแฮร์รี่แตกออกเป็นเสี่ยงๆ เฮอร์บอกว่าไฟนี้คือ fiendfyre สามารถทำลายฮอครักซ์ได้ เท่ากับว่าตอนนี้ภารกิจของพวกเขาเหลือเพียงงูนาгинี...

แต่แล้วพวกเขาก็ได้ยินเสียงตะโกนและต่อสู้ ผู้เสกความตายบุกเข้าฮอกวอตส์ได้แล้ว เฟรดและเพอร์ซี่กำลังต่อสู้ ทั้งสามคนเข้าไปช่วย ผู้เสกความตายคนหนึ่งทำผ้าคลุมหลุดออก และปรากฏว่าเป็น รมด.กระทรวงเวทย์มนตร์ เพอร์ซี่เลยบอกว่างูนั้นลาออกเลยละกัน เฟรดเหมือนจะดีใจและแปลกใจหน่อยๆที่เพอร์ซี่ยิงมุกตลกๆกะเค้าด้วย เฟรดกำลังแซวเพอร์ซี่ก่อนเสียงจะขาดหายไป

...You actually are joking, Perce. . . . I don't think I've heard you joke since you were

No no no!.... Someone was shouting.... No! Fred! No!

And Percy was shaking his brother, and Ron was kneeling beside them, and Fred's eyes stared without seeing, the ghost of his last laugh still etched upon his face.

เซอร์และแฮรี่ได้แต่เพียงยืนมอง ทั้งสองคนเศร้ามากๆ แฮรี่รู้สึกเหมือนว่าโลกนี้มีตกลงไป และกลัว...อย่างที่ไม่เคยกลัวมาก่อนในชีวิต

บทที่ 32 - The Elder Wand

ทุกคนไม่เชื่อว่าเฟรคจะตายแล้ว แต่คำสาบยังล่องลอยอยู่ในอากาศ แฮร์รี่กับรอน ดึงแขนแฮร์รี่ ให้หมอบลงกับพื้น เพอร์ซี่ ยังคงคุกเข่าอยู่ข้างศพของเฟรค แฮร์รี่พยายามดึงเขาออกมา ตอนนั้นเองที่แฮร์รี่ ร้องกรี๊ด แฮร์รี่หันไปดู แมงมุมยักษ์ (คาดว่ามาจากป่าต้องห้าม) ก็กรูเข้ามา พวกเขาพยายามหนีตาย

ทันใด เพอร์ซี่ ก็ตะโกนขึ้น " ร็อควูด" (ผู้เสพความตาย) แล้ววิ่งตามไป แฮร์รี่ ต้องห้ามไม่ให้รอนตามพี่ไป แต่แฮร์รี่เตือนสติว่า พวกเขามีภารกิจต้องฆ่านากินี ฮอว์ครุก ขึ้นสุดท้าย พวกเขาต้องตามหาเวอร์ดี้ ให้เจอ ถึงแฮร์รี่จะเข้าใจความรู้สึกของรอน ตัวเขาเองก็เป็นห่วงครอบครัววิสลีย์ โดยเฉพาะจินนี่ รอนเร่งให้แฮร์รี่ เข้าถึงจิตใจของเวอร์ดี้ เพื่อหาที่อยู่ของเขา มันเป็นเรื่องง่ายๆ เพราะ แผลเป็นของแฮร์รี่ เริ่มทรมาณ เขามาหลายชั่วโมงแล้ว แฮร์รี่หลับตา และเข้าถึงความคิดของเวอร์ดี้ เขาค้นหาไปเรื่อย จนได้ยินเสียงเรียก

"นายท่าน " เป็น ลูเซียส มัลฟอย นั่งอยู่ที่มุมมืด ร้องขอชีวิต มัลฟอย แต่เวอร์ดี้ บอกว่า ถ้ามัลฟอย จะตายก็เพราะไม่ยอมมาอยู่ข้างเวอร์ดี้ เขาอาจอยากเป็นเพื่อนแฮร์รี่ก็ได้ ลูเซียสพยายามแก้ตัว แต่ไม่สำเร็จ เวอร์ดี้ยังรู้ด้วยว่า ลูเซียส อยากรีบไปตามหาลูก

เวอร์ดี้ สั่งให้ ไปตามสเนป มา มีงานจะให้ทำ แล้วเวอร์ดี้ก็นั่งรอ

แฮร์รี่ บอกรอนและแฮร์รี่ ว่า เวอร์ดี้จะไม่เปิดฉากต่อสู้แต่จะรอให้ แฮร์รี่ เข้าไปหาเพราะรู้ว่าเขาต้องการ ฮอว์ครุกอันสุดท้ายคือ นากินี

แฮร์รี่จะไปคนเดียวแต่ทั้งสองคนไม่ยอม มีผู้เสพความตายสองคน โผล่เข้ามา อาจารย์ แมกกอนากกับ เข้ามาช่วย

ทั้งสามวิ่งมาได้ผ้าคลุมล่องหน เจอ มัลฟอย ทำเนียบใส่หน้ากากผู้เสพความตาย ตะโกนบอกผู้เสพความตายว่า อยู่ข้างเวอร์ดี้ รอนโกรธจัด ต่อไปทีหนึ่ง คำว่า พวกเขาช่วยชีวิตไว้ แต่มัลฟอยกลับทำตัวเป็นนกสองหัว

พวกเขา รีบเดินทางไปหาเวอร์ดี้ ระหว่างทางเจอพวกนักเรียนวังหนี ออกมา เพราะแมงมุมยักษ์ ผู้เสพความตาย จะฆ่าแต่แฮกริดมาขวาง พวกแฮร์รี่ ช่วยแฮกริดออกมาได้ แต่ก็มาเจอ ดีเมนทอร์ เป็นร้อย ทุกคนเสกภาคาคุ้มครอง

มีลูน่า เฮอร์นี่ ซีมัส มาช่วย

พวกเขาไปที่เพิงโหยหวน แต่แฮร์รี่เริ่มสงสัยว่าอาจจะเป็นกับดักของเวอร์ดี พวกเขาเลยใช้ผ้าคลุมล่องหน แล้วเดินไปตามทาง จนสุด ก็พบเวอร์ดีกำลังคุยกับสเนป

เวอร์ดี เชื่อว่าแผนการนี้กำลังใกล้จะสำเร็จ สเนป ขอเป็นคนเอาตัวแฮร์รี่ มาให้เอง แฮร์รี่จ้องที่นาภี พยายามเล็งไม่ให้พลาด

เวอร์ดี บอกว่า Elder Wand ไม่ work สมราคาคุย สเนปขออีกครั้ง ให้เขาเป็นคนไปจับแฮร์รี่ แต่เวอร์ดี บอกว่าแฮร์รี่ จะมาหาเขาเองแน่นอน เวอร์ดีรำพึงว่า ถ้าแฮร์รี่ มา จะเกิดอะไรขึ้น เพราะที่ผ่านมา ไม้ของเขาไม่สามารถทำอันตรายแฮร์รี่ได้ แล้วเขาก็คิดได้ ว่าเพราะ เขาไม่ใช่เจ้านายตัวจริง ของไม้

เป็นสเนป ที่ฆ่าคัมเบิลดอร์ คั้งนั้น ตายซะเถอะสเนป แล้ว ก็ฆ่าสเนปเลย (โห ง่ายๆ จี้นะ)

พอเวอร์ดีเดินออกไป แฮร์รี่ก็ออกจากผ้าคลุม เดินมาหาสเนป มีของเหลวสีเงิน ไหลออกมาจากปาก หู ของสเนป เขาสั่งให้แฮร์รี่ หยิบมัน แฮร์รี่กับเฮอร์ ช่วยกันหยิบ คำพูดสุดท้ายของปีานป "มองฉันสิ" แล้วก็หมดลมหายใจไป

บทที่ 33 - The Prince's Tale

แฮร์รี่นั่งข้างร่างไร้ชีวิตของสเนปอยู่พักหนึ่ง ก่อนเขาจะได้ยินเสียงของโวลเดอมอร์ที่ดังก้องโรงเรียนและ Hogsmeade ว่าให้แฮร์รี่ออกมามอบตัวภายในหนึ่งชั่วโมงที่ป่าต้องห้าม ไม่งั้นเขาจะฆ่าทุกคนไม่ให้เหลือแม้แต่ผู้หญิงและเด็ก ในห้องโถงใหญ่ ผู้คนมารวมกัน รักษาคนเจ็บ และนั่งข้าง ๆ คนที่ตาย ร่างของเฟร็ดถูกล้อมด้วยครอบครัววิสลีย์ ลูปีนกับท็องก์ดูเหมือนหลับอย่างสงบ แฮร์รี่กลับไปยังห้องทำงานของดัมเบิลดอร์เงียบ ๆ ไปที่เพนซีป และบทความทรงจำของสเนปลงไป

สเนปในวัยเด็ก แอบเฝ้ามองเด็กสาวสองคนหลังพุ่มไม้ ลิลลี่กับเพ็ตทูเนียกำลังเล่นกัน โดยลิลลี่ใช้เวทมนต์กับดอกไม้ เพ็ตทูเนียหวาดกลัวบอกว่าแม่พวกเธอห้ามลิลลี่ทำแบบนี้ สเนปกระโดดออกมา บอกว่ามันคือเวทมนต์ และลิลลี่คือแม่มด เพ็ตทูเนียตกใจและกล่าวหาว่าสเนปแอบซุ่มมองพวกเธอมาตลอดและรีบไปลิลลี่ที่หันมองสเนปอยู่จากไป

สเนปกับลิลลี่ในวัยเด็กนั่งคุยกันได้ตั้งไม้ สเนปบอกว่ากระทรวงจะเอาผิดคนที่อายุไม่ถึงเกณฑ์แล้วใช้เวทมนต์นอกโรงเรียน สเนปเล่าว่าอีกไม่นานพวกเขาจะได้รับจดหมาย แต่ลิลลี่จะมีคนมาที่บ้าน เพราะเธอเป็นมักเกิ้ล ลิลลี่ถามสเนปว่าเป็นคนที่เกิดจากมักเกิ้ลแตกต่างจากคนอื่นไหม ซึ่งสเนปตอบว่า ไม่มีอะไรแตกต่าง พวกเขาคุยเรื่องครอบครัวของสเนป พลังเวทมนต์ทรงพลังของลิลลี่ และขณะที่สเนปเล่าเรื่อง Dementor ที่ลิลลี่ถาม เขาได้ยินเสียงเพ็ตทูเนียลั่นจากด้านหลัง จนสเนปบอกว่าคราวนี้ใครกันแน่ที่แอบดูแอบฟังอยู่ เพ็ตทูเนียโกรธมาก เลยเยาะเย้ยสเนปว่าใส่กระโปรงของแม่อยู่หรือ กิ่งไม้บนศีรษะของเพ็ตทูเนียหักและหล่นใส่เธอ ลิลลี่โกรธและกล่าวหาว่าสเนปเป็นคนทำที่เขาปฏิเสธ แต่เธอก็ไม่ฟัง วิ่งตามพี่สาวกลับบ้าน

ที่สถานีรถไฟ สเนปเฝ้ามองครอบครัวมาส่งลิลลี่ ลิลลี่ยังคงขอโทษเพ็ตทูเนียอยู่ บอกว่าเมื่อเธอไปถึงโรงเรียน จะพยายามขอร้องให้รับเพ็ตทูเนียเข้าโรงเรียน ซึ่งทำให้เพ็ตทูเนียโกรธและอับอายมากจนปฏิเสธว่าเธอไม่เคยต้องการไปที่โรงเรียนสำหรับคนประหลาดเช่นลิลลี่หรือสเนป ลิลลี่บอกว่าเธอแน่ใจว่าเพ็ตทูเนียไม่คิดว่ามันประหลาดแน่ ๆ เพราะเธอรู้ว่าเพ็ตทูเนียเขียนจดหมายถึงดัมเบิลดอร์ ขอร้องให้รับเธอเข้าเรียนด้วย ซึ่งทำให้เพ็ตทูเนียยิ่งโกรธมากขึ้นอีก

ลิลลี่นั่งร้องไห้อยู่ในรถไฟ สเนปเข้ามานั่งด้วยและปลอบเธอ โดยบอกเรื่องราวพวกเขากำลังไปสอควอกซ์ซึ่งทำให้ลิลลี่ยิ้มออกมาได้ สเนปบอกว่าเขาหวังว่าลิลลี่จะอยู่บ้านสลิดริริน จนกระทั่งเจมส์กับซีเรียสเข้ามานั่ง และบอกว่าเกทับว่าพวกเขาจะอยู่บ้านกริฟฟินดอร์ผู้กล้าหาญ จนมีปากเสียงกันนิดหน่อย เจมส์กับซีเรียสเลยเยาะเย้ยสเนปก่อนย้ายไปนั่งที่อื่น

สเนปเฝ้ามองอย่างผิดหวังเมื่อลิลลี่ถูกประกาศอยู่บ้านกริฟฟินดอร์ เธอหันมองสเนปอย่างเศร้า ๆ ก่อนจะยิ้มและเดินไปนั่งกับพวกกริฟฟินดอร์ ซีเรียสขยับที่ให้เธอนั่ง แต่เธอเหมือนจำเรื่องบนรถไฟได้ เลยกอดอกและหันหลังให้เขา

ลิลลี่กับสเนปเดินคุยกัน แต่เหมือนจะทะเลาะกันมากกว่าที่ลานโรงเรียน ลิลลี่ไม่ชอบที่เห็นสเนปคบเพื่อนที่ใช้ศาสตร์มืด และสเนปเองก็ไม่ชอบพวกเจมส์เหมือนกัน และเขาสงสัยเรื่องของลูปินที่ป่วยทุกครั้งทีพระจันทร์เต็มดวง ลิลลี่เตือนเขาว่าเจมส์ช่วยชีวิตเขาจากคันวิลโลว์จอมหวด แต่สเนปแย้งว่าเจมส์แค่ต้องการจะเป็นฮีโร่เท่านั้น และเขารู้ดีว่าเจมส์ก็ชอบลิลลี่

สเนปถูกเจมส์ใช้คาถาจับขาลอยบนฟ้าและแก้งเขา ลิลลี่กับพวกเพื่อน ๆ เข้ามาห้าม สเนปตะโกนคำเธอว่าพวกเลือดสีโคลนด้วยความโกรธที่ถูกทำให้อับอาย

สเนปตามขอโทษลิลลี่หลายต่อหลายครั้ง ถึงขนาดมานั่งเฝ้าหน้าต่างเข้าบ้าน ลิลลี่ออกมาพบเขาเพราะเพื่อนเธอบอกว่าเขาตั้งใจจะนอนเฝ้าหน้าต่างเข้า สเนปพยายามขอโทษ แต่ลิลลี่บอกว่าเหมือนพวกเขาเลือกทางเดินของตัวเองแล้วที่สเนปเลือกคบพวกผู้เสพความตาย และจะเข้าร่วมโวลเดอมอร์ในภายหลัง ถึงขนาดเรียกเธอว่าเลือดสีโคลน และทำไมเธอถึงแตกต่างจากคนอื่น

สเนปกำลังรอใครบางคนอยู่ ดัมเบิลดอร์ปรากฏตัวขึ้น ปลดอาวุธสเนปและถามว่าเขาต้องการอะไร สเนปขอร้องดัมเบิลดอร์ บอกว่าให้ช่วยลิลลี่ด้วย แต่ดัมเบิลดอร์บอกว่าคำทำนายไม่ได้หมายถึงลิลลี่ แต่เป็นลูกชายของเธอ สเนปแน่ใจว่าโวลเดอมอร์ต้องการจะฆ่าพวกเขาทั้งหมด และขอให้ดัมเบิลดอร์ช่วยลิลลี่ ซึ่งทำให้ดัมเบิลดอร์รู้สึกสมเพชสเนปมาก ๆ ที่คิดจะช่วยลิลลี่คนเดียว โดยไม่สนใจเจมส์กับลูก สเนปไม่ตอบ และขอให้ดัมเบิลดอร์ช่วยซ่อนพวกเขาทั้งหมดในที่ปลอดภัย และเขาจะยอมทำทุกอย่างให้

ที่ห้องทำงานของคัมเบิลดอร์ สเนปบอกว่าเขาคิดว่าคัมเบิลดอร์จะซ่อนพวกเธอในที่ปลอดภัย คัมเบิลดอร์ตอบว่าพวกเขาเลือกคนไว้ใจผิด แต่แฮร์รี่ยังไม่ตาย สเนปที่หมดหวังแล้วไม่สนใจแฮร์รี่ จนคัมเบิลดอร์บอกว่าแฮร์รี่มีดวงตาที่ถอดแบบจากลิลลี่ และบอกว่า ถ้าสเนปรักลิลลี่จริง ๆ ทางเลือกของเขาก็ชัดเจนมาก อย่าให้ลิลลี่ต้องตายอย่างไร้ค่า สเนปต้องช่วยปกป้องลูกชายของลิลลี่ สเนปขอให้คัมเบิลดอร์ห้ามบอกเรื่องนี้กับแฮร์รี่โดยเด็ดขาด

สเนปเข้ามาพบกับคัมเบิลดอร์เรื่องนิสัยของแฮร์รี่ที่เหมือนเจมส์ไม่มีผิด แต่คัมเบิลดอร์ไม่สนใจ บอกว่าจับตามองควิเรลล์ให้ดี

คัมเบิลดอร์ยืนคุยกับสเนปหลังงานเลี้ยงต้นรำเล็ก เรื่องของตรามารคาร์คาร์ออฟเด่นชัดขึ้นมาอีกครั้ง และสเนปยืนยันว่าเขาจะไม่เข้าร่วมโวลเดอมอร์อีก

ที่ห้องทำงานของคัมเบิลดอร์ คัมเบิลดอร์ดูอิดโรยมาก สเนปใช้ไม้กายสิทธิ์และเอายามารักษาแผลที่มือของคัมเบิลดอร์ แหวนที่ถูกทำลายวางอยู่บนโต๊ะ สเนปบอกว่าคัมเบิลดอร์จะมีชีวิตอยู่ได้อีกประมาณหนึ่งปี เพราะคำสาปจะกระจายไปเรื่อย ๆ คัมเบิลดอร์บอกว่าเขาโชคดีแล้ว แค่นี้ก็พอแล้ว และเขาก็มีสเนปอยู่ คัมเบิลดอร์กล่าวถึงแผนของโวลเดอมอร์ที่จะใช้เครโก็่เข้ามาฆ่าตัวเขา สเนปบอกว่าโวลเดอมอร์เองก็ไม่คาดหวังว่าเครโก็่จะทำได้ ซึ่งจะเป็นการลงโทษครอบครัวมัลฟอย จริง ๆ แล้วเครโก็่เองก็ถูกหมายหัวไว้อยู่แล้วพอ ๆ กับคัมเบิลดอร์ ซึ่งหากเครโก็่ทำไม่สำเร็จคนที่ทำงานต่อก็คือสเนป คัมเบิลดอร์ฝากฝังให้สเนปปกป้องโรงเรียนและเด็ก ๆ เพราะไม่ช้าก็เร็วโวลเดอมอร์ต้องเข้ามายึดแน่ ๆ คัมเบิลดอร์ขอให้สเนปเป็นคนที่สังหารเขา ซึ่งเวลานั้นกำลังจะมาถึง คัมเบิลดอร์ไม่อยากให้จิตวิญญาณของเครโก็่กระทบกระเทือนมากกว่านี้ เพราะมันอาจจะยังเยียวยาได้อยู่

สเนปเดินคุยกับคัมเบิลดอร์ ถามว่าคัมเบิลดอร์ทำอะไรกับแฮร์รี่ แต่คัมเบิลดอร์ไม่ยอมบอก บอกเพียงแค่ว่าเขาปรึกษาและบอกข้อมูลบางอย่างให้แฮร์รี่ สเนปบอกว่าคัมเบิลดอร์ไม่เชื่อเขา คัมเบิลดอร์บอกว่าเขาไม่ควรบอกความลับทุกอย่างให้กับคน ๆ เดียว โดยเฉพาะกับสเนปที่ตอนนี้อยู่ใกล้ชิดกับโวลเดอมอร์แม้สเนปจะทำไปตามคำสั่งของคัมเบิลดอร์เองก็ตาม เขาแน่ใจว่าโวลเดอมอร์เองก็กลัวการเชื่อมต่อของโวลเดอมอร์กับแฮร์รี่ และคงไม่คิดจะเข้ามาควบคุมจิตใจแฮร์รี่อีก

คัมเบิลดอร์บอกสเนปเกี่ยวกับนากินีว่าจะถึงเวลาที่โวลเดอมอร์เป็นห่วงชีวิตของงู เมื่อนั้นจะปลอดภัยที่จะบอกแฮร์รี่ถึงเรื่องคืนที่โวลเดอมอร์เข้ามาฆ่าครอบครัวพอตเตอร์ คำสาปของลิลลี่สลายวิญญาณของโวลเดอมอร์ ส่วน

หนึ่งได้เข้าไปอยู่ในสิ่งมีชีวิตเดียวกันนั้น ซึ่งก็คือแฮร์รี่ ทำให้แฮร์รี่พูดภาษาพาร์เซล เชื่อมต่อจิตใจกับโวลเดอมอร์ได้ และส่วนวิญญาณนั้นก็ปกป้องแฮร์รี่ไปด้วย ซึ่งแฮร์รี่ต้องตายและโวลเดอมอร์เป็นคนฆ่าเขา โวลเดอมอร์ถึงจะตายได้ สเนปโกรธมากเพราะที่ผ่านมา เขาคอยปกป้องแฮร์รี่มาตลอด และท้ายที่สุด แฮร์รี่ก็ต้องถูกฆ่าอยู่ดี แค่เพียงแต่ตายให้ถูกที่ถูกเวลาเท่านั้น สเนปกล่าวว่าคัมเบิลดอร์เพียงใช้เขา สเนปเป็นสาย เลี้ยงภัยอันตรายมากมายเพื่อเขา ทุกสิ่งที่เขาทำเพื่อปกป้องลูกชายของลิลลี่ให้ปลอดภัย ทุกอย่างที่เขาทำเพื่อเลี้ยงดูแฮร์รี่ราวกับหมูรวันเชือด คัมเบิลดอร์ถามเขาว่า สเนปรู้สึกเป็นห่วงแฮร์รี่แล้วหรือ สเนปถามกลับว่า เพื่อเขาหรือ แล้วก็เสกผู้พิทักษ์ออกมา มันเป็นกวางสาวสีเงิน คัมเบิลดอร์น้ำตาไหลถามเขาว่า ตลอดเวลาเลยหรือ สเนปยืนยันว่า ตลอดเวลา

สเนปยื่นคุยอยู่กับภาพของคัมเบิลดอร์ คัมเบิลดอร์บอกว่าให้เขาบอกโวลเดอมอร์วันและเวลาที่แท้จริงที่แฮร์รี่จะเดินทางจากบ้าน Dursleys และเพื่อไม่ให้ถูกสงสัย ให้สเนปไปบอกมันดันกัส ให้ใช้แผนน้ำยาสรรพรส และเปลี่ยนควาตรงใจเขา ให้บอกภาคว่านี่คือแผนของมันดันกัสเอง

สเนปจี้ไม้กวาดไล่ตามลูปีนกับจอร์จในร่างของแฮร์รี่ ผู้เสกความตายบินอยู่บนหน้าสเนปและจี้ไม้กายสิทธิ์ไปที่ลูปีน สเนปเสกคาถา ตั้งใจจะเลี้ยงไปที่ไม้กายสิทธิ์ของผู้เสกความตาย แต่คาถาพุ่งไปโดนจอร์จแทน

สเนปนั่งอยู่ในห้องนอนของซีเรียส น้ำตาไหลเมื่ออ่านจดหมายของลิลลี่ เขาฉีกจดหมาย เอาในส่วนหน้าที่สอง ที่เขียนว่า คัมเบิลดอร์เคยเป็นเพื่อนกับ Grindelwald Bathilda คงคิดไปเอง รักเสมอ จากลิลลี่ สเนปเก็บส่วนที่ลงลายเซ็นของลิลลี่เอาไว้ และฉีกรูปเอาแต่ลิลลี่ไป โดยทิ้งส่วนที่เหลือคือเจมส์กับแฮร์รี่ไว้ในลิ้นชัก

ในห้องทำงาน สเนปยืนอยู่เมื่อ Phineas กลับเข้ามาในรูป บอกว่าได้ยินเซอร์ไมโอเน่พูดว่าพวกเขาอยู่ที่ Forest of Dean คัมเบิลดอร์บอกให้สเนปเอาดาบไป และอย่าให้แฮร์รี่รู้ว่าเป็นสเนป

บทที่ 34 - the forest again

ในที่สุดความจริงทุกอย่างเกี่ยวกับสเนป ก็กระจ่าง แฮร์รี่ได้รู้ว่า สเนป เสี่ยงตายเพื่อช่วยคัมเบิลดอร์ และตัวเขาด้วยชีวิต

คัมเบิลดอร์ฝากความหวังไว้ที่เขา เด็กชายคนหนึ่ง หวังว่าเขาจะทำลายฮอร์ครุกทุกชิ้น แต่แฮร์รี่ ก็โง่เองเพราะฮอร์ครุกไม่ได้ผูกพันแค่เวอร์ดี แต่ยังรวมถึงตัวเขาด้วย แฮร์รี่ จะต้องเสียสละชีวิตตัวเองเพื่อทำลาย ฮอร์ครุกทุกชิ้น เขา อิจฉาพ่อแม่และ ทุกคนที่ตายอย่างง่ายดาย

แต่คัมเบิลดอร์ ก็คาดหวัดมากเกินไป เพราะ นางิณียังมีชีวิตอยู่ ถึงแม่แฮร์รี่ตายไปแล้ว ก็ยังมีอีกหนึ่ง ที่จะทำให้เวอร์ดี ยังอยู่ในโลกนี้ได้ หลังจากเขาตาย ใครจะฆ่ามันได้ เป็น รอน เฮอร์นี่เองสาเหตุที่ คัมเบิลดอร์ ต้องการให้ทั้งสองอยู่เคียงข้างเขา เพื่อทำภารกิจให้เสร็จสิ้น

แฮร์รี่ตัดสินใจเด็ดขาด เขากลับมาที่ฮอลใหญ่ เจอเนวิลล์ และฝากให้เนวิลล์ บอกรอน หรือ เฮอร์นี่มา นางิณีย

เนวิลล์รับปาก และบอกว่า ทุกคนพร้อมจะสู้ แฮร์รี่ ทำหน้าเศร้า คลุมผ้าคลุม แล้วเดินจากมา จนมาเจอจินนี่กำลังปลอบ เพื่อนอยู่ แฮร์รี่อยากตะโกนบอกให้จินนี่รู้ว่าเขาอยู่ใกล้ๆ อยากให้เธอห้ามเขา พาเขากลับบ้าน แต่ฮอกวอตคือบ้านของเขา ที่แห่งเดียวที่เขา และ เวอร์ดี และสเนป นับเป็นบ้าน แฮร์รี่เดินจากมาก

ผ่านมาถึงกระท่อมของแฮกริด แฮร์รี่คิดถึงวันเก่า ๆ ที่รอนเคยอ้วก ตัวทาก เฮอร์นี่ ช่วยดูแลนอเบิร์ต (เหมือนลาไปตายจริง)

สุดท้ายแฮร์รี่ ก็เปิดลูกสนิชลูกแรกออก ทายซิ ใช่แล้ว เป็นยาชุบชีวิต ในที่สุด แฮร์รี่ก็ ได้ Death Master ครบสามแล้ว

ในที่สุดแฮร์รี่ก็เข้า ยานี่ไม่ใช่เพื่อพาคนที่ตายแล้วกลับมา แต่เพื่อพามาเจอต่างหาก แล้วก็รวมญาติ เจอทุกคนที่ตายไป พ่อแม่ ลูปีน ทุกคนยังอยู่ในวัยหนุ่มสาว ลูปีน ถามว่าเขาตายยังไง แฮร์รี่บอกตายหลังจากได้ลูกชาย

จะมีแฮร์รี่คนเดียวที่เห็นพวกเขา เหมือนมาเสริมพลังให้แฮร์รี่ แฮร์รี่ เดินมาเจอ โดโรซอฟ กับ ยักชี ที่เหมือนจะรู้สึกถึง ฟ้าคลุ้ม แต่ผ่านไป พวกเขาจี้ อาราก๊อก กลับมาแจ้งข่าวกับเวอร์ดีว่าตามแฮร์รี่ไม่เจอ

แต่เวอร์ดีมั่นใจว่ายังไง แฮร์รี่ก็ต้องมา

แล้วแฮร์รี่ก็ทิ้งฟ้าคลุ้ม ปรากฏตัวขึ้นกลางวง ทุกคนตกใจ แฮร์รี่รู้ว่าเวอร์ดี ต้องเสกคาถาป้องกันนากินีไว้ ถ้าเขาชี้ไม้ไปที่มันต้องโดนขัดขวางแน่

ทันใดนั้น แฮกริดก็เข้ามาห้าม แต่โดน ผู้เสกความตายสะกดไว้

แฮร์รี่เผชิญหน้ากับ เวอร์ดี

แฮร์รี่ พอตเตอร์ เด็กชายผู้รอดชีวิต เวอร์ดีเรียกเขา

ทุกอย่างหยุดนิ่ง

แฮร์รี่ นึกถึงจินนี่ สายตา ของเธอ ริมฝีปากของเธอยามที่พวกเขา

แฮร์รี่ต้องตัดสินใจ ณ เดียวนั้น ก่อนที่ความกลัว จะครอบงำเขาเสียก่อน เขาเห็นปากขยับ และ แสงสีเขียวพุ่งออกมา ก่อนที่ทุกอย่างจะ เลือนหายไป

บทที่ 35 - king's cross

แฮร์รี่นอนคว่ำหน้า เขาแน่ใจว่าอยู่คนเดียวแน่ๆ ไม่แน่ใจว่านี่ยังเป็นตัวเขารึเปล่า จนครูใหญ่แฮร์รี่ ก็เริ่มได้สติ ว่าเขาเปลือยอยู่ (ว้าว) เขาเริ่มเชื่อกว่ามองเห็น ไหม ขยับได้ แฮร์รี่ลุกขึ้น เริ่มจินตนาการตัวเองไป มองไปรอบ ๆ คาดว่าจะอยู่ในห้องต้องประสงค์ เพอญเจอเสื้อคลุมก็เลยหยิบมาใช้

แฮร์รี่พยายามหาทางกลับไปห้องโถงใหญ่ เสียงที่เหมือนเค้กร้อง ตั้งแต่เขาเริ่มได้สติ มาจาก เด็กเปลือยคน หนึ่งที่เดินเข้ามาหาเขา นั่นคือ คัมเบิลดอร์

แฮร์รี่ คิดว่าตัวเองตายไปแล้ว เพราะเขาไม่ได้ป้องกันตัว แต่ยอมให้เวอร์ดี ฆ่าเขา

คัมเบิลดอร์บอกว่า เมื่อเวอร์ดี ฆ่า แฮร์รี่ ทำให้ส่วนหนึ่งของเวอร์ดีที่อยู่ในตัวแฮร์รี่ ถูกทำลายไป เพราะ เมื่อเวอร์ดีกลับมา มีร่างใหม่ (เล่มสี่) ต้องใช้เลือดของแฮร์รี่ ทำให้ เวทมนต์ ที่แม่แฮร์รี่ทำไว้ เข้าไปอยู่ในตัว เวอร์ดี ด้วย และในคืนที่เวอร์ดีโดนเวทมนต์ ก็ทำให้แฮร์รี่กลายเป็นฮอว์ครูกที่ เจ็ด โดยไม่รู้ตัว

แฮร์รี่ ถามว่า คัมเบิลดอร์ รู้มาตลอดหรือ แต่ปีบอกว่าเขาเอา

ในที่สุดคัมเบิลดอร์ก็เล่าให้แฮร์รี่ฟัง เรื่องที่ผ่านมา ทั้งเรื่อง แม่ น้องชายน้องสาว ที่ อาเบอร์ฟาท เล่าให้ฟัง เป็นเรื่องจริง คัมเบิลดอร์ สนใจใฝ่รู้มาก จนละเอียด หน้าทีและความรับผิดชอบต่อ ครอบครัว ยิ่งมา เป็นเพื่อน กับ Gringewald ที่บ้านเรื่อง Death Hallows ทำให้ทั้งสองเฝ้าตามหา ของทั้งสามชิ้น และเรื่องราวของสามพี่น้องก็จริง

จนเมื่อน้องสาวคัมเบิลดอร์ ตายยังทำให้ คัมเบิลดอร์ อยากรวบรวมมากขึ้นเพื่อพา แม่และน้องสาวกลับมา

คัมเบิลดอร์ บอกว่า ไม่ใช่ทุกคนที่เหมาะสมที่จะครอบครอง HALLOW สำหรับ ตัวเขาเป็นเจ้าของได้ เพียง Elder Wan แต่แฮร์รี่ มีความเหมาะสม เพราะ เกี่ยวข้องกับความตาย ทั้งเป็นฮอว์ครูก และ สืบต่อ ผ้าคลุม ทางสายเลือด อีกทั้ง ต้องฟื้นคืนชีพ (มาฆ่าเวอร์ดีไง)

คัมเบิลคอร์ดคิดว่า เวอร์ดีรู้แค่ ไม้จะทำให้ เขาเพิ่งพลังอำนาจ ทำให้เวอร์ดีตามล่าแต่ ไม้ แต่ไม่รู้วัตถุประสงค์ที่แท้จริง ทำให้ คัม วางแผน ให้เวอร์ดี เอาไม้ไป โดยไม่รู้ว่ เขาวางแผน ให้ สเนป ต่่างหากที่เป็นเจ้าของไม้ที่แท้จริง เพื่อกำจัด เวอร์ดี แต่ไม่สำเร็จ

สุดท้าย คัมเบิลคอร์ด บอกให้แฮร์รี่ว่า สามารถเลือกที่จะกลับไป หรืออยู่ ตายกับป่าที่นี้ก็ได้ ความตายไม่ใช่เรื่องน่ากลัว

บทที่ 36 - The Flaw In The Plan

แฮร์รี่รู้สึกตัวว่าเขากลับมาอยู่ในป่าอีกครั้ง และคิดว่าจะได้ยินเสียงพวกผู้เสพความตายตะโกนอย่างยินดีในการตายของเขาแต่กลับได้ยินเสียงฝีเท้าหนึ่งก้าวมาอย่างเร่งรีบและเรียกชื่อโวลเดอมอร์ เสียงนั้นคือเบลลาทริกซ์นั่นเอง แฮร์รี่รู้ว่าไม้กายสิทธิ์ของตัวเองยังอยู่ดีได้เสื่อคลุมของเขาและมั่นใจว่าผ้าคลุมล่องหนต้องอยู่ที่ไหนสักแห่งใกล้ๆกันนี้

แฮร์รี่แอบเปิดตาขึ้นนิดหนึ่ง เขาเห็นโวลเดอมอร์พูดกับเบลลาทริกซ์ว่า "จะต้องทำแน่" พวกผู้เสพความตายต่างเข้ามาล้อมโวลเดอมอร์และแฮร์รี่เห็นโวลเดอมอร์ทรุดลงไปอยู่ที่พื้น เกิดอะไรบางอย่างขึ้นเมื่อตอนที่เขาเสกคำสาปพิฆาต? ทั้งเขาและโวลเดอมอร์ต่างก็ล้มลงทั้งคู่และตอนนี้ก็ได้ฟื้นขึ้นมาทั้งคู่หรือ? เบลลาทริกซ์ถามว่าแฮร์รี่ตายหรือยัง โวลเดอมอร์จึงสั่งให้ใครคนหนึ่งเข้าไปตรวจดู แฮร์รี่พบว่าเขาถูกสัมผัสด้วยมือที่นิ่มนวลของผู้หญิงและหล่อนสัมผัสได้ถึงหัวใจที่กำลังเต้นของเขา แต่หล่อนกลับกระซิบถามด้วยเสียงแผ่วเบาว่า "เครโกยังมีชีวิตอยู่ไหม เขาอยู่ที่ปราสาทหรือเปล่า" และแฮร์รี่ตอบเบาๆว่า "อยู่" ผู้หญิงคนนั้นคือนาร์ซิสซานั่นเอง และนาร์ซิสซาได้ลุกขึ้นตอบกับทุกคนว่า "เขาตายแล้ว" พวกผู้เสพความตายพากันดีใจยกใหญ่ และเอาร่างของแฮร์รี่โยนขึ้นๆลงๆ จากนั้นโวลเดอมอร์ก็ให้ทุกคนมุ่งหน้าไปยังปราสาทโดยให้แฮกริดเป็นคนแบกแฮร์รี่ไป โวลเดอมอร์บอกกับทุกคนที่ปราสาทว่าแฮร์รี่ตายแล้ว ตายโดยการวิ่งหนีเอาชีวิตรอด ทุกคนมองร่างที่นิ่งไม่ไหวติงของแฮร์รี่ที่นอนนอนอยู่ที่พื้น แฮร์รี่ได้ยินเสียงตะโกนอย่างไม่เชื่อและเสียงร้องไห้ของรอน เฮอร์ไมโอนี่และจินนี่ท่ามกลางเสียงของคนอื่นๆด้วย

โวลเดอมอร์บอกให้ทุกคนเงียบแล้วบอกว่าแฮร์รี่ตายยังอีกอีกครั้ง ขณะที่เขากำลังพูดอยู่นั่นเองก็มีใครบางคนแหวกวงล้อมของคนอื่นๆในปราสาทออกมาประจันหน้ากับเขา เบลลาทริกซ์เป็นคนบอกว่านั้นคือเนวิล ลองบอตท่อม ลูกชายของ Aurors โวลเดอมอร์จึงบอกว่าเขาจำได้แล้ว และพูดกับเนวิลว่าเขาคือพวกเลือดบริสุทธิ์ไม่ใช่หรือและเกลี้ยกล่อมให้เนวิลมาเป็นผู้เสพความตาย แต่เนวิลยืนหยัดในทางตรงข้ามและพูดคำว่า กองทัพของดัมเบิลดอร์ ซึ่งทำให้ทุกคนส่งเสียงขึ้นมามีกำลังใจอีกครั้ง โวลเดอมอร์บอกว่าในเมื่อนี้คือทางเลือกของเนวิล เขาก็จะกลับไปใช้ชีวิตเดิมของเขา โวลเดอมอร์ขยับไม้ห่มวกศักดิ์สรรปรากฏขึ้นมา และบอกว่าจะไม่มียานอื่นเว้นแต่สลีธีริน เขาขยับไม้ไปที่เนวิล เนวิลถูกสะกดนิ่ง โวลเดอมอร์วางห่มวกลงบนศีรษะของเนวิล พวกผู้เสพความตายขยับไม้เตรียมพร้อมสำหรับการต่อสู้ครั้งสุดท้ายในฮอกวอร์ต โวลเดอมอร์พูดว่าเนวิลจะเป็นตัวอย่างว่าคนที่ต่อต้านเขาจะเป็นเช่นไร โวลเดอมอร์ขยับไม้ไฟลุกท่วมห่มวกและเนวิล เกิดเสียงกริคร้องไปทั่ว

แฮร์รี่ตัดสินใจว่าเขาทนไม่ได้แล้ว

จากนั้นก็มีหลายสิ่งเกิดขึ้นพร้อมกัน

เกิดเสียงคนหลายร้อย เหมือนอยู่ในสงคราม กอร์ปถูกยักษ์ของโวลเดอมอร์โจมตี เกิดความโกลาหลไปทั่ว แฮร์รี่เอาผ้าคลุมล่องหนออกมาคลุมตัวเองไว้และแทบจะพร้อมๆกันนั้น เขาเห็นเนวิลขยับตัว เนวิลทำลายคำสาปของโวลเดอมอร์ได้ หมวกคัดสรรตกลงจากศีรษะของเนวิลและแฮร์รี่เห็นเขาถี้อะไรบางอย่างที่มีสีเงินและมีทับทิมสีแดงติดอยู่ ไม่มีใครสามารถได้ยินเสียงของดาบท่ามกลางการต่อสู้อย่างโกลาหล เพียงขยับตัวครั้งเดียว เนวิลก็ใช้ดาบของก๊อดดริค กริฟฟินดอร์ฟันหัวของงูนาทิงิซาลอยกระเด็นไปในอากาศ โวลเดอมอร์ส่งเสียงกรี๊ดร้องอย่างโกรธแค้นแต่ไม่มีใครได้ยิน แฮร์รี่เสกคาถาโล่ป้องกันระหว่างเนวิลกับโวลเดอมอร์

แฮกริดสังเกตเห็นว่าศพของแฮร์รี่หายไป และตะโกนเรียกชื่อแฮร์รี่ เกิดความโกลาหลขึ้นมาอีกครั้ง เซนทอร์เข้าโจมตีพวกผู้เสพความตาย บัคบิกกับกอร์ปสู้กับพวกยักษ์ แฮร์รี่เห็นว่าการต่อสู้ค่อยๆเคลื่อนเข้าไปทางห้องทางเข้า แฮร์รี่ตามเข้าไปและพยายามมองหาโวลเดอมอร์และเห็นเขากำลังมุ่งหน้าไปทางห้องโถงใหญ่ กำลังเสกคาถาและสั่งการพวกลูกน้องคนอื่นๆของเขาคือตามเข้ามา แฮร์รี่เสกคาถาโล่ป้องกัน เซมัส ฟินิกันและฮันนา แอบบอต เพิ่งจะผ่านเขาเข้าไป แฮร์รี่เห็นซาลิ วิตลีจ ฮอเรซ สลักฮอร์น พวกครอบครัวและเพื่อนๆของนักเรียนฮอกวอร์ต พวกเขาของร้านและคนที่อาศัยอยู่ในฮอกส์มิด และเขาเห็นเอลฟ์ประจำบ้านปรากฏขึ้นที่ทางเข้าห้องโถง ในนั้นมีเอลฟ์ตัวหนึ่งสวมเสื้อกั๊กของเรกูลัส แบล็ค ครีเซอร์นั่นเอง มันร้องตะโกนให้สู้ ในนามของเรกูลัส นายของมัน แฮร์รี่ตามเข้าไปในห้องโถงใหญ่และพบว่าโวลเดอมอร์อยู่ตรงศูนย์กลางของการต่อสู้ แฮร์รี่พยายามเข้าไปให้ถึง มีคนเข้ามาสมทบมากขึ้นเรื่อยๆ เขาเห็นจอร์จและลี จอร์แดนสู้อยู่กับ Yaxley โดโลฮอฟกำลังเพลิงพล้ำพลิดวิก แมกเนิร์ธถูกแฮกริดโยนข้ามห้องโถง รอนกับเนวิลช่วยกันเอาชนะเกรย์แบ็ก ลูเซียสกับนาร์ซิสซาไม่ต่อสู้กับใคร แต่วิ่งร้องเรียกหาลูกชายของพวกเขา

ตอนนี้โวลเดอมอร์รับมือกับ มัคกอนนากัล สลักฮอร์นและคิงสลีย์ เบลลาทริกซ์สู้อยู่กับเซอร์ไมโอเน่ ลูน่า จินนี่ เขาเห็นคำสาปพิฆาตพลาจจากจินนี่ไปนิดเดียวเท่านั้น เขาจึงตัดสินใจหันไปทางเบลลาทริกซ์ก่อน แต่นางวิตลีจเข้ามาแทนทั้งสามคนและสู้กับเบลลาทริกซ์อย่างดุเดือด และเริ่มมีเด็กคนอื่นๆออกมาช่วย เธอบอกให้พวกเขาถอยไป นางวิตลีจฆ่าเบลลาทริกซ์ได้ โวลเดอมอร์กรี๊ดร้อง และโกรธยิ่งกว่าเดิม สามคนที่สู้อยู่กับโวลเดอมอร์เริ่มล่าแล้วและถอยออกมา โวลเดอมอร์หันไม้กายสิทธิ์มาทางนางวิตลีจ แฮร์รี่เสกคาถา “โพเทโก!” เกิดโล่ขึ้นระหว่างห้องโถงคั่นกลางเอาไว้ แฮร์รี่เอาผ้าคลุมออก เกิดเสียงตะโกนอย่างดีใจที่รู้ว่าแฮร์รี่ยังไม่ตาย โวลเดอมอร์กับแฮร์รี่ประจันหน้ากันอยู่กลางวงกลมที่ล้อมรอบโดยคนที่เหลือ เขาตะโกนบอกทุกคนว่าอย่าเข้ามาและเขาต้องทำมันเพียงคนเดียวเท่านั้น

(ตรงนี้ขอสรุป อาจทำให้ขาดรรถรสไปบ้าง) โวลเดอมอร์ยังคิดว่าเขาสามารถเอาชนะแฮร์รี่ได้ เพราะเขามี Elder wand แต่แฮร์รี่ก็ค่อยๆเผยความลับที่โวลเดอมอร์ไม่รู้ เรื่องการตายของคัมเบลดอร์ เรื่องที่สเนปเป็นสายให้คัมเบลดอร์ เรื่องแม่ของเขากับสเนป และบอกว่าโวลเดอมอร์กำลังจะทำผิดอีกครั้งหากยืนยันจะสู้กับเขา ตอนนี้เขา

เป็นเพียงคนธรรมดาที่ตายได้เท่านั้น และเนื่องจากการตายของคัมเบลคอร์ดซึ่งเป็นเจ้าของ Elder Wand เป็นการตายอย่างสมัครใจโดยให้สเนปเป็นคนทำ ดังนั้นสเนปไม่ใช่คนที่เจ้าของไม้คนต่อมา แต่เป็นเดรโก มัลฟอย! เพราะเดรโกใช้คาถากับคัมเบลคอร์ดเป็นคนสุดท้ายก่อนสเนปและเขาทำสำเร็จ แม้จะไม่ได้เป็นคนฆ่าก็ตาม แฮร์รี่ ย้ำกับโวลเดอมอร์ว่าเขารู้จากโอดิเวนคอร์ดแล้วไม่ใช่หรือว่าไม้ต่างหากที่เลือกผู้ใช้ (บางครั้งแฮร์รี่เรียกโวลเดอมอร์ว่า ทอม และ ริคเคิล ด้วย)

โวลเดอมอร์ซ็อกแต่รีบพูดว่าถึงยังไงเขาก็สามารถเอาชนะแฮร์รี่ได้ด้วยความสามารถของเขาเองโดยไม่ต้องอาศัยพลังอำนาจจากไม้ แต่แฮร์รี่บอกว่าโวลเดอมอร์คิดผิดแล้ว เพราะไม้อันที่เขาถืออยู่คือไม้ของเดรโก ซึ่งเขาเอาชนะมาได้ ถึงตอนนี้แฮร์รี่รู้สึกได้ว่าสายตาของทุกคนในห้องโถงจับจ้องมาที่เขา แฮร์รี่พูดต่อว่า โวลเดอมอร์คิดหรือไม่ว่าคราวนี้ไม้ที่เขาถือจะรู้ใหม่ที่กำลังเผชิญหน้าอยู่คือคนที่เอาชนะเจ้านายเก่าของมันได้ และตอนนี้แฮร์รี่คือนายใหม่ของ Elder Wand! ทั้งสองคนตะโกนพร้อมกัน "อวาคา เคคเฟรา" "เอ็กซ์เพลลิอามัส"

เกิดระเบิดลูกใหญ่และ Elder Wand ปลิวไปในอากาศ แฮร์รี่กระโดดคว่ำไว้ได้ ทอม ริคเคิลปลิวไป นิ่งสนิท ตายด้วยคาถาของตนเองที่สะท้อนกลับ

(ตรงนี้ก็ขอสรุปคร่าวๆ) ทุกคนต่างโห่ร้องอย่างดีใจ รอนกับแฮร์รี่ไมโอเน่เข้ามากอดแฮร์รี่ รวมทั้งคนอื่นๆที่ต่างก็รุมล้อมเข้ามา พวกผู้เสพความตายที่เหลือถ้าไม่หนีไปก็โดนจับ (ตอนนี้กิงสลีย์รักษาการแทนในตำแหน่งรัฐมนตรีกระทรวงเวทมนตร์) พวกเขากร่างของทอม ริคเคิล เข้ามารวมกับผู้เสียชีวิตคนอื่นๆ มีลูปีน ที่องส์ เฟร็ด คอลิน และคนอื่นๆอีกราว 50 คน ทุกคนรวมทั้งเซนทอร์ กอร์ป พวกผี นั่งรวมกันโดยไม่แยกบ้าน แฮร์รี่คว้าผ้าคลุมล่องหนมาสวม เขามองไปที่จินนี่ซึ่งอยู่กับนางวิสลีย์ แล้วเดินไปสะกิดรอนกับแฮร์รี่ไมโอเน่ให้ออกไปข้างนอกด้วยกัน

พวกเขาขึ้นไปในห้องอาจารย์ใหญ่ และพูดคุยกับรูปภาพอาจารย์ใหญ่คนก่อนๆรวมถึงคัมเบลคอร์ดด้วย สุดท้ายแฮร์รี่ตัดสินใจจะไม่เก็บ Elder Wand ไว้ เขาเสกคาถา "รีแพโร" กับไม้เดิมของตัวเองที่อยู่ในสภาพ "ซ่อมไม่ได้อีกแล้ว" แต่มันทำได้ ไม้กายสิทธิ์ของแฮร์รี่กลับมาดีเหมือนเดิม และเขาบอกว่าเขาจะเอา Elder Wand ไปเก็บไว้ที่เดิม แฮร์รี่ถามคัมเบลคอร์ดว่าหากเขาตายตามธรรมชาติ (ไม่ใช่ด้วยการฆ่าเพื่อเอาไม้) เหมือน Ignotus พลังอำนาจของไม้ก็จะหายไปเองใช่หรือไม่ คัมเบลคอร์ดพยักหน้า พวกเขายิ้มให้กัน

Epilogue

19 ปีต่อมา เป็นเรื่องตอนที่แฮร์รี่กับจินนี่กำลังจะไปส่งลูกๆขึ้นรถไฟไปฮอกวอร์ต แฮร์รี่กับจินนี่มีลูกด้วยกัน 3 คน คนโตชื่อเจมส์ คนรองชื่ออัลบัส เซเวอรัส คนเล็กชื่อลิลี่

โดยปีนี้เป็นปีแรกที่คนรองจะได้ไปเรียนที่ฮอกวอร์ต ระหว่างทางเจมส์กับอัลบัสก็ยังมีเถียงกันนิดหน่อย เพราะเจมส์ดันไปบอกว่าอัลบัสอาจจะได้อยู่สถิธิรินก็ได้

แต่อัลบัสไม่ต้องการอยู่สถิธิริน จินนี่ก็ต้องห้ามเจมส์ไม่ให้แหงนอึ่ง เมื่อครอบครัวพอตเตอร์ทั้ง 5 เดินทางมาถึงสถานี เจมส์ที่เป็นคนโตก็วิ่งผ่านกำแพงไปยังซานซาลาเป็นคนแรก

พอเจมส์ไปแล้ว อัลบัสก็ถามแฮร์รี่กับจินนี่ว่าจะเขียนจดหมายหาเค้าไหม แฮร์รี่กับจินนี่จึงตอบว่า "ทุกวันถ้าลูกต้องการ" แต่อัลบัสก็ยังไม่เชื่อเถียงแม่ว่า "คนส่วนใหญ่ได้รับจดหมายจากบ้านแค่เดือนละครั้ง" แต่จินนี่ก็บอกไปว่า ปีที่แล้วเธอเขียนหาเจมส์(พี่เอง)สัปดาห์ละ 3 ครั้ง จากนั้นทุกคนก็วิ่งผ่านกำแพงไปที่ซานซาลา ครอบครัวพอตเตอร์ทั้ง 4 คน(เจมส์วิ่งหายไปไหนไม่รู้ - -) ได้พบกับ รอน นู๋เซอร์ และลูกๆ 2 คน ชื่อ Roses กับ Hugo พอเจอกันปุ๊บรอนก็บ่นกับแฮร์รี่เรื่องใบขี้ของมังกี้ล รอนบ่นว่า "เจ้เซอร์(ไม่นู๋แล้ว) ไม่เชื่อว่ารอนจะสอบใบขี้ผ่านโดยที่ไม่ได้ใช้เวทย์ช่วย" เจ้เซอร์แอบไต่อินก็อเลขวีบบอกว่า "ปาวนะ ชั้นเชื่อเทอต่างหาก" แล้วรอนก็แอบกระซิบบอกแฮร์รี่ว่า "จริงๆแล้วดูใช้วะ" แล้วพอๆก็ช่วยกันยกของขึ้นรถไฟ ระหว่างนั้นลูกๆก็คุยกันว่าตัวเองจะได้อยู่บ้านไหนตอนเข้าฮอกวอร์ตแล้ว รอนเลยบอกลูกๆว่า "ถ้าลูกไม่ได้อยู่กริฟฟินดอร์ เราจะตัดลูกออกจากกองมรดก" เจ้เซอร์กับจินนี่เลยพร้อมใจกันเบรกรอน แล้วบอกลูกๆว่า "พ่อมันพูดเล่นนะลูก"

ซั๊กพักก็เห็นมัลฟอยยืนอยู่กับภรรยาและลูกชาย (มีบรรยายตัวลูกชายไว้ว่าลอกแบบมาจากมัลฟอยได้เหมือนพอๆกับที่ อัลบัสลอกแบบมาจากแฮร์รี่) พอมัลฟอยหันมาเห็นกลุ่มของแฮร์รี่

เสี้ยแก็กก็พยักหน้าให้ฮักนิงแล้วหันกลับไปกิน (คงความหยิ่งไว้อย่างเต็มเปี่ยมจริงๆไอ้หมอนี่) รอนสั่ง Rosie ว่าต้องสอบชนะ Scopiuss(ชื่อลูกชายมัลฟอย) ให้ได้ทุกครั้งไป แล้วก็

ขอบคุณพระเจ้าที่ลูกคนนี้ได้สวมแม่มา (รู้ตัวด้วยนะนี่) เจ้เซอร์เลยดุรอนว่าอย่าทำให้เด็กๆเป็นศัตรูกันตั้งแต่วัยไม่ได้เข้าเรียนสิ รอนก็เลย "ขอโต้ค้่าบ" แต่ก็ยังไม่วายเสี้ยมลูกสาว

ว่า "อย่าไปเป็นมิตรกับหมอนั้นนัก(ลูกมัลฟอย) ปู่ของลูกจะไม่อภัยให้ลูกเน่ๆถ้าลูกแต่งงานกับพวกเลือดบริสุทธิ์"(555+)

จากนั้นเจมส์ก็กลับมาอีกครั้ง แล้วก็บอกว่าเจอ Teddy (ลูกของลูปีน) ***ช่วงนี้อ่านไม่ค่อยเข้าใจอะคับ ผากเขียนปะกิตช่วยทีนะคับ ***

เข้าใจว่าเจมส์ไปเห็นเทคดีกำลังจูบกับใครซักคนอยู่ ที่เป็นลูกพี่ลูกน้องกับเจมส์ แล้วบอกว่าถ้าเขาแต่งงานกันก็จะได้เป็นครอบครัวเดียวกัน รู้สึกว่าเจมส์จะกระตือรือร้นมากที่จะ

ชวนเทคดีมาอยู่ด้วย แล้วก็ยอมแชร์ห้องกับอัลและเทคดี แต่แฮร์รี่ก็เบรกว่า "เขาจะยอมให้เจมส์กับอัลอยู่ห้องเดียวกันก็ต่อเมื่อเขาต้องการให้บ้านแตกนั้นแหละ" จากนั้นจินนี่ก็

ฝากความคิดถึงไปถึงนิลล์ที่ตอนนี้เป็นอาจารย์สอนวิชาสมุนไพรรที่ฮอกวอร์ต จากนั้นพ่อแม่ลูก ก็ออกจากรั้วลากัน แฮร์รี่ก็ส่งเสียกะอัลบัสว่าอย่าลืมนัดที่แฮกริดชวนไปดื่มชาศุกร์หน้า

อย่าไปวุ่นวายกับพิฟฟ์(ผีจอมกวน) อย่าไปสู้กับใคร โดยที่ยังไม่ได้เรียนรู้วิธีการสู้ อัลบัสที่ยังกังวลเรื่องบ้านก็กระซิบถามแฮร์รี่ว่า "จะเป็นยังไงถ้าผมได้อยู่สรีธริน" แฮร์รี่ก็ย่อตัวลง

บอกกับอัลบัสโดยที่มีจินนี่แอบได้ยินว่า "อัลบัส เซเวอรัส ชื่อของลูกถูกตั้งขึ้นมาจากชื่อของอาจารย์ใหญ่ 2 คนของฮอกวอร์ต หนึ่งในนั้นเป็นพวกสรีธริน และเขาคอนนั้นก็เป็นผู้ชาย

ที่มีความกล้าหาญที่สุดที่พ่อเคยรู้จัก ถ้าเป็นอย่างนั้นสรีธรินก็จะได้นักเรียนที่ยอดเยี่ยมเพิ่มอีกคน มันก็ไม่ใช่เห็นเป็นอะไร แต่ถ้าลูกต้องการ ลูกเลือกเองได้ว่าจะอยู่กริฟฟินดอร์ หมวกคัดสรรจะเอาวิถีทางที่ตัวลูกเลือกไปพิจารณาด้วย"

"จริงหรือคับพ่อ" อัลบัสถามอย่างมีความหวัง "มันทำแบบนี้กับพ่อนะ" แฮร์รี่ว่า จากนั้นลูกรุกก็ขึ้นรถไฟ ก่อนที่รถไฟจะออกนั้น

อัลบัสกับโรส ชะเง้อมองออกมานอกหน้าต่าง แล้วสังเกตเห็นว่ามีคนจ้องมาทางพวกเขามากมาย ก็เลยออกปากถาม รอนเลยได้ปล่อยมุขสุดท้าย(กลัวแปลแล้วไม่ฮา) "ก็อแบบว่าคนมันดั่งอะนะ" ("Don't let it worry you," said Ron. "It's me, I'm extremely famous.") เด็กๆได้ยินเข้าก็หัวเราะ แล้วรถไฟก็ค่อยๆเคลื่อนตัว พวกแฮร์รี่โบกมือลาลูกรุกๆ จนลึบตา

"เขาจะไม่เป็นอะไรใช่ไหม" จินนี่ถาม แฮร์รี่เอามือไปจับที่แปลเป็นแล้วตอบจินนี่ว่า "ผมรู้ เขาไม่เป็นไรหรอก" แปลเป็นนั้นไม่ได้ทำให้แฮร์รี่เจ็บมา 19 ปีแล้ว ทุกอย่างเรียบร้อยดี